SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION IN WINNIPEG OF ANY SCANDINAVIAN NEWSPAPER.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

Prov. Library Jan 14

ÅRG. (Year) 21. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 25te JUNI, 1913 N:r 26

Petter Paganini.

Också ett konstnärsöde af ELF NORRBO.

"Då Gud ville dölja för människorna sin himmels och sitt helvetes mysterier, gaf han dem violinen, på det de dock måtte ana mysterierna....

Men ingen får vara högmodig just gent emot violinen. Den kräfver ödmjukhet, offer".

Thomas P. Krag.

Det här är historien om en, som inte ville "krusa", en som trodde sig vara sig själf nog, och mästare född.

Jag ser ännu hans långa, energiska fingrar, krökta öfver gripbrädet, det själfmedvetna utspända bröstet, det borstiga håret på ända öfver en panna, som nog var hög men lite för smal, ett par stora ögon, gråa och skarpa som hökens, och kalla.

Fram skulle han, fram öfver stenar och stup. Fram — men inte på det årslånga lärandets väg; fram — men med oböjd nacke, utan de nödvändiga hårda tagen, utan tårarne, tviflet, frågorna, ropen, stukningarna.

— — —

Någon gång sker vanligtvis en utfällning af en bygds bästa, hvilket då koncentrera hos och kommer till uttryck genom någon särskildt högbenådad. Århundraden kunna förgå och starkt och svagt, groft och fint blandas och forsvinna, förflyktigas, utan ringaste aflagring — till synes!

Men dagen randas dock när en Guds pänsel doppas — en fiol stämmes — eller när rätter penna sänkes till skrift.

Dagen, när ortens Messias kommer.

Genom honom får då bygden sjungen sin mest klingande dur, gråten sin vekaste, skymningsfagraste moll — personifierad sina starkaste och sina älskligaste motiv — generationers jubel och tårar, det tysta outsagda, det, som så många, många burit på, halft anat och glimtvis.

Han ger vallskogens röst, han finner form åt kolargubbens ensliga reflexioner i den svarta skogsnatten, kyrkklockorna tala genom honom, liksom snickarens hyfvel, smedens slägga, dikarens spade, timmermannens yxa. Alla ha de något att lägga i hans mun, någon ton åt hans strängar eller kulör åt hans pänsel, något rim åt hans öra.

Han är bygdens tunga.

Men hur många möjligheter gå icke till botten innan en enda framträder! Ja, hur många gnistor slöckna icke i samma ögonblick, de tändas? — Hur många måste icke dö till förmån för en enda?

Den ende, rätte.

— — —

Nej, ut måste han! Därhemma var det för trångt, för kvaft och för kallt. Kunde de inte se, att han var något former, något ypperligare än andra. Fattade de det inte, då han tagit sig ett så illustrativt och klingande namn! Förstodo de inte, att under ett så yfvigt hår och en så vidbrättad hatt gömdes skatter, som rost och mal inte förmådde tära? Nej, ut! bort! — och så reste han. —

Nu är ju det, att lifvet aldrig låter sig rätt upplinjernas hemma i spisvrån. Den, som begär litet, kan mången gång slumpa till att få åtskilligt, medan den, som poekar på mycket, oftast blir utan. Spel-Petter i Djupa — han, som i allt för tidig segerkänsla lät kalla sig Paganini — han ville ha allt och strax!

Redan i hemprovinsens lilla stad logo männen af facket åt Pelles kärfva stråke och okultiverade ton, som dock slagit hembygdens drängar och pigor med sådan häpnad.

— Tja, ni är lite sent ute, menade de, men med mycket arbete och trägna studier så ....

Han skrattade dem midt upp i ansiktet. Arbete! Studier! Ha....! Han kände väl tio gånger bättre, än de, sitt värde och sin utomordentliga förmåga. Dumbommar. Nej, längre bort måste han. Och så kom han till en annan ort och till en större stad.

Stark i tron på sin allt betvingande konst lät han annonsera en konsert, med löjligt höga biljettpriser och andra stora gester.

Efter andra numret hade hälften af publiken gått sin väg, och då "konstnären" inledde sitt fjärde, satto endast två — tre godmodigt smålcende herrar kvar i salen.

Då blef Petter grof.

— Gå ni också, rot han. Fördömda idioter, som ingenting begriper.

Efter den trista konsertens slut framträdde en välvillig gammal herre till den ensamme, ilskne violisten.

— Ta ut och knoga er till en organistexamen, det är mitt råd, sade han. Musikaliska förutsättningar har ni, så mycket har jag hört, och en kantorsbefattning är i alla fall något bestämt, något att lita sig till — ja, förstå mig rätt: ett visst ekonomiskt ryggstöd. Vill man sedan idka vidare studier så ....:

Petter bet ihop tänderna, blek af vrede.

—Och så för all del, ändra ert namn, fortfor den gamle: "Paganini" —, märker ni då inte, hur löjligt

Forts. å sid. 4.

AKTENSKAPSDRAMA.

En man i Stockholm söker mörda sin hustru, hvarefter han skjuter sig själf.

Lindhagens kulle på Norra begrafningsplatsen i Stockholm var på eftermiddagen den 3 ds skådeplatsen för ett uppskakande äktenskapsdrama. En omkring 30-årig f. d. tjänsteman vid Stockholm-Vesterås-Bergslagernas järnväg, Ernst Lind, aflossade först ett par revolverskott mot sin hustru, lärarinnan vid Centralskolan i Solna, Sigrid Lind, och riktade därefter vapnet mot sin egen tinning och jagade en kula genom hufvudet. Mannen dog så godt som omedelbart. Fru Lind träffades af ett skott i hufvudet och ett i bröstet, men de torde ej vara af lifsfarlig beskaffenhet.

Makarna Lind, som lägo i skilsmessoprocess med hvarandra, hade förut på eftermiddagen varit inför kyrkorådet i Solna för att undfå varning för oenighet i äktenskapet. Detta hade skett i församlingens pastorsexpedition i kyrkoherdebostället invid Solna kyrka. Fru Lind, som jämte en väninna skulle gå till Haga skola efter besöket hos kyrkorådet, tog vägen öfver kyrkogården. Mannen följde med, och man samspråkade om hvardagliga ting i all sämja. Någon oenighet hade ej kunnat förmärkas. När man kom upp till Lindhagens kulle, veko de tre af in på en liten smal sidoväg.

Mannen framställde då en begäran att få komma och se makarnas gemensamma lilla dotter, som modern hade om hand. Då fru Lind härpå svarade, att det kunde han få, om han ginge dit där barnet var, eller något dylikt, drog Lind utan att yttra ett ord upp en revolver ur fickan och sträckte handen framför den dam, som vid tillfället var i sällskap med makarna, gick emellan dem samt aflossade ett skott mot fru Lind, som kastade sig förskräckt åt sidan och rusade i väg ned mot stora vägen under ropet:

— Hjälp, min man skjuter mig!

Lind affyrade ytterligare tre skott efter hustrun, af hvilka åtminstone ett träffade. Då det första skottet small, höll han revolvern så nära hustruns hufvud, att hatten fattade eld af blixten från mynningen. Genom den sårades rop på hjälp kom en i närheten varande person till platsen och kunde jämte den dam, som var i deras sällskap, ta hand om fru Lind, just som hon dignade ned vid stora vägen. I en automobil, som fanns alldeles i närheten, fördes hon till sjukhus. Fru Lind kunde på kvällen berätta för sina anhöriga på sjukhuset förloppet vid det uppskakande dådet.

Det skott, som mannen riktade mot sig själf, torde ha varit ögonblickligt dödande. Han togs om hand af kyrkogårdspolisen och fördes i ambulansvagn till Sabbatsberg, där man dock endast kunde konstatera, att döden redan inträdt, hvarför liket fördes till bårhuset.

Af allt att döma var dådet väl planlagdt redan i förvåg. Äfven fredagen förut hade makarna varit och fått varning, och äfven då hade mannen efterät begärt, att få göra hustrun sällskap, något som hon dock ej velat gå in på, och möjligt är ju, att han redan vid detta tillfälle haft för afsikt att sätta sin hemska plan i verket.

Lind var, som ofvan sagts, en omkring 30 års man. Enkan är något yngre. Då äktenskapet för tre år sedan ingicks, var mannen anställd som skrifvare vid Spånga station. Denna befattning fick han emellertid lämna för ungefär $1\frac{1}{2}$ år sedan i samband med att en del sedan ej fullt utredda oegentligheter upptäckts på stationen. Sedan dess lär han haft plats på kontor i Stockholm och på senaste tiden vistats hos en svåger, en landtbrukare i Spånga, hvilken han hjälpt med bokföring och dylikt. Hustrun har hela tiden haft sin lärarinnebefattning i Solna och har under senaste månaderna bott hos en gift syster i Spånga. Makarna hade blott ett barn, tre år gammalt.

Mannen har, enligt hvad hans anhöriga uppgifvit, alltid varit mycket svartsjuk och misstänksam, och redan under förlofningstiden lär han vid ett tillfälle ha hotat att skjuta fästmön. Han hade hela tiden varit emot skilsmässa, och troligt är, att han fattat beslutet att ta sitt och hustruns lif, då han insåg, att det ej var möjligt att få till stånd en uppgörelse i godo.

Den revolver, Lind använde, var af fin kaliber och rymde sex skott, af hvilka fem voro afskjutna. I hans fickor påträffades 16 skarpa patroner.

Svår sjöolycka.

Förenta Staternas båt "Beaver" gick i söndags under storm under vid New Madrid, Mo., och nio personer funno sin graf i vågorna. Beaver var endast en liten båt af kanaltyp.

Suffragetter bränna.

Suffragetter satte i lördags eld på universitetslaboratoriet i St. Andrew's, Skottland. Byggnaden förstördes totalt. Många dyrbara instrument gingo upp i rök.

Mot norden.

Vilhjalmur Stefansson har i dagarna afseglat med sin expedition från Victoria, B. C.

EXPEDITIONEN PÅKOSTAD AF STATEN.

I dagarna har den expedition, i spetsen för hvilken står Villhjalmur Stefansson, och som påkostats af den canadiensiska regeringen, afseglat med hvalfångaren Karluk från Victoria, B. C. Målet är det arktiska farvatten eller rättare de trakter norr om polcirkeln, som dr Stefansson tidigare besökt. Han ämnar nu ytterligare undersöka de eskimåstammar som han vid sitt förra besök i de trakterna upptäckte, särskildt de s. k. hvita eskimåerna.

Dr Vilhjalmur Stefansson är på sätt och vis skandinav, som för rästen namnet anger. Han är född 1879 i Manitoba af isländska föräldrar. Året efter rådde stor nöd i Manitoba på grund af missväxt, och det gick för S:s föräldrar, som för så många andra; de fingo gå från sitt homestead utblottade. Icke blott detta, utan de två äldre barnen halfsvulto ihjäl. Men den blott 1 år gamla Vilhjalmur stod sig. I trakten där han är född är kölden ofta lika stark, som ofvan polcirkeln. 58 gr. below zero har termometern visat vid Lake Winnipeg.

Föräldrarna flyttade 1881 till N. Dakota. Det gick bättre för dem här och de sattes i stånd att låta den vetgirige sonen studera. 1903 blef han fil. doktor vid Iowa-universitetet och bedref sedermera specialstudier vid Harvard-universitetet. Antropologi är hans älsklingsstudium.

Stefanssons första expedition till arktiska nejder företog han 1906. Sedan han hemkommit därifrån och nätt och jämt hunnit hvila upp sig afgick han 1908 på en ny expedition, som räckte i 3 år. Det var på denna färd, som han i maj 1910 upptäckte de eskimåer, som på grund af att de ha blondt hår och skägg kallats "hvita eskimåer". Det har om dessas ursprung gissningsvis sagts, att de stamma från de skandinaver som för några hundra år sedan bodde i kolonier på Grönland, men sedan spårlöst försvunno därifrån. Det skulle vara ett högst egendomligt sammanträffande, att de i så fall skulle upptäckas af en annan nordboafkomling.

IHÅGKOMMEN FÖRFATTARE.

Hvarför Ernst Skarstedt fick ett tusen dollars i testamente.

För kort tid sedan meddelade vi efter tidningar på västkusten, att den bekante svenskamerikanske skriftställaren Ernst Skarstedt i testamente erhållit $1,000. Det var en i Vancouver afliden svensk vid namn O. Peterson, som i sitt testamente ihågkommit S. med nämda summa. S. hade ingen aning om att han testamenterats pängar eller hvem testator var, förrän han af probate-domstol kallades att lyfta pängarne, hvilket nu skett.

Arfshistorien utgör ett intressent exempel på hur författareskap och ärlighet bli belonade här i världen — ibland. Den minnesgode testatorn lärde för många år sedan, då han var bosatt i Montana, känna Skarstedts namn genom dennes skrifter och böcker. Han blef en stor beundrare af dessa, isynnerhet af dem som rörde förhållandena på västkusten. En vacker dag sände han $300 till S. med anmodan, att denne skulle efter eget tycke utvälja och köpa ett stycke land för honom. S. svarade, att han på inga villkor ville göra detta med mindre brefskrifvaren själf. Peterson, kom ut och såg efter hvad han köpte. Slutligen kom P. och uppsökte S. i hans dåvarande hem i Castle Rock. Efter att hafva sett sig omkring, köpte han på Skarstedts inrådan ett stycke land nära Vancouver för några hundra dollars. Detta var ungefär 15 år sedan. Med de förbättringar han gjode och med det stigande egendomspriset är samma land i dag värderadt till öfver $4,000. Peterson lefde lyckligt och nöjd i detta sitt hem, och om hans tacksamhet för goda råd talar tydligt nog den donation, som S. fått mottaga. Peterson hade inga kända anhöriga, och resten af hans efterlämnade egendom tillfaller svenska metodistkyrkan i Vancouver.

Ohygglig öfversvämning.

En öfversvämning i Palitanaditriktet på halfön Mathiawär, från Bombay till Arabiska hafvet, har kräft omkring 300 människolif. Häftiga regnskurar hafva haft till följd, att floderna svämmade öfver sina bräddar.

Internationella åkerbrukskongressen.

Vid den tionde internationella åkerbrukskongressen i Gent föreslog den amerikanska delegaten, doktor Alfred C. True från Washington, att nästa kongress skulle hållas 1915 i San Francisco. Den internationella kommissionen kommer att afgöra, huruvida detta förslag skall antagas eller ej.

UR SENASTE SVERIGE-POST.

— Slut på konflikten vid Borgholm—Roda järnväg har nu åstadkommits. Personalen har fått sina fordringar beviljade.

— Nuvarande chefen för packhusinspektionen i Stockholm, ofverinspektör E. Koch, kommer att utnämnas till chef för tullverket efter nuvarande generaldirektorens afgång.

— På Mösson i Njutånger ha inträffat 5 fall af tyfus. De insjuknade äro barn i åldern 6—17 år samt medlemmar af samma familj.

— Kommunalkamrer Bäckvall i Sundbyberg ha dömts för att han förskingrat sammanlagdt 8,073 kr. att undergå straffarbete i 3 år.

— Vid kraftstationsbygget i Odenfors, blef den 30 sistl. maj en stenarbetare Arvid Tideman från Linköping dödad genom ett sprängskott.

— Härom dagen blef 26-årige Gustaf Carlsson på Pustervikssbron öfverkörd af en bil. Carlsson var vid tillfället berusad.

— Förre innehafvaren af Blanchs café, grosshandlare J. K. V. Johansson, som efterlämnat en förmögenhet på 396,383 kr., har donerat 40,000 kr. till olika välgörande ändamål.

— Då hemmansägaren O. Andersson från Malmbäcks socken härom dagen skulle i vagn fara öfver en järnvägsofvergång, blef hästen skrämd i sken med den sorgliga påföljd att vagnen stjälpte och hans 10-årige son Axel blef dödad.

— En sorglig olyckshändelse har nyligen inträffat vid vagn- och maskinfabriken i Falun i det att en 45-årig smörjare Olof Andersson blef indragen i en axelledning och blef så illa tilltygad att han afled.

— För någon tid sedan afledo i Åstorp ett par syskon, 10 och 14 år gamla, utan att det lyckats läkarna konstatera dödsorsaken. Man befarar att det är någon häftig smittosam sjukdom som ännu ej är utredd.

— Under en roddtur som den 1 ds. företogs af fyra färgeriarbetare vid R. Wahrens fabriksaktiebolag i Norrköping blef bten hastigt vattenfyllt. Tre af dem omkommo under det att den fjärde räddades.

På Bergslagsbanan vid Mellerud öfverkördes för några dagar sedan af uppgående snälltåget vice kommissionslantmätaren G. Lindeblad i Mellerud. Han dödades ögonblicklig.

— Härom dagen utbröt eld i en kvarnägare Nils Andersson i Trelleborg tillhörig gård, hvilken nedbrann till grunden. — En hotande eldsvåda utbröt nyligen i en uthuslänga vid Botkyrka ålderdomshem. Elden blef ganska snart begränsad.

— Den sista maj blef en 5-årig gosse, son till sjökapten Pålson, Björngårdsgatan 8, öfverkörd och svårt skadad af en bil. En uppskakande olycka inträffade den 1 dennes vid Storängen, där det elektriska tåget från Stadsgården till Saltsjöbaden körde på en automobil, af hvars fyra passagerare den ena, en moärig flicka, Thora Lagerfelt, dotter till sjömanspastorn i Kiel, friherre C. G. Lagerfelt, tjöt en ögonblicklig död.

— Härom dagen rasade åter en skogsbrand i Stockholmstrakten, denna gång på Hammarby ägor i Nacka, ej långt från Enskede. Det härjade området bildar ett område om 5-6 tunnland. — Den 1 dennes yppade sig ett tillbud till skogsbrand i Lilljansskogen, och några timmar senare började det att brinna i Mossen vid Brännkyrka. Elden blef på båda ställen ganska snart släckt.

Arresterad strejklederska.

Miss Lillian Miller, president för de strejkande telefonflickornas fackförening i St. Louis arresterades i lördags, emedan hon kastat en sten mot en vagn, hvari några strejkbrytare åkte.

Ryska ohyggligheter.

Åttio kvinnor blefvo förliden torsdag instängda i ett hus i Piriatin, Ryssland, och innebrända. Dådet utfördes af en massa folk, som blifvit uppretade därigenom att kvinnorna arbetade till underpris på sockerfält.

Svår storm i New York.

Nära $1,000,000 skada anställdes i lördags i New York af ett förfärligt åskväder. En massa fönster slogos in af hagel. På ångaren France, som just kom in i hamnen, slog åskan ned, och förmasten rycktes bort. Många hus nedbrunno.

Resignerar.

På grund af en splittring inom det liberala partiet har premiärministern grefve Alvaro de Romanones åter inlagt sin resignation till konung Alfonso. Såväl hans som de öfriga medlemmarnes af ministären resignationer antogos provisoriskt.

Oroligt i Marocco.

Ett tillstånd af panik herskar i Tetuan, och ministerpresidenten har förbjudit alla med undantag af vaktmanskapet att uppehålla sig på gatorna efter mörkrets inbrott. Morer, utklädda som kvinnor, hafva rånat och mördat folk på gatorna.

Många domar.

Flera suffragetter och deras medhjälpare dömas till kännbara fängelsestraff.

VILJA HELLRE DÖ ÄN GIFVA VIKA.

Sedan miss Emily Davison för ett par veckor sedan nedtrampades af kung Georgs häst ute på kapplöpningsbanan vid Epsom, ha rösträttskvinnorna i London snarare eldats till ifrigare verksamhet än slappats i sina vådsamheter, och somliga af dem ha förklarat sig villiga att gå i döden för rösträtten, liksom miss Davison blef ett offer för densamma. Myndigheterna ha emellertid beslutat, att hädanefter inte lägga fingrarne emellan, och skulle rösträttskvinnor som inburas, finna för godt att i fängelset svälta sig själfva ihjäl, så blir det deras ensak.

I tisdags f. v. dömdes af domare Phillimore 6 af de mest fanatiska le darinnorna för den stridande rösträttsorganisationen samt en af deras manliga medhjälpare för sammansvärjning till förstörandet af egendom. De dömda voro: miss Annie Kennedy, 18 månader; mrs Beatrice Saunders, 15 månader; miss Harriet Kerr, ett år; miss Rachel Barret, 9 månader; misserna Agnes och Laura Lennox, hvardera 6 månader, och kemisten Clayton Shennish ett år och 9 månader — allt straffarbete. Hvad beträffar Shennish, så hade han stått kvinnorna till tjänst med bomber och helvetemaskiner och följaktligen varit deras medbrottsling.

Före domens afkunnande yttrade domaren:

— En af advokaterna har yttrat, att tiden för mildhet utlupit, och jag tror knappast, att I kommen att röna samma milda behandling som de förut straffade. Jag bör tillägga, att om civilministern skulle rådfråga mig, såsom han ofta plägar rådgöra med domare, så skall jag taga på mig ansvaret, då jag säger honom, att de darinnorna bland eder under inga omständigheter böra sättas på fri fot.

— Då skola vi dö tillsammans, afbröto honom fem af kvinnorna i kor us.

— Om I — fortsatte domaren — såsom skalden uttrycker sig, bryten mot den Eviges förbud mot själfmord, så tän I uppgöra den saken med edra egna samveten.

Miss Kennedy uppträdde under rättegången med ett litet tal, hvari hon påstod att unionisterna i Ulster och ett par medlemmar af kabinettet i sina offentliga yttranden erkänt kvinnornas rätt att göra ofog för att nå sitt mål, och hon slöt sitt anförande med dessa ord:

— Domare, ni borde skämmas för att uppbära 6,000 pund om året, för kvinnoförföljelse! Jag är rebell, och rebell skall jag förbli, tills kvinnorna fått rösträtt. Skulle jag bli tvungen att uppoffra mig liksom miss Davison, så dör jag gärna. För rösträtten skall jag med glädje uppoffra lifvet, hvad juryns dom i dag är må bli.

VITTNENA I BECKERSKA MÅLET FÖRFÖLJAS.

"Bridgie" Webber, som under förhöret med Becker vittnade mot denne, nära att falla för mördarhand.

De personer, som under förhöret med den för mord å spelhusvärden Rosenthal i New York häktade polislöjtnanten Becker nekade att afgifva vittnesmål, under uppgift att de fruktade den anklagades vänners hämnd, voro af allt att döma ej så synnerligen misstagna om hvad folk de hade att medgöra. Detta har i dagarne blifvit tydligt bevisadt, enär en af vittnena, "Bridgie" Webber, på ett här när fick sätta lifvet till, då han en afton bakifrån öfverföllS af en man, som tillfogade honom ett djupt knifhugg i ryggen.

Webber var vid tiden för öfverfallet ej ensam. Om han så varit, torde bofven ej nöjt sig med mindre än han sett honom död på platsen. Som det var måste den okände fortast möjligt aflägsna sig för att den person, som befann sig i Webbers sällskap, ej skulle få tillfälle att försvara denne.

Den knifhuggne fördes senare så fort sig göra lät till ett sjukhus. Där omplästrades hans sår, men alla försök från läkarnes sida att få honom att omtala hvad han visste om den bof som öfverfallit honom voro förgäfves, och detta ger vid handen, att Webber ej är fullt okunnig om hur det med det hela förhåller sig. Antagligen var ock bofven utsänd af de poliskonstaplar, som äro hämndgiriga mot Webber med anledning af dennes vittnesmål mot den häktade Becker.

Stort lån.

Belgiske premiärministedn har i senaten tillkännagifvit regeringens afsikt att upptaga ett lån på 62,000,000 dollars i och för militära utgifter. "Vi tvifla icke", sade han, "på lojaliteten hos de nationer, som garantera vår neuatralitet, men vi ämna icke åter fogligt furnera Europa med ett slagfält".

EN VACKER IDROTTSSEGER.

Svensken A. Ahlgren tager första pris vid marathonlöpningen i London.

Såsom tidigare pr telegraf meddelats, fick den inom och utom idrottskretsar öfver hela världen med största spänning motsedda marathonlöpningen i London den 31 maj ett för Sverige synnerligen tillfredsställande resultat. De djärfvaste förväntningar, som ställts på vårt landsman Ahlgren, infriades nämligen, i det han tog första priset. Senast hitlända tidningar meddela härom följande:

Starten var förlagd till Windsors slottspark, hvarest 8,000 åskådare samlats och där 36 man startade, alla väl tränade och utgörande ett af de allra finaste Marathonfält, som väl någonsin startat i en dylik löpning. Bland dem voro svenskarna Ahlgren, Vestberg och Schuster, engelsmannen Lloyd, fransmannen Pauteux, finnen Tatu Kahlemainen med flera.

Omedelbart före starten företogs på samtliga löpare en medicinsk undersökning; alla befunno sig i tillfredsställande kondition. Särskildt voro dock enligt undersökningsläkaren svenskarna "especially fine people".

Farten blef genast hård under Tatu Kohlemainens ledning. Efter det 5 mil löpts var ställningen följande: Kohlemainen (Finland), Ahlgren (Sverige), Louis Pauteux (Frankrike), Christensen (Danmark), och tiden för de två första som lägo sida vid sida noterades till 29.02. Efter det ytterligare fem mil löpts, var den inbördes ställningen mellan de främsta alltjämt densamma och för ledaren togs tiden till 58.54. Kohlemainen fortsatte sedan alltjämt att leda loppet under det att Ahlgren vid 15-mils-märket fallit tillbaka på tredje plats och engelsmannen Lloyd intagit svenskens förra placering som nr. 2. Christensen höll sig alltjämt som tjärde i fältet. För 15 mil var tiden 1 tim., 28 min., 20 sek.

Snart nog ryckte dock Ahlgren upp sig och efter cirka 18 mil hade han passerat både Lloyd och Kohlemainen och ledde i rätt hård fart vid 20 mil medan Kohlemainen höll sig på andra plats under det att Vestberg nu kommit upp som trea och Lloyd fallit tillbaka på fjärde plats. Ahlgrens tid för 20 mil var 1 tim., 58 min., 22 sek. Återstående $5\frac{1}{2}$ mil löpte Ahlgren storartadt och lyckades skaka af sig Kohlemainen. Under obeskrifligt jubel och fullständiga ovationer från åskådarna, bland hvilka märktes kronprinsen af Sverige, kom Ahlgren in på Stamford Bridge bana och fullbordade där i ypperlig kondition löpningen på en tid af 2 tim., 36 min., 6 sek., hvilket är rekord för denna distans och torde för den olympiska Marathonbanan motsvara 2 tim., 25 min.

Det blef en lång väntan innan näste man visade sig. Det var Kohlemainen, som fullbordade loppet på 2 tim., 41 min., 48 sek. Näste man var dansken Christensen och 200 meter efter honom kom Vestberg in på banan. Svensken löpte storartadt och under publikens frenetiska bifall löpte han storartadt för att söka hinna dansken, men trots en briljant slutspurt af Vestberg lyckades Christensen passera målet som tredje man. Först på femte plats kom Lloyd, på hvilken engelsmännen räknat så mycket. Fransmannen Pauteux belade sjätte plats och som god sjunde kom den tredje svensken, Schuster.

Svenskarna ha således belagt 1sta, 3de och 7de platserna i en af de härdaste Marathonlopningar som någonsin gått af stapeln i England och öfver allt där de våra visade sig mottogos de med stormande bifall.

Om Ahlgrens storartade prestation telegraferades vidare genom Reuters office, att den måste betraktas som synnerligen glänsande. Den har med ens gjort den käcke svenskens namn världsbekant.

Den unge idrottsman, som nu hemfört en så vacker seger för de svenska färgerna, är bördig från Trollhättan och började på allvar sin sportsliga bana inom Göteborgs idrottskretsar. Härifrån afreste han till Förenta Staterna, men återvände efter omkring halftannat års vistelse därstädes i lagom tid för att börja träningen till olympiska spelen. Man hyste godt hopp om hans framgång vid Marathonlopningen förra sommaren. Den dagens hetta öfversteg dock Ahlgrens motståndskraft, och han nödgades utgå.

Sedan dess har han emellertid legat i energisk träning under Hjertbergs ledning och därvid raskt nått allt bättre resultat, så att han bl. a. lyckats sätta svenskt rekord och därmed äfven världsrekord. Han har alla förutsättningar att — efter någon tids hvila samt sedan han i höst åter börjat träna — vid spelen i Berlin häfda den rangplats, han nu vunnit åt sig och Sveriges löpareidrott.

A. Ahlgren, som är endast 22 år gammal, tillhör för närvarande Södermalms idrottsklubb.

Äfven Vestberg och Schuster ha gjort sig förtjänta af varmt erkännande för de vackra resultat de erhållit i en så oerhördt svår konkurrens. De ha däragenom ytterligare visat världen att den svenska idrotten ingalunda behöfver lita blott till enstaka rekordbrytare, utan upphäres af en sällsynt homogen och representativ stam, som storstaterna nu fått förnyad anledning att afundas den lilla svenska nationen.

Wennerbergs-fest.

Två tusen personer närvara vid en fest i Minneapolis till förmån för en Wennerbergs-staty.

MINISTER EKENGREN BERÖMMER SVENSKARNE.

Den stora festen i Minneapolis, Minn., till förmån för en tilltänkt staty af Gunnar Wennerberg där i staden gick af stapeln den 12 dennes under stor tillslutning. Icke mindre än 2,000 personer voro närvarande.

Svenske minister i Washington, W. F. A. Ekengren, som inbjudits att öfervara festen som dess hedersgäst, höll högtidstalet, som mottogs med lifliga bifallsyttringar.

På ett vinnande sätt framhöll ministern i sitt tal, huru han blifvit anmodad att bringa en hälsning till de församlade från det gamla landet. Då han emellertid under årens lopp blifvit allt mer amerikaniserad, skulle han svårligen kunnat gå i land med denna uppgift, därest ej de närvarande med sitt svenska utseende inspirerat honom.

Under de år som Ekengren vistats i Förenta Staterna hade han kommit mycket i beröring med svensk-amerikaner och äfven bildat sig ett säkert omdöme om dem. Det var därför ej något tomt smicker utan ett obestridligt faktum, när han sade att svenskarne häri landet representerad den intelligentaste och första delen af Sveriges befolkning, som här i deras nya hem anpassat sig efter landets seder, utan att dock förlora sitt äktsvenska kynne. Hvar svenskarne draga fram i världen bli de genast omtycka och afhållna för sin arbetsamhet och ärlighet, och här i Amerika behöfde man ej gå långt för att få höra svenskarne lofprisas.

Det var med saknad som Ekengren nu nödgades lämna Minnesota, där han erhållit så många bevis på sympati och vänlighet, men han hoppades att snart få återkomma, innan han begaf sig på en tripp till moderlandet. Han kunde emellertid med säkerhet lofva att han skulle sända hemmasvenskarne en hälsning från deras systrar och bröder på andra sidan Atlanten. Han skulle ej glömma att berätta för dem om svensk-amerikanernas arbete och framgång här i landet, huru de genom idog strafvan och ärlighet gjorde det svenska namnet kändt och äradt i det stora frihetslandet i väster.

Professor Stomberg vid Minnesotas universitet efterträdde ministern på talarstolen och framhöll huru den svenska sången alltid verkat enande på svenskarne och i sin mån gjort det lättare för dem att så fort känna sig hemmastadda i detta land.

Wennerbergs lif och lefverne berättades på ett angenämt sätt af dr. Victor Nilson, hvarpå Harry Lund i ett humoristiskt anförande anmodade alla att gifva sin tribut till statyfonden. Det skulle vara med större glädje och tillfredsställelse som statyn skulle resas, om medlen insamlats genom många små gåfvor än om endast ett fåtal rika män donerat medlen.

Under Hjalmar Nilssons ledning vidtog så programmets musikaliska afdelning. En jättekor på 100 man sjöng med enhet och styrka flera svenska sånger.

Det anslående mötet afslutades med ett unisont afsjungande af svenska nationalsången "Du gamla, du fria".

JUAREZ FÅR FÖRSTÄRKNING.

En större federal armékår har just i dagarne anländt till Juarez, som hotas af stora rebellskaror.

Regeringen i Mexiko City har länge haft vetskap om att de städer i norra delen af landet, hvilka ännu befinna sig i den federala arméns händer, varit i behof af förstärkning, men alla försök att gifva dem sådan ha dock hittills så godt som misslyckats. I måndags framkom dock ändtligen till Juarez en federal kår räknande cirka sju hundra man utom befäl, och kan därför denna stad nu af allt att döma hålla sig, åtminstone i några veckor, mot rebellerna.

Den till Juarez anländande kåren hade på grund af att rebellerna upprifvit järnvägarne i de norra provinserna nödgats att marschera flera hundra mil öfver de öknar liknande slätterna. Några allvarligare strider med rebellerna hade de dock sluppit, enär dessas större kårer nu operera i de västra provinserna. Ett häftigare anfall mot Juarez motses dock, enär rebellerna draga sig allt längre österut, och följaktligen kommer nämnda stad därför ännu en gång att bli skådeplatsen för blodiga strider.

SVERIGE NYHETER

ALLMÄNNA NYHETER.

Balcks byst på Stadion. Skulptören Carl Eldh har i dagarna fullbordat en större byst af öfverste V. G. Balck. Den är beställd af en privatperson. Bysten kommer att erbjudas svenska staten för att uppställas i Stadion på en af de för dylikt ändamål afsedda platserna.

Folkskoleöfverstyrelsen beslutad. Båda kamrarna ha nu bifallit statsutskottets kompromissförslag om inrättande af en särskildt folkskoleöfverstyrelse. K. m:ts förslag gick som bekant ut på en utvidgning af läroverksöfverstyrelsen till en allmän öfverstyrelse för skolväsendet i riket.

Missionsundervisning i skolorna. I öfverensstämmelse med ett af allmänna svenska missionskonferensen i fjol fattadt beslut har från ordföranden i konferensens arbetsutskott dr Karl Fries m. fl. till k. m:t inkommit en framställning att utvidgad plats måtte beredas för studiet af missionen inom högre och lägre skolor.

Skyddsvärnets verksamhet under år 1912 omfattade icke mindre än 1,588 personer, hvaraf 542 erhållit arbete eller anställning, 125 erhållit reshjälp, närmare 500 mat, logi eller kläder och 300, för hvilka undersökning verkställts i och för villkorlig straffdom. Sällskapets inkomster under 1912 utgjorde 26,200 kr. och behållning till 1913 4,351 kr.

Värdefulla handskrifter. Förste bibliotekarien vid universitetsbiblioteket i Uppsala I. Collijn har sedan någon tid varit sysselsatt med forskningar i kammararkivet rörande där befintliga pergamentsomslag från äldre handskrifter och tryck. Han har därvid undersökt öfver 26,000 blad och bland dem funnit flera af det största värde.

Frågan om skyddskoppympningen skall utredas. Professor S. A. Arrhenius, föreståndaren för statsmedicinska anstaltens bakteriologiska afdelning professor A. Pettersson och förste provinsialläkaren i Gefleborgs län A. J. Larsson voro den 24 maj kallade till sammanträde i Stockholm att som sakkunniga tillsammans med medicinalstyrelsen utreda frågan om skyddskoppympningen.

Öfver en million kg. zinkhvitt på fyra månader. Sammanlagda importen af zinkhvitt och zinksulfithvitt till Sverige under årets fyra första månader utgör ej mindre än 1,028,181 kg. Öfver Göteborg infördes 448,695 kg. och öfver Stockholm 270,707 kg. Under april importerades 369,481 kg., en siffra som öfverstiger hvad februari och mars månader tillsammans presterade. För dessa månader utgjorde nämligen importen 363,859 kg. I fråga om öfriga importhamnar lämnas följande uppgifter för april månad: Sundsvall 10,000 kg., Gefle 12,000 kg., Norrköping 6,015 kg., Karlskrona 7,222 kg., Trelleborg 10,171 kg., Halsingborg 3,000 kg. samt Halmstad 5,750 kg.

STOCKHOLM.

Värtagasverkets utvidgning. Drätselnämndens första afdelning tillstyrker förslaget till ny- och ombyggnader af Värtagasverket samt begär att för ändamålet måtte anvisas 6,042,000 kr. att utgå af lånemedel.

Donation till Epidemisjukhuset. Apotekaren Knut Ljungberg, som afled den 30 mars 1912, har till Epidemisjukhuset i Stockholm testamenterat 5,000 kr. att användas till understöd åt från sjukhuset utskrifna patienter. Hälsovårdsnämnden har beslutit att med tacksamhet mottaga donationen.

Undervisning i sömnad. Centralkomitén för hemslöjdens främjande inom Stockholms län har beslutit på försök anordna undervisning i sömnad genom här och hvar anordnade kurser. Den första af dessa kurser har i dagarna afslutats efter att ha pågått under två månader i Dalarö. Ledare har varit slöjdinspektris fröken Signe Ahlström. Fröken A. har nu anträdt en inspektionsresa till länets kvinnliga slöjdskolor. Efter denna inspektion är det meningen att söka få till stånd ännu en eller två kurser på andra ställen inom länet. Dessa kurser torde vara de första i sitt slag inom vårt land.

Byggnadsras. En svårare olycks-händelse inträffade härom dagen vid huset nr. 29 Norrlandsgatan. Huset är för närvarande under rifning, och några arbetare voro just sysselsatta med att borttaga en pelare. Härvid lossnade af en eller annan anledning ett parti af två och en half meters höjd och föll ned. Förmannen för rifningsarbetena, K. Karlsson, som just var sysselsatt nedanför muren, fick hela räset öfver sig och blef fullständigt kväfd af detsamma. När man fått fram honom, var han dock ännu vid lif, om än skadorna voro ohyggliga. Han fördes genast i automobilambulans till Sabbatsbergs sjukhus.

Sofiakyrkans bestånd hotadt. Katarina församlings kyrkogård har med anledning af Sofiakyrkans bristfälligheter låtit verkställa en utredning af skadornas omfattning och för ändamålet föranstaltat om en genomgående besiktning, som verkställts af hrr Ernst Stenhammar, Otto Österlöf och Gustaf Sällström. Enligt besiktningsutlåtandet är större delen af bristerna af den beskaffenhet, att, om de ej med det snaraste afhjälpas, kyrkans framtida bestånd därigenom möjligen kan äventyras. Kyrkorådet har äfven erhållit kostnadsförslag af hrr Sällström, enligt hvilket kostnaderna för den yttre reparationen komma på 57,796 kr. och för den inre till 2,210 kr. Kyrkorådet anhåller med anledning häraf hos majstämman om medgifvande att få å församlingens vägnar ingå till regeringen med begäran om tillstånd till afhjälpande af berörda bristfälligheter enligt uppgjorda ritningar.

Diakonissanstalten i Stockholm firade onsdagen den 21 maj sin årshögtid. Af årsberättelsen framgick, att inkomsterna under föregående år utgjort 224,891 kr. och utgifterna 206,990 kr. Sällskapet har f. n. 28 stationer utom anstalten och räknar 387 systrar. Elevernas antal hade uppgått till ett 40-tal.

GÖTEBORG OCH BOHUSLÄN.

Gåfva till Göteborgs sjökaptensförening. Göteborgs sjökaptensförening har af sin nuvarande ordförande, dir. W. R. Lundgren fått mottaga en gåfva af 5,000 kr.

Det svenska fabrikatet segrade. I konkurrens med tyska, engelska och amerikanska leverantörer har Rosengrens kassaskåpsfabrik i Göteborg erhållit leveransen af kassahvalfinredningen till Azow-Don Commerzbank i Moskva. Beställningen går löst på omkring 100,000 kronor.

Stor donation. Nyligen afliden kontorschefen Ernst Hanson har donerat sin efterlämnade förmögenhet, öfver 300,000 kr. till Göteborgs stad till en fond, hvaraf årliga afkastningen skall användas till understöd åt i Göteborg hemmahörande barn till pauvres honteux.

Banvakt öfverkörd och dödad af tåget. Kvälltåget den 25 maj å Uddevalla—Lelångenbanan öfverkörde å linjen mellan Billingsfors och Dingelvik en banvakt Karlsson, som befann sig äkande å banan på en dressin. Öfverkörningen skedde vid en skärning. Karlsson kastades af lokomotivet mot ena bergväggen och ljöt en ögonblicklig död. Den omkomne var gift.

Bilolycka i Göteborg. En bilolycka med dödlig utgång inträffade här den 25 maj. Chauffören J. A. Johansson-Klingstrand kom med några passagerare körande på Östra Hamngatan och skulle svänga in på Klädpressaregatan. Därvid blef en obekant man kullkastad af bilen. Framre delen af bilen gick öfver mannen, som afled under vägen till sjukhuset. Chauffören uppger, att den omkomne kom cyklande, men vittnen uppge, att mannen i fråga stått på trottoaren.

Hummerodling vid västkusten. Sv. hydrografisk-biologiska kommissionen har vid sitt senaste sammanträde förehaft frågan om upptagande af hummerodlingsförsök vid kusten af Göteborg och Bohuslän enligt ett förslag af fiskerintendenten dr K. A. Anderson. Kommissionen har under föregående år genom förberedande undersökningar, som professor A. Appellöf i Uppsala anställt vid Hafstensund i Bohuslän förvissat sig om att möjlighet förefinnes för hummerodling på därtill lämpliga ställen vid Sveriges västkust, och med anledning af den därvid vunna erfarenheten hemställer kommissionen nu hos regeringen om ett extra anslag för nämnda ändamål af 4,200 kr.

BLEKINGE.

Fattigvårdsmöte i Karlskrona. Sv. fattigvårdsförbundet anordnade den 27—29 maj ett fattigvårdsmöte i Karlskrona för Blekinge län. Anslag till mötet hade lämnats af Blekinge läns landsting och Karlskrona stadsfullmäktige.

Sölvesborgsjärnvägen räddad från konkurs. Enligt Sölvesborgsbladet har ett konsortium, bestående främst af trafikchefen G. G. Andersson i Malmö, vice häradshöfding E. Nathorst-Böös, Stockholm, och trafikchefen J. Brinck, Sölvesborg, för obekant pris inköpt Sölvesborg—Olofström—Almhults järnvägsbolags sväfvande skulder och största delen af bolagets obligationer och aktier. Därigenom torde den för bolaget hotande konkursen ha afvärjts.

DALARNA.

Borgmästaren i Säter mot kyrkoherden. Borgmästare Ulrich i Säter har hos Västerås domkapitel anmält stadens kyrkoherde K. Hult för innehållet i ett af den senare till hr U. afsändt privatbref, innehållande en förklaring på hr U:s påstående, att hans kanslist skulle ha förvägrats taga del af ett protokoll rörande en kyrkvaktare, som entledigats. Hr U:s skrifvelse slutar med en hänvisning till några lagparagrafer, som tala om suspension m. m.

Barn vållande till skogseld. Härom dagen utbröt en häftig skogseld i byn Klintbo i Grytnäs socken. Elden varsnades dock i tid af närboende personer, som uppbådade närliggande byars befolkning till undsättning, och de lyckades efter ett energiskt arbete, i hvilket både kvinnor och barn deltogo, inom kort bli herre öfver elden. Närliggande gårdar voro starkt hotade. Man misstänker, att minderåriga varit i skogen och handskats vårdslöst med tändstickor, hvilket antagande stödes på den omständigheten, att en mössa, tillhörande en af traktens småpojkar, hittades invid brandstället.

DALSLAND.

Eld i Slottsbrons sulfitfabrik. Strax före kl. 4 på morgonen den 27 maj uppstod eld i Slottsbrons sulfitfabrik, belägen i Eds socken. Elden började vid en fläkt i den s. k. "pappsalen" och har troligen uppstått genom varmgång i fläkten. Den spred sig med ytterlig hastighet, och inom några minuter stod hela den stora pappsalen i lågor. Genom ett energiskt släckningsarbete lyckades man begränsa elden till denna del af fabriken. Pappsalen med alla dess dyrbara maskiner blef förstörd, hvaremot de på ömse sidor om denna liggande afdelningarna, nämligen kokeriet och magasinen, ej skadades. Det brunna var försäkradt. Skadan anslås till mellan 100- och 200,000 kr. Fabriken, som äges af Slottsbrons fabriksaktiebolag, kommer med det snaraste att återuppföras.

GOTLAND.

Olycklig ridtur. Under träning räkade löjtnanten vid Gotlands artillerikår G. von Braun härom dagen rida omkull med kårens häst Wallaby. Hästen, som antagligen trampat ned i ett igenfyllt dike, bröt i fallet nacken och dog. Löjtnant von Braun bröt ena benet och skadade ena axeln.

Restaurering af Bunge kyrka. Öfverintendentsämbetet hemställer hos k. m:t om bidrag för framtagning och konservering af i Bunge församlings kyrka på Gotland förekommande medeltidsmålningar och undersökning af äldriga inskrifter samt för konservering af en vid kyrkan belägen ruin, det s. k. Munkhuset. Dessutom skulle ruinskrifterna i vapenhuset aftecknas. Öfverintendentsämbetet tillstyrker därjämte en omfattande restaurering af kyrkan.

HALLAND.

Ny kyrka i Halland. Vid kyrkostämma den 25 maj med Enslöfs församling beslöt man att tillsammans med Slättåkra kommun bygga en ny kyrka i Oskarsströms municipalsamhälle. Oskarsströms juteväfveriaktiebolag har skänkt 10,000 kr. till nämnda ändamål.

Arsenikförgiftning i Falkenbergs folkskola. Arsenikförgiftning har konstaterats i Falkenbergs folkskola. Lärarinnan Hilda Eriksson, som en längre tid känt sig sjuklig, har vid läkarundersökning befunnits lida af arsenikförgiftning. Hon har nu erhållit tjänstledighet.

NERIKE.

Den första braxen var en jättefisk. En braxen på 4.2 kg. infångades nyligen i sjön Olen, som ligger ¼ mil från Boda. Det egendomliga är, att braxen ej förekommit förut i denna sjö.

En uppmuntran till sparsamhet åt skolbarnen. Örebro sparbank har på årsstämma beslutit att af öfverskottsmedel å reservfonden fondera kr. 20,750 för utdelning såsom uppmuntran åt flitiga insättare bland skolbarn samt anslå 20,700 kr. till olika allmännyttiga och välgörande ändamål.

Stort fynd af silfver och gamla mynt. Ett storartadt och intressant silfverfynd har gjorts hos landsbrukaren Hjalmar Karlsson i Viby socken. Under arbete i en rofåker på 35 centimeters djup påträffades icke mindre än 400 tunna dels runda, dels fyrkantiga silfvermynt af österländskt ursprung, alla med tydliga figurer och inskriptioner. Fyndet omfattade dessutom en större vacker armring med spirallås, en spiralring och tre slåta armringar, två mindre, tjocka örringar och en massa andra föremål. Intendenten Hedberg vid länsmuseet har ledt gräfningarna. Fyndet är exponeradt på länsmuseet i Örebro.

NORRLAND.

Flottningen i Torne älf. 250,000 timmer, hela stockar, komma svenska bolag denna sommar att flotta utför Torne älf, däraf 50,000 kvarliggande sedan fjoläret. Flottningen har redan börjat, hvilket sällan inträffat så tidigt.

Attmars kommun och Ostkustbanan. Attmars kommunalstämma har beslutit att teckna minst 100,000 kr. i Ostkustbanan, förutsatt att den kommer att dragas genom socknen. Hassela socken i Hälsingland beslöt äfven på stämma att teckna 50,000 kr. under enahanda villkor som Attmars socken.

Bodens garnison som egen församling. Kommendanten i Boden har inkommit med nya påminnelser beträffande egen församling och egen kommunalstyrelse för Bodens garnison. Alla skäl tala för denna åtgärd, säger han, och dessa skäl växa i styrka, om såsom oundgängligt är de där förlagda officers- och underofficerskårerna komma att rekryteras medelst passagesystem.

Femåring bränd till döds. En svår olyckshändelse inträffade härförliden i Lunde, Tuna socken, i det att en 5-årig flicka under pågående tvätt kom för nära den under en gryta uppgjorda elden, hvarvid kläderna råkade i brand. Innan elden hann släckas hade flickan ådragit sig så svåra skador, att hon senare afled på Sundsvalls lasarett. Äfven flickans mor och en hennes bror blefvo under släckningsarbetet illa brända.

Norrlands odlingsbara vidder. Distriktslandtmätaren inom Åsele distrikt, M. Bergstedt, har verkställt en utredning om arealen af odlingsbar mark omkring den föreslagna järnvägen från Mellansel till Inlandsbanan. Undersökningen afser Åsele och Vilhelmina socknar. Arealen inom förra socknen omfattar 28,000 tunnland odlingsbar jord. Om hårdodlad och med mossa bevuxen mark medtagits, hade arealen uppgått till mellan 50,000 och 60,000 tunnland. Inom Vilhelmina beräknas den odlingsbara marken till omkring 146,200 tunnland, således tillsammans 174,200 tunnland odlingsbar jord.

SMÅLAND.

101-åring afliden. Änkan Sara Maria Petersdotter har aflidit, 101 år gammal. Den gamla har sedan en tid legat till sängs af ålderdomssvaghet.

Till Barnens dag och Gamla fattigas vänner. Aflidna fru Fanny Ståhle i Jönköping har i sitt testamente donerat 5,000 kr. till föreningen Barnens dag och 5,000 kr. till Sällskapet Gamla fattigas vänner i Jönköping.

Dömd för mormonpropaganda. En sedan två år i Jönköping verkande morgonagent F. H. Dahl har af rådhusrätten dömts till 200 kronors böter för det han öfverträdt kyrkorådets förbud att här bedrifva mormonpropaganda.

Indragen i ett roterande hjul. Vid arbetets början den 27 maj i Huskvarna vapenfabrik blef 49-årige arbetaren Karl Edward Norberg, då han var sysselsatt med att pålägga en rem på ett roterande hjul, indragen i ledningen och illa massakrerad, så att döden omedelbart följde. N. efterlämnar hustru och sju barn.

Trämask på Kalmar slott. Det har visat sig att snickerier och träarbeten inom Kalmar slott under senare åren angripits af trämask i rätt oroväckande grad. På begäran af öfverintendentsämbetet har föreståndaren för centralanstaltens entomologiska afdelning verkställt undersökningar i slottet rörande de skador trämasken åstadkommit samt hvilka åtgärder som behöfva vidtagas mot densamma.

SKÅNE.

Ystad tar elektrisk kraft från Hemsjö. Stadsfullmäktige ha under arbojande af Sydsvenska kraftaktiebolagets anbud om elektrisk kraftleverans antagit Hemsjö kraftaktiebolags erbjudande om elektrisk kraft till Ystad. Kraftleveransen omfattar från början omkring 1,000 hästkrafter till staden och dess större industrier.

Föll i djupet och slog ihjäl sig. F. d. folkskolläraren A. Hammarlund anträffades den 26 maj på morgonen liggande död på den s. k. Vägporten vid järnvägsöfvergången till tegelbruket i Skurup. Förmodligen hade han på väg hem kvällen förut gått öfver järnvägssparet och då träffats af svindel och fallit ned i djupet. Hammarlund var född 1854.

Skollärarmötet i juli i Lund. Det femte allmänna svenska folkskollärarmötet kommer att hållas i Lund den 1—3 juli och man väntar ett synnerligen lifligt deltagande. Ett flertal utskott äro redan i arbete för att förbereda mötet. Förhandlingarna komma att ega rum dels i Akademiska föreningens festsal, dels i All-Helgonakyrkan. Mötet kommer att arbeta på tre afdelningar, och en utställning af skolmateriell kommer att anordnas i samband med mötet.

De nedlagda sockerfabrikerna. Arbetarna vid sockerfabrikerna i Hälsingborg, Lund och Hasslarp ha på möte beslutit göra en framställning till Svenska sockerfabriksaktiebolaget i afsikt att få underhandlingar till stånd mellan bolaget och arbetarna rörande den genom den nedlagda sockerfabrikationen inträffade situationen. Genom dessa förhandlingar tänker man få fram villkor hvilka i någon mån kunde neutralisera verkningarna af den arbetslöshet, som blef en följd af fabrikernas nedläggande.

SÖDERMANLAND.

Sparbanken i Eskilstuna donerar. Eskilstuna sparbanks hufvudmän ha anslagit 5,000 kr. till bespisning af fattiga skolbarn och 1,000 kr. till Hvilohemmet för lungsjuka här.

Det nya hospitalet vid Strängnäs. Statsutskottet har tillstyrkt beviljande af ett anslag af 3,300,000 kr. för uppförande af ett hospital invid Strängnäs. Den af departementschefen i utsikt ställda utredningen rörande möjligheten af att genom påbyggnad af vissa i förslaget upptagna paviljonger kunna öka patientantalet utöfver de 800, hvarpå nuvarande förslag baserar sig, har utskottet emellertid befarat kunna fördröja anstaltens fullbordande, hvarför utskottet, i enlighet med hvad hr. A. Petrén och Christiernson motionsvis föreslagit, tillstyrker att hospitalet uppföres för 800 patienter.

UPPLAND.

Förbud för hysande af mormonpredikanter. Kyrkoherde Silwer i Länna har hos domkapitlet i Uppsala påpekat, att mormonpropagandan i stor utsträckning bedrifves bland arbetarna vid Furusunds slip. Med anledning häraf hemställer kyrkoherde S. om förbud vid 50 kronors vite för hysande af mormonpredikanter. Det är hans afsikt att sedermera göra samma hemställan hos länsstyrelsen.

Strejken vid Holmens pappersbruks nybyggnad vid Hallsta i Häfverösund, norra Uppland, pågår fortfarande. Arbetsgifvaren hade gjort ett erbjudande om höjd ackordsbetalning, men samtidigt förklarat att en del af de strejkande icke kunde återtagas. Med anledning häraf beslöto arbetarna fortsätta strejken. Arbetarna ha nu vidtagit åtgärder i syfte att få till stånd en afdelning af grof- och fabriksarbetarförbundet. De ha redan afsändt en skrifvelse till nämnda förbunds styrelse och begärt dennas råd och bistånd.

VÄRMLAND.

Dödande fall från ett halmlass. En 23-årig flicka Anna Maria Andersson, i tjänst hos Johan Olsson i Näbbol, Stafnäs, räkade härom dagen falla ned från ett halmlass, därvid hon erhöll svåra skador i ryggen. Då flickan senare skulle med ångaren Nordstjärnan föras in till Arviäa sjukstuga afled hon på vägen dit.

En månghundraårig en. I en beteshage invid Vättern på Rå egendom i Hammar finns bl. a. gamla märkliga träd äfven en väldig en. Den är 2,60 meter rundt om stammen och har i ett af sina djupa barkveck årtalet 1790 inskuret. När dessa siffror, som nu ligga 2½ tum djupt, inskuros, var trädet redan mycket gammalt. På Horsabäck i Voxtorp, Halland, finns ett enträd på landtbrukaren Nils Svenssons egendom, hvilket är en hel meter i omkrets och uppskattas till en ålder af 400 år. Enträdet på Rå är, såsom sades, 2,60 meter i omkrets, och bör vara betydligt äldre. Brunns gäster från Medevi bruka hvarje år resa till Rå och beskåda den ståtliga enen, som också verkligen är en sevärdhet bland sitt släkte.

VÄSTERGÖTLAND.

Skenande hästar. 30-årige hemmansägaren E. Olsson från Räfsered i Ving hade härförliden med några hästar varit inne hos veterinär i Fristad. Då han var på hemväg därifrån skyggade en unghäst, som sprang sammanbunden med den häst, som drog vagnen. En annan häst, som var fastbunden bak i vagnshäcken inuti hvilken Olsson satt, föll nu i sken och drog häcken och körsvennen med sig. Olsson kunde icke frigöra sig utan släpade med ett styckе och erhöll därvid så svåra skador, att han förlorade medvetandet. Han blef emellertid omhändertagen och införd till Borås lasarett, men var vid framkomsten dit redan död. Olsson var gift och efterlämnar änka och tre barn.

VÄSTMANLAND.

10,000 kronor till bruksarbetarna vid Surahammar. Bruksprätron Carl Alexandersson har i egenskap af styrelseordförande i Surahammars bruks aktiebolag och på grund af att han i och med detta år i 40 år verkat för bolagets intressen, donerat ett belopp af 10,100 kr., hvars ränteafkastning skall användas till fromma för gamla arbetare och deras änkor vid Surahammar och Lisjö.

Sädesärlans varning. En 4-årig son till hemmansägaren A. O. Persson, Vallsjö, Karbenning, låg annandag pingst och lekte på gårdsplanen. Fadren, som befann sig i närheten, observerade en sädesärla, som med sitt ängsliga kvitter allt mer närmade sig gossen, tills hon kom i nästan omedelbar beröring med honom. Fadren gick dit och fann en huggorm, som i sakta mak närmade sig gossen, hvilken låg med ryggen mot ormen. Fadren ryckte till sig den lille och slog ihjäl ormen.

ÖLAND.

Strejk vid Borgholm—Böda järnväg. Personalen vid Borgholm—Böda järnväg höll härom dagen möte, hvarvid beslöts att meddela förvaltningen af järnvägen, att, därest ej löneförhandlingar komme till stånd före utgången af tisdagen den 27 maj, det ej återstode något annat för personalen än att nedlägga arbetet för att få begärda förhandlingar till stånd.

ÖSTERGÖTLAND.

50-årig sparbank. Vikbolands sparbank firade den 22 maj sin 50-åriga tillvaro med en middag, till hvilken bl. a. landshöfding Trolle inbjudits. Vid årsskiftet uppgick insättarnas antal till 7,206 och behållningen är 3,661,420 kronor. Reservfonden uppgår till 243,217 kronor.

Skogseld i Västra Eneby. En större skogseld utbröt vid 4-tiden på e. m. den 26 maj på ett område af 300 meter i längd och 1½ kilometer i bredd å de s. k. Berga skogar i Västra Eneby. Elden som uppstått på två ställen genom gnistor från ett godståg på Östra centralbanan, spred sig under den starka vinden med stor snabbhet. Från Kisa afgick ett extratåg, medförande 200 man släckningsmanskap, och från Malmslätt skickades ett extratåg med 100 man, hvilka skulle biträda vid släckningen. Vid 8-tiden var elden begränsad och hade då härjat stora sträckor värdefull skog.

NORGE.

Norskt tillmötesgående mot svenska scouter. Djursholms spanarkår, som planerar en resa till Norge, får på Norges statsbanor och hovedbanan färdas mot half biljettpris.

Norska stortinget till Trondhjem 1914. I de festligheter som i Norge planeras till nästa år för firande af hundraårsminnet ingår äfven ett förslag om att stortinget någon af dagarna omkring den 17 maj skall i samlad grupp bege sig till Trondhjem, i hvars domkyrka en högtidsgudstjänst skall äga rum.

Uppskof med norska skiljedomsförslaget. Inom stortingets vänsterförening lär enighet ha uppnåtts om att uppskjuta behandlingen af lagförslaget om skiljedom i arbetstvister under den förutsättning, att en granskningskomité af arbetare och arbetsgifvare garanteras bli färdig med sin hemställan rörande lagförslaget i så god tid, att regeringen hinner genomgå den, innan nästa storting sammanträder, då det definitiva afgörandet skall ske.

DANMARK.

Den danska riksdagen inkallades till urtima session den 12 dennes.

350,000 kronor till välgörande ändamål har afliden grosshandlaren Moses Melchior i Köpenhamn donerat.

Dödsfall. En mycket känd dansk politiker, kammarherre Chr. Krabbe, har den 26 sistl. maj aflidit i Köpenhamn, 79 år gammal.

En äfventyrerska. Polisen i Lyngby har häktat en kvinna, som kom flyende i bil från Helsingör, där hon bestulit en berusad hälsingborgare på 520 kronor.

Dömd till att gifta sig blef härom dagen en möbelhandlare vid Store Kongensgade i Köpenhamn. Han hade varit förlofvad i tre års tid, men hade fått för sig att nu utse sig en ny lifsförljufvarinna, hvilket domstolen nu omintetgjorde.

Graverande beskyllningar mot Köpenhamnspolisen. Vid ett förhör angående ett af de många Sarbroemålen framkom härom dagen en afskedad poliskonstapel med en del graverande upplysningar om sina forna öfverordnade. Bland annat hade han blifvit förflyttad till en annan post för att han flera gånger anmält en cirkusdirektör för brott mot polisreglementet. Anmälningar om denne direktör nådde ej längre än till öfverkonstapeln. Han meddelade vidare att öfverinspektören lät servera sig af kyparna i en danssalong på förbjudna tider.

FINLAND.

Finska forskare få icke bedrifva forskningar i Ryssland. Enligt "Hels. San." har ryska regeringen gifvit samtliga guvernörer i riket förordnande, att finska vetenskapliga forskare få icke tillåtas att bedrifva forskningar i Ryssland. Hittills brukliga forskarpass utgifvas icke vidare åt finska forskare.

Nya ryska lagar som utsträckas till Finland. Riksdumans utskott för lagstiftningsreformer har uttalat sig för lagförslaget om utsträckande till Finland af kejsarrikets lagar angående högmålsbrott och brott, begångna af politiska motiv. Oppositionen demonstrerade med att vara frånvarande. Utskottet har vidare uttalat sig för Zarryslovskys å högerns vägnar framlagda förslag, afseende den nya lagens tillämpning mot ortodoxa prästerskapet, armén och ryska ämbetsmän i Finland.

Helsingfors stads historia skall skrifvas och utgifvas i 2 band enligt stadsfullmäktiges beslut i samband med stadens 100-årsjubileum som Finlands hufvudstad. En komité har utarbetat en detaljerad plan för arbetet och vidtalat lämpliga författare för olika afdelningar.

Saskatchewan.

Goda upplysningar för nybyggare.

Ogräskontroll.

Ogräsinspektörens göromål är att råda till bättre metoder för bättre farmning, så att flera bushels spannmål kunna odlas per acre. Hans särskilda arbete är att hjälpa er att igenkänna ogräset, som kanske växer i er skörd, och att räkna ut det bästa sättet att odla edra fält så att detta ogräs dödas, och så att ni kan fåren säd att växa på dessa fält. Hans göromål är icke att anklaga eder, därför att ni har ogräs, men att hjälpa er att blifva af med det. Om ni icke vill arbeta med honom och lyssna till hans råd, kan han icke göra annat än genomdrifva lagen och tvinga er till vissa saker, som enligt hans åsikt snarast möjligt skall få ogräset under kontroll.

Det finns skadligt ogräs på hvarje farm. På somliga är det mera talrikt än på andra. En del farmare intaga en hållning af oeftergiflig fientlighet mot sitt ogräs, medan andra synas helt tillfredsställda och likgiltiga. En del skadligt ogräs anställer icke skada å angränsande farmar äfven om det finnes i stor mycekenhet å en farm. Annat ogräs är mycket skadligt för ett helt distrikt äfven, om endast några plantor förekomma på en farm.

Det viktigaste är, att hvarje farmare gör klart för sig, att han har ogräs och alltid sträfvar att kontrollera och utrota det med alla medel, som stå honom till buds. Man bör äfven komma ihåg, att "Noxious Weeds Act" och inspektionen icke riktas mot mannen, som har ogräs, vet det, och klokt nog kämpar mot det; de äro för den man, som har ogräs och icke bryr sig därom, den man, som har ogräs och låter det sprida sig och föröka sig trots granne ns rätt eller egen framtid och äfven mot den man, som har ogräs men icke vet det, eller den, som vet, att han har, men icke vet, huru han skall bekämpa det.

Sommarträde är en af de mest effektiva metoder att bekämpa ogräs med o. skule vara värdt iakttaga, om kontroll af ogräs vore den enda fördel, som erhölls därigenom. Men sommarträde bevarar fuktigheten och magasinerar den till framtida skörd, så att äfven man, om rägn faller under medelmåttan, dock försäkrar sig om en god skörd. Det land, som skall läggas i träde, skall först plöjas, så snart såningen är öfver och sedan harfvas, så att det är lämpligt att mottaga rägn i början af sommaren. Landet skall behandlas flera gånger under sommarens lopp, på så sätt hållande jorden syart och döda ogräset nästan, så snart det visar sig. Låt icke ogräset blifva fullvuxet och kanske moget, och sedan plöj ned det. Sådant ogräs upptager fuktigheten i jorden, och att plöja ned ogräs med dess frö moget är endast att föröka det i jorden.

Följande metod har rekommenderats för att förstöra Canadatistel: Meja tistlarna, så snart de knoppas, någon gång i juli; plöj djupt, behandla ytan under återstoden af årstiden. Denna metod fångar ogräset i dess svagaste tillstånd. Genom att harfva skörden, då den kommer upp genom jorden, dödas ogräset. Harfvarna skada icke skörden då den är mindre än en half tum hög. Ogräs dödas lämpligast, då de första fröbladen visar sig ofvanför jorden. En hel del skada kan dock anställas genom harfning, då skörden nått en höjd af en och en half tums höjd. Harfvarna kunna åter utan skada användas, då skörden är så hög som fyra till sex tum".

Fullständiga upplysningar om de bästa sätt att behandla annat farligt ogräs sändes på begäran till Department of Agriculture, Regina. Skrif, om ni vill, på edert eget språk, och all möjlig hjälp skall gifvas eder.

Department of Agriculture, Regina.

Korrespondens

Alla Svenska Canada Tidningens prenumerantar äro välkomna att ,vara sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

FRÅN LUNDEMO, ALTA.

Den 6 juni, 1913.

Red. af S. C. T.

Jag har med intresse läst ett bref i denna tidning, dateradt den 9 maj, från en jämtlandsflicka, och som det synes af dess innehåll undrar hon, om det är synd att dansa. Angående detta spörsmål vill jag blott påpeka, hvad Luther framställer i sina skrifter. Han skrifver: "Men här torde nu någon fråga, om det är syndigt att dansa. Men hvarest det är landsens sed, såväl som att bjuda gäster, vara grann, äta, drieka och vara glad, där vet jag intet annat att fördöma däruti, än hvad omättligt och otuktigt är." Men att man därunder syndar, därtill är icke bara dansen orsaken. Man syndar ock öfver bordet, ja, äfven uti själfva kyrkan. Att somliga göra sig till svin, därtill är mat och dricka icke skulden. Så förhåller det sig äfven med dansen. Tron och kärleken låta hvarken dansa eller sitta bort sig, om du allenast är däruti tuktig och måttlig. De små barnen dansa ju syndlöst. Gör så du med, blif ett barn, så skadar dig ingen dans.

Vänlig hälsning från en

Vesterbottningspojke.

OM DANS.

Fairy Glen, Sask., d. 16 juni, 1913.

Red af S. C. T.

För någon tid sedan skref en jämtlandsflicka ett bref i denna tidnings korrespondensafdelning och ville höra läsarnes omdöme om dans. Jag vill nu uppfylla hennes önskan i denna sak. De flästa danstillställningar äro inte att rekommendera, ty det är inte något upphöjande nöje utan snarare tvärtom, ty när ungdomen har dans så måste de för det mesta också hafva rusdrycker för att kunna hafva riktigt roligt, och hvarför? Jo, antagligen därför att de icke kunna finna något riktigt nöje i dansen förrän de ha döfvat sina ädlare känslor. Låt oss nu se huru de bära sig åt. De gno på och dansa hela natten, instufvade i ett rum, där atmosfären blir osund och tryckande, så gå de på och snurra rundt, bara ideligen snurra rundt hela natten, så att svetten laekar af dem, tills de bli alldeles förslappade och utschasade, illa medfarna både till kropp och själ, och oförmögna att tänka en redig tanke. Dagen efter äro de sömniga och tanklösa, bleka och dystra med en slö och intetsägande blick i sina uttryckslösa ögon, och för att komma någorlunda i jämnvikt igen, så måste de sofva hela dagen, och sedan de ha hvilat ut och kommit i normalt skick igen, så gå de och försöka inbilla sig, att de haft roligt. Nog ser det ut som om det skulle kunna finnas något nöje, som vore renare, ädlare och mera moraliskt än dessa danstillställningar.

En Härjedaling.

FRÅN KINISTINO, SASK.

Den 10 juni, 1913.

Red. af S. C. T.

Eftersom eder ärade tidning blifvit mig tillsänd fritt en tid, får jag härmed tacka för den godheten, men samtidigt må jag upplysa eder om att jag ej ämnar blifva prenumerant af densamma, blott för den orsakens skull, att ett exemplar finns förut i det hem, jag vistas i och ett ex. är tillräckligt för 3 personer. Har med stort intresse läst eder innehållsrika tidning och har funnit den fullt motsvarande, hvad ni i prenumerationsanmälan utlofvat. Romanerna Wassilissa och Järnvagnen ha varit underhållande, såväl som allt annat i de läsvärda spalterna.

Här i Kinistino är ett stort antal svenskar bosatta, men alla höra vi till "de tysta i landet", då aldrig meddelande af något slag finnes i eder tidning, som nog har många läsare här. B. a. bedrifves för närvarande flitigt föreningsarbete här. Goodtemplarloge, ungdomsförening, kvinnoförening och sångförening, göra nog sitt till. I. O. G. T. Norden Park bildades i aug. 1912. Den har under sin korta verksamhetstid haft stor tillslutning och medlemmarna ha visat lifligt intresse, fast ett antal glömde nykterhetslöften, tjänstebefattningar och allt, vid sina besök i staden, där saloonerna tycktes mera tilldragande. Men nya kämpar för nykterhet dyäljas i de gångnas plats. Logen har beslutit att den 24 juni ha en pienic till förmån för sin verksamhet, och hoppas då vinna stor tillslutning från allmänhetens sida. Om nu dessa rader ej hamna i papperskorgen, utan får en liten plats i S. C. T., vill jag bedja er, Kinistinobor: Låt se att ni har edra goda skrifgåfvor i behåll, då jag med mina dåliga vågar fram. Låt höra något från vår trakt, önskar

"Hanna".

FRÅN GRASSY RIVER, ONT.

Någon yttrade härförliden, att några ord i S. C. T. om det svenska settlementet här i Grassy River, eller Bergland, skulle försvara sin plats, hvarför jag härmed med reds. tillåtelse i all anspråkslöshet vill sända in några rader.

Bergland är ett jämförelsevis nytt settlement, (endast 10—12 år gammalt, om jag ej misstager mig) och består med några få undantag af svenskar och norrmän, hvilka till största delen kommit öfver från Minnesota. Settlementet är tämligen väl befolkat, och framtidsutsikterna kunna ej häller anses vara de allra sämsta. Det är ett skoglandskap, så att befolkningen hittills lefvat af att under vintrarna drifva med skogsafverkning, men skogen börjar nu trytta, och man får nog börja tänka på jordbruket litet mera än hvad fallet varit förut, om man tänker "klara skifvan". Mycket vore nog att säga om denna skogsafverkning, som under dessa år har pågått, såväl i ena, som andra afseendet, men det skulle föra mig för långt.

Hittils ha vi haft väldigt dåliga landsvägar till närmaste station, Sleeman, 20 mil från Bergland, och ehuru landsvägsbygge mellan dessa två punkter pågått under åratal, ha vi icke ännu en ordentlig färbar väg.

Nu ser det emellertid ljusare ut, ty landsvägsbygget bedrifves med väldig energi, ej mindre än tre "camps" med folk arbetar på detsamma, så att nu har man ändtligen hopp om att få, hvad ett settlement i första hand behöfver — goda vägar. Som denna väg kommer att grusas, blir den nog af god beskaffenhet.

Hvad jordmånen beträffar, är den nog i allmänhet af allra bästa beskaffenhet, ehuru det på grund af skog är hårdarbetadt land.

Jag anser mig icke lämplig att döma huru framtidsutsikterna kunna vara, men af allt att döma, synas de icke vara så dåliga. Järnväg är nog något som skulle sätta fart på utvecklingen och här har talats vidt och bredt om järnvägar i åratal, men det är nog bäst att yttra sig försiktigt om dem, ty ännu ha de ej visat sig.

F. ö. är ej mycket att skrifva om. Det skulle nog möjligtvis finnas saker och ting, som torde tarfva en liten betraktelse och föranleda reflektioner, men det är bättre ej orda därom.

Föreningsväsende eller dylikt saknas nästan alldeles. Vi ha haft en loge af I. O. G. T. här, som för några år sedan arbetade med rätt stora medlemsantal. Emellertid afstannade arbetet och sedan dess har den legat "i ide", om man så skall säga. Af allt att döma synes ej Bergland vara rätta platsen för nykterhetsarbete — nykterhetsvännerna äro få, men så är väl vinguden Backus' anhängare så mycket flera. Nykterhetsarbete tycks vara en öfverflödig sak i de flästas ögon. För några år sedan gjordes ett försök att införa saloon här, men det misslyckades på grund af några personers oförsynta tilltag, att petitionera däremot; mycket vore nog att säga i detta afseende och om förhållandena i öfrigt, men jag fruktar min penna skulle blifva för hvass och kanske sticka någon i ögonen, hvarför jag vill afsluta dessa rader. Om någon skulle önska komplettera mitt bref och ge en mera fullständig beskrifning af Bergland, vore jag tacksam, ty jag känner min egen oförmåga att så göra.

Med hälsning till läsare och redaktion.

Argus.

Om inte om varit...

Mor Brita i Åsen och Johanna i Backa samspråka under en kortare järnvägsresa.

Brita i Åsen: — De' va fall allt eländitt, att Anna Lena i Bråten skull mista dotra sin, de' får en säja!

Johanna i Backa: — Åja, nog va de' usselt, att tösa skull dö, men ho, va då så pass sjuker, så en kunn' just inte vant' sej annat!

Brita i Åsen: — Ja, men en ynk å de' allt för Anna Lena, när en tänker på, va' nötta ho' hadd' kunna hatt utå denna tosa sin, om ho' hadd' fått lefva — och om ho' hadd' vari en pojk!

Också en fråga.

Lille Olle var besvärlig med sina ständiga frågor om allt mellan himmel och jord. Ofta voro frågorna sådana att det var omöjligt att besvara dem och då blef Olle mycket missnöjd. En dag, då han med sina frågor ställt marumas tålamod på för hårdt prof, blef han utkörd på gården. Om en stund kom Olle in i sällskap med katten.

— Hör nu, mamma, — frågade Olle, — hur långt kan katten spotta?

Ur militärlifvet.

Sergeanten: — Kom ihåg, karlar, att vid noggrann marsch måste ni lyfta på benskånkorna ungefär som en giraff, som skulle vilja klia sig bak öronen!

—

Vid en falttjänstöfning var nr. 17 Trygg placerad som vaktpost i skogsbrynet. En nybakad löjtnant inspekterade postlinien och var mycket nöga med att karlarne skulle ha väl reda på sin instruktion. Då han kom fram till Trygg, röt han:

— Hvad är du för nå'nting?

Trygg, som tyckte att frågan kom i nog så myndig ton, svarade säfligt:

— De ä' ett tilltalsord, löjtnant.

Detta svar var dock ej i löjtnantens smak, hvarför han i ännu barskare ton upprepade frågan. Trygg afgaf då följande närmare förklaring:

— De' ä' ett tilltalsord, som användes mellan intima bekanta samt stundom af öfverordnade, som vilja vara oförskämda mot underordnade. Trygg slapp vidare förhör, den gången.

Bland nordbor i Amerika.

Ihjälklämd blef nyligen lokomotivföraren Curley Johnson från Moline, Ill.

Svenska hospitalet i Rockford, Ill., har i dagarne af Gust Holm erhållit $200.

En Wagner-autograf besitter sångläraninnan mrs Peterson i Worcester, Mass.

Vid en explosion af gasolin i Cozod, Nebr., dödades mrs J. B. Gilmore.

Sjukskötterskeexamen har aflagts af miss Svea Fredrika Swanson i Warren, Pa.

Advokatexamen aflades den 9 ds i Boston, Mass., af Nils T. Kjellström därifrån staden.

Tidningen Rundschau i Norfolk, Nebr., har inköpts af G. L. Carlson därifrån staden.

Under badning drunknade nyligen i Omaha, Nebr., 16-årige George Hanson därifrån staden.

I Portland, Ore., ha John Larson, Geo. J. Peterson och Ralph E. Ostrom aflagt apotekareexamen.

Till principal vid Iowa högskola, Iowa, har utnämnts Melwin R. Hendrickson från Iowa Falls.

Immigranthemmet i Boston, Mass., firade nyligen sitt 25-årsjubileum under stora högtidligheter.

Till polissergeant i Boston, Mass., har utnämnts poliskonstapeln John M. L. Anderson där i staden.

Med en rakknif afskar sig arbetaren Andrew Swanson från St. Paul, Minn., halsen härom dagen och dog.

Blixten antände och förstörde nyligen farmaren P. T. Larsons gård i närheten af Estherville, Iowa.

Som arkitekt och uppsyningsman öfver högskoletillbygget i Moline, Ill., är Henry Eklund därifrån utsedd.

Tandläkareexamen har i dagarne aflagts i New York af C. George Anderson och Gottfrid Ericson.

Mästerskapstäflingarne för Sv.-am. idrottsförbundet af Amerika kommer att hållas i Boston, Mass., den 4 juli.

Jonas Sjöstedt i Worcester, Mass., blef härom dagen öfverkörd af ett tåg och föga hopp om hans vederfänige finnes.

Till simlärare vid den offentliga badinrättningen i Wakefield, Mass., har antagits svenske sjömannen Sverker E. Wiberg.

Spritens förbannelse. I berusadt tillstånd föll härom dagen Karl Bengtson från Rockford, Ill., i Pecatonifloden och omkom.

Berövad $1,000 i kontanter och $500 i checkar blef härom dagen krögaren August Johnson i Duluth, Minn. Rånarne undkommo.

En ny kyrka invigde svenska metodistförsamlingen Dallas, Texas, den 1. juni. Pastor Gordon Olson är församlingens herde.

Guvernör Eberhardt kommer att tala vid "Svenskarnes dag" i Chautangua i närheten af Jamestown, N. Y., den 23 augusti i år.

Som kongressmannakandidat för västra distriktet af South Dakota nämnes norsken Julius H. Johnson från Stanley county.

Oscar Neswant, socialisternas aldermannakandidat i Rockford, Ill., erhåller äfven gooltemplarnes understöd vid det kommande valet.

Biten af en orm blef härom dagen sjömannen Irwin Kjellberg under en utfärd till Fair View Grove, N. J. Hans tillstånd är kritiskt.

Efter 16 års arbete som superintenden vid den lutherska församlingens söndagsskola i Proctor, Vt., har Philip Petterson dragit sig tillbaka till privatlifvet.

Till 6 månaders fängelse dömdes Frank O. Peterson i Fitchburg, Mass. som nyligen uppförde sig brutalt mot en minderårig flicka. Peterson appellerade mot domen och fick ställa $500 i borgen.

Hotad till lifvet har på sista tiden pastor Carl Olson i Minneapolis, Minn., blifvit af en kvinna som per telefon meddelar honom att han skall dödas inom kort. Polisen har nu hand om saken.

Ett elektriskt tåg, fördt af Elmer Peterson, öfverkörde nyligen i närheten af Kenberma station, Mass., en automobil, hvars bägge passagerare dödades. Peterson har ingen skuld till det skedda.

Trots varningar ställde sig härom dagen Edith Tshannel från St. Paul, Minn., upp i en kanot som fördes af Carl Carlson. Hon tog öfverbalansen och kunde ej räddas upp på det torra förrän lifvet flytt.

En stark kroppshydda har G. J. Johnson från St. Paul, Minn. Härom dagen råkade han i Bissmarck, N. D., följa med en hiss som störtade sju våningar ned i källaren. Johnson skadades svårt, dock ej lifsfarligt.

Nyligen afled Nels Anderson i St. Paul, Minn., och testamenterade sin förmögenhet till sin andra hustru Emma. Testamentet har nu förklarats olagligt, då det bevistats att testamentet ej författats frivilligt.

En fånge vid namn Peter Olsen begick nyligen självmord genom att kasta sig i en flod nära fängelset i Hackensack, N. J. Den omkomne, som var 57 år gammal, hade dömts till 60 dagars fängelse för fylleri.

En treårig son till farmaren M. Hanson i närheten af Newman Grove, Nebr., föll härom dagen ned i en vattenbehållare och drunknade.

Stadsveterinär Bostrom i Lincoln, Nebr., har rapporterat att han funnit tre hästar å Winnebagoreservationen behäftade med glanders. Djuren dödades.

Sparkad af en häst blef härom dagen Anders Erik Alexander från Galva, Kans. Han afled af skadorna. A. föddes i Leksand, Dalarne i Sverige 1837.

Tomtområdet för den svenska byggnaden på San Franciscoutställningen har nu definitivt fastställts till sin areal, hvilken utgör 43,549 engelska kvadratfot.

Drunknad. Farmaren John Olson, bosatt i närheten af Meadowlands, Minn., drunknade härförliden, då han i mörkret snafvade och föll i White Face-floden.

Härförliden hoppade E. Swanson i floden i Moline, Ill., för att ej bli öfverkörd af en spårvagn. Därvid råkade han stöta sig så hårdt mot flodbottnen att han dog.

Nio skeppsbrutna sjömän, alla norskar, anlände nyligen till Boston, Mass. Deras skepp "Freja" hade under storm blifvit vrak och besättningen räddades i sista minuten.

Den bekante finnen, storlöparen Willie Kölehmainen har afrest till England för att deltaga i täflingar där. Hans bror Hannes har på senaste tiden vunnit vackra segrar i New York.

Sorgligt. Harold Julius Johnson, endast 16 år gammal, hängde sig nyligen i Minneapolis, Minn., i sorg öfver att ha förlorat hörseln på ett öra och på väg att bli döf på det andra örat också.

Då ljuset slocknar. Från Litchfiled, Minn., meddelas att en ung svensk, Albin Hallberg, som har sitt hem i Rockford, Ill., blifvit vansinnig under det han arbetade ute på en fram icke långt från nämnda stad.

Augustana-präst till Sverige. Växjö domkapitel i Sverige har till k. mt förordat en ansökan från pastorn i Augustana-synoden N. Johanson om inträde som präst vid svenska statskyrkan med tjänstgöring i Växjö stift.

Påträffad ihjälskjuten. Nels Peterson, en äldre skomakare i Gilbert, en liten stad nära Ames, Ia., påträffades härom dagen död af ett skottsår och med sin hagelbössa bredvid sig. Hans hustru säges vara i ett dårhus i Minnesota.

Träffad af blixten blef Henry Carlson i Longmont, Cal., härom dagen under det han plöjde på en betäker och föll medvetslös till marken. Hans bägge hästar, hvilka äfven träffades af blixten, föllo döda till marken. Carlson blef dess bättre oskadad.

Hämndlystna arbetare. Fem grofarbetare som voro förbittrade öfver att ha blifvit afskedade öfverfölle och knifhöggo härom dagen George Flint i Chicago. Flints lif sväfvar i fara. Våldsverkarne lyckades undkomma.

Källarbagerier. Senator Albert J. Olson har framlämnat ett lagförslag i legislaturen i Illinois, hvilket går ut på att tillåta bagerier att öppnas i källare. Dr. Young har sagt ifrån att han ämnar göra sitt bästa att få förslaget kullkastadt. Staden Chicagos hälsovårdsnämnd har i åratal arbetat för att få den osunda källarbagerierna undanskaffade.

En dödsridt. August D. Roman från Riverdale, Utah, dödades nyligen under en motorcykelfärd. Då han körde med en hastighet af 40 mil i timmen, var han oförsiktig nog att vända sig om ett ögonblick, hvarvid maskinen rusade mot ett träd. Han kastades af motorcykeln och bröt nacken af sig. Döden kom ögonblickligen.

Svensk studieresande. Skolinspektören C. Kihlgren från Arvika i Sverige som på offentligt uppdrag besöker Amerika för att studera skolväsendet här i landet, besökte i dagarne Worcester, Mass., och har under skolsuperintendenten Homer Lewis ledning besökt stadens skolor från kindergarten till högskolorna.

Änkan häktad för mord. Änkan efter Carl Axel Westman i Winslow, Wash., häktades nyligen såsom misstänkt för att ha mördat mannen. Denne som lefde skild från sin hustru o. beskyllde henne för otrohet, påträffades ihjälskjuten den 27 april på morgonen i Chicago.

En ihärdig svenska. I Chicago Record-Heralds söndagsnummer för den 8 juni var en helsidesberättelse om mrs Peter Macdougall i Waukau, Wis., som på egen hand samlat ihop $1,600 för en ny cementbro som uppförts i den staden. Waukau har knappast 400 invånare och är beläget i Winnebago county, tolf mil fr. Oshkosh. Den kvinna som genom en sällsynt energi och målmedveten sträfvan lyckats att på alla upptänkliga sätt skrapa ihop denna ansenliga summa bland den lilla stadens invånare och farmarebefolkningen där omkring är svensk-amerikanska. Hon är gift med en läkare och har bott i Waukau sjutton år. Hon är syster till dr. Jos. H. Johnson i Chicago och föddes af svenska föräldrar 1875 på en plats åtta mil nordost om Fergus Falls, Minn.

Erkänd konstnär. Den kände svensk-amerikanske skulptören David Edström har f. n. en utställning af skulpturer i London och har denna exposition varit föremål för mycket smickrande omdömen i engelska pressen.

Omänskligt. Den 10 dennes afled helt plötsligt å Woodlawn, Long Island, N. Y., 11 mån. gamla Anna Sörenson. Barnet vårdades för mässling. Vid obduktion visade det sig att gift fanns i magen, äfven påträffades en nål i den lillas lefver och en annan i mjälfvorna. Det tros att någon ovän till barnets föräldrar gifvit barnet gift under de få minuter sköterskan lämnade det ensamt.

Sv. luth. Augustana-synoden i Amerika har under de senaste dagarne hållit sitt 54:e årsmöte i Immanuelsförsamlingens kyrka i Chicago, Ill. I mötet deltogo som vanligt många delegater, präster och lekmän, från alla delar af landet. Ämbetsmannavalet utföll sålunda: President, dr. A. Johnston från St. Paul, Minn.; vice-president, dr. G. A. Brandelle fr. Denver, Colo.; sekreterare, pastor Joseph Anderson från Boxholm, Ia.; kassör, K. T. Anderson från Rock Island, Ill.

Hedrad svensk prästman. Kyrkoherde Herman Lindskog, Ansgariförsamlingens i Chicago lärare, fyllde i dagarne 60 år. Med anledning häraf hade ett antal af hans närmaste vänner anordnat en festmåltid för honom i hotell Sherman förliden tisdagsafton f. v. Mellan 30 och 40 personer deltogo i den festliga tillställningen. Till festföremålet öfverlämnades å de närvarandes vägnar en kontant gåfva. Kyrkoherden frambar i vältaliga ordalag sitt hjärtliga tack för den vackra hyllningen.

Mördade sin chef. Banktjänstemannen W. T. Anderson i Washburn, N. D., hålles f. n. i fängsligt förvar och kommer i dagarne att ställas inför domstol såsom den, där är skäligen misstänkt för att ha mördat sin förman, kassören Fred E. Funk i First National Bank of Washburn. I samband härmed har man upptäckt, att Funk, som före sin död ansågs vara ägare af ungefär $100,000, enligt bouppteckning endast efterlämnade något öfver $30,000. Man misstänker, att Anderson har sin hand med i spelet äfven här.

En begrafningsprocession i St. Paul, Minn., var för några dagar sedan på hemväg från kyrkogården då vid en vägöfvergång ett tåg kolliderade med en af vagnarne. Fyra personer skadades, hvaraf två aflidit. En af de senare var mrs Esther M. Johnston.

Hufvudredaktören för Norges äldsta tidning Morgenbladet, C. J. Hambro, gästar för närvarande Förenta Staterna för att få sina landsmän intresserade i den utställning som skall hållas i Kristiania nästa år i anledning af 100-årsdagen af Norges oafhängighetsförklaring.

Hedrande uppdrag. Dr J. E. W. Wallin, professor i klinisk psykologi och direktör för psykologiska kliniken vid universitetet i Pittsburgh, Pa., har fått i uppdrag att organisera en serie psykologiska kliniker för den fjärde internationella kongressen för skolhygien, som hålles i Buffalo, N. Y., den 25—30 augusti.

Farmers Savings Bank blir namnet på en ny bank i Clermont, Nebr., med ett kapital på $35,000. Inemot ett hundra aktieägare sammanträdde härförliden och valde följande nio direktörer: Hon. C. Miller, Sr., Ole C. Peterson, J. H. Skarshang, A. J. Paulson, Frank Shipton, J. E. Bilden, Hans Gunderson, John F. Miller, jr., och T. H. Olson.

"The Lucky Swede". Carl Johnson i Victor, Kans., kand vidt och bredt under namnet "The Lucky Swede" på grund af de rika malmådror han påträffat tid efter annan å sina grufarrenden, har nu åter gjort en stor upptäckt af kommercieell malm å sitt arrende på Maggie Claim på nordöstra sidan af Raven-kullen. Fyndet gjordes på ett djup af 500 fot och bearbetas för närvarande. Synnerligen rika fynd af sylvanit och oxiderad kvarts innehållande fritt guld hafva påträffats. Prof på malmen lämna för $50 till $100 värde guld per ton. Efter allt att döma kommer det nyupptäckta gruflägret att producera goda kvantiteter metall under en lång tid.

En Kombination i stor skala.

För ett stort arbete som skall göras fort behöfver man pålitliga maskiner. Undersök

Rumely Tröskmaskiner

32 tum till 40 tum.

De äro maskiner som ej kunna tillstoppas — de tröska säden i cylindrar — de föra ingen säd till stråstacken.

Kapaciteten och varaktigheten af dessa tröskmaskiner gör dem lämpliga för arbete i stor skala.

Att operera dessa separatorer billigast — använd en

RUMELY OilPull Tractor

30—60 H. K.

— en tractor som alltid bränner fotogen — den förser er med den billigaste, stadigaste och lämpligaste kraften. Den är lätt att sköta och nyttig hvarje dag i året för många slags farmarbete.

Sänd efter Separator-Katalog — Rumely No. 532 eller Advance No. 533 och OilPull Data-Book, No. 353. Begär namnet å vår närmaste handlare.

RUMELY PRODUCTS CO
(Incorporated)
KRAFT-MASKINERI FÖR FARMING
Winnipeg, Man. Brandon, Man.
Home Office: La Porte, Ind.

8,500 Hvarf i Minuten

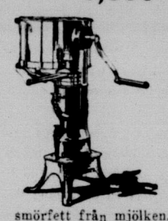

DETTA är den underbara hastighet som en I H C separatorkula uppnår. Då maskinen går med separeringshastighet, går den sex tum stora kulans ram nära två och en half mil i timmen—fortare än det snabbaste expresståg i världen. Sådan hastighet betyder stor spänning på axlar, lager, kugghjul och stomme och på maskinens alla delar, en spänning, som endast kan göras oskadligt genom bästa justering, styrka, rörlighet, godt materiel och arbete. Det åligger en gräddseparator att skumma smörfett från mjölken, men för att kunna göra detta, måste den vara gjord mekaniskt riktig, ty eljest upphör snart dess värde såsom separator. Den maskin, som uppfyller alla dessa kraf och säljes till rimligt pris är en

I H C Grädd-Separator

BLUEBELL, DAIRYMAID ELLER LILY.

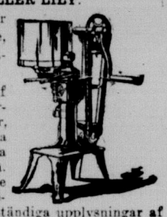

I H C separatorer ha alla rörliga delar noggrant justerade och väl balanserade, hvilket gör dem mera durabla och lättgående.

Det fins poänger hos konstruktionen af I H C separatorer, såsom bastanta fosforbronserade bussar, obrytbara halslager, fränskurna vingar, smuts- och mjölkfria spirallager, etc., hvilka tvifvelsutan göra I H C separatorer de bästa af alla att köpa. Det fins fyra bekväma storlekar af hvarje modell. Bed I H C lokalagenten att demonstrera maskinen. Få katalog och fullständiga upplysningar af honom eller skrif till närmaste filial.

International Harvester Company of Canada, Ltd
WESTERN BRANCH HOUSES:
At Brandon, Man.; Calgary, Alta.; Edmonton, Alta.; Estevan, Sask.; Lethbridge, Alta.; North Battleford, Sask.; Regina, Sask.; Saskatoon, Sask.; Winnipeg, Man.; Yorkton, Sask.
These Machines are built at Hamilton, Ont.

Svensk Rådgifvare Gratis.

HVARJE UNG MAN,

medelålders och gammal man borde sända efter ett exemplar af Dr. Leigh's intressanta och lärorika Svenska Rådgifvare

"Goda Råd"

Denna värdefulla och berömda 52-sidiga bok, som Doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, innehåller många råd och upplysningar för unga män. Den behandlar alla för mannen säregna sjukdomar, hemliga synder, dessas följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v., jämte lifvets hemligheter och äktenskapet, och borde läsas af män i alla åldrar.

Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglad omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH 177 N, State St. B 14, CHICAGO

Vi presentera här fotografi af mr och mrs Carl Bakers hem i Lyford, Texas. De bosatte sig där i oktober 1913 och kommo från Winnipeg där de äro väl kända. Mr Baker och Arthur Johnson stå just färdiga att äka ut i kolonien med några vänner från Canada, som skola bosätta sig där. Mr och mrs Baker har alltid varit kända för deras gästvänlighet, och det är en stor välsignelse för det nya settlementet, att de bosatte sig bland de första ty de ha varit och äro till stor hjälp för dem som flytta in i settlementet. Arthur Johnson är en broder till mr Wallin och Elmer G. Johnson.

Nästa exkursion afgår från Minneapolis den 3:dje juni. Kom med då. Billig resa och trefligt sällskap. Tillskrif oss strax för nya kartor och vidare upplysningar.

Wallin, Johnson & Matson Land Co.

715 Plymouth Bldg.,
MINNEAPOLIS, MINN.

Farmar

Har ni en farm till salu? Anmäl den då hos oss. Vi köpa, sälja eller byta farmar och stadstomter. Om ni har en stadstomt hvar som helst i västra Canada, som ni önskar att sälja, kom då och besök oss. Vi kunna sälja den.

The Marx-Watt Realty Co.
209 Logan ave.
H. F. LINDE,
Skandinavian Sales manager:
WINNIPEG, MAN.

Föreningen Norden

möter 3:e onsdagen i hvarje månad på Scott Memorial Hall.

Finanssekr. J. A. Gustafson, 234 Logan Ave., Tel. Garry 117; Sjukkomiténs ordförande: Andrew Nelson, 325 Logan ave., Tel. Garry 1310.

Glöm ej att prenumerera på SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Svenska Canada Tidningen

Utgifves hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Halft år do	.60
Tre månader	.35
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.
Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

NILS F:SON BROWN,
Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PA BEGARAN.
Dödsannonser: 75c. per gång.
Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 25 juni.

"En glad midsommar!" Hvarför icke?

Tidningarnes spalter visa hvarje dag, att syndens lön är offentlighet.

Ju fortare automobilerna gå, dess större förtjänst för begrafningsentreprenören.

Den opopuläraste personen f. n. torde vara den japan, som söker köpa land i Californien.

Ingen svensk tidning i Canada kan existera, om den icke erhåller prenumerationsafgifterna r e g e l b u n d e t. Många af våra läsare synas förbise detta faktum.

Ett bra sätt att afrätta myggor: Öppna myggans lilla mun och häll en tesked gift ned i dess strupe och inom tre minuter är den förvandlad till ett lik. Garanteras såsom osvikligt!

Onkel Sam erbjuder den öfriga världen reciprocitet. Han säger: "Ni kan komma in fritt, om ni låter mina varor komma in fritt". Ett steg framåt åtminstone för ett protektionistiskt land.

Torontotidningarna ha fått en ny käpphäst, i det de publicera fotografier af junibrudar. Efter som parlamentet nu är slut, måste ju något göras för att hålla intresset uppe.

Förr i tiden tyckte man allvarligt synd om den kvinna, som visade dålig smak i klädesväg. I dessa dagar frågar man efter hennes sömmerska, om hon är klädd i en röra af blått, grönt, rödt och gult.

Såsom omnämndes i förlidet nummer, lär den engelske minister, som var inblandad i Marconiaffären, ha inlämnat sin afskedsansökan, men Asquith vägrat att antaga den. Har ni sett en canadensisk minister resignera, äfven om han gjort sig skyldig till den mest graverande faute?

Enligt utslag af högsta domstolen i Washington, måste järnvägarna i Minnesota återbörda omkring $3,000,000 till allmänheten. Hvar och en, som fraktat något i staten, sedan järnvägarnes rättegång om de af statens järnvägskommission förordnade lägre fraktprisen började, är berättigad till ett kvitto, på hvilket han kan utfå den summa, som honom tillkommer. I Canada skola järnvägarna fortsätta att upptaga de närvarande obilliga fraktprisen i västern, så längre de kunna uppskjuta nedsättningen af dessa priser. Och skall man ersätta folket i västra Canada, då nedsättningen ändtligen kommer? Knappast.

CANADAS EXPERIMENTALFARMAR.

Under mer än ett fjärdedels århundrade hafva Canadas experimentalfarmar gjort experiment för att finna det bästa slagets skörd och djur och det bästa sättet att sköta dem med förtjänst. Detta arbete har icke blott utförts på centralfarmen vid Ottawa utan äfven i kustprovinserna, prärieprovinserna och i British Columbia. De fördelar, den canadensiske farmaren dragit af detta arbete, är utan tvifvel mycket stora, men fortfarande finnas tusentals energiska män, som icke dragit tillräckligt stor fördel af det som gjorts för dem. Kanske många icke erhålla rapporterna och bulletinerna, innehållande upplysningar, under det att andra erhålla dessa publikationer regelbundet men icke hafva tid att studera dem. För att hjälpa särskildt denna klass af flitiga män och kvinnor har under ledning af hon. Martin Burrell, landtbruksminister, utgifvits en särskild bulletin, innehållande de viktigaste slutsatser, man kommit till under de tjugufem år, experimentalfarmarna stodo under ledning af dr. William Saunders, som nyligen dragit sig tillbaka.

Denna öfversikt innehåller de resultat man kommit till angående gödningsämnen, sädesslag, höskördar, arbete på åkern, hönsafvel, ogräs och sädessjukdomar. Äfven äro många af de senaste åkerbruksförbättringarna uppräknade. Det visas icke blott, att experimentalfarmarna under de senaste åren ökats till fjorton, utan äfven att stora förbättringar gjorts på alla de gamla farmarna. Denna öfversikt, som är mycket väl hopkommen, har utgifvits af publikationsafdelningen af landtbruksdepartementet i Ottawa och utdelas gratis.

MIDSOMMAR.

Vårens ljufliga dagar svunno snart, valborgsmässoeldarna falnade ned, löf och blom slogo ut i full fägring, och nu stå vi midt i sommarens tid, i midsommartiden. Nu är det de ljusa nätternas tid därhemma, nu går dansen öfver hagar och ängar, och fiol och handklaver ljuda natten lång.

Midsommartid, förunderliga tid! Hvar finns den plats på jorden, där den så firas som i hemmets trakter? Hvar söka en så behagande skönhet, som dina halfljusa nätter skänka? Hvar den glädje och gamman, du föder?

Midsommartid, förunderliga tid! Hvilka minnen hyser du ej, minnen från lyckliga, sorgfria dagar, då lifvet mest var likt en enda lång dans vid fiolens låt och ungdoms friska skratt!

Ja, midsommartiden är sannerligen likaväl som julhögtiden en minnenas tid och därför värd att firas. Det ha många svenska kolonier i Amerika insett, och därför samlas på många ställen svenskarna endräkteligen på midsommarafton för att åtminstone en dag på året visa, att de äro ett folk, en nation bland de öfriga nationerna, för att känna samhörighetskänslans heliga band och hvila ut vid dyrbara minnen. Äfven här i Canada, åtminstone i Winnipeg, samlades s v e n s k a r n a midsommardagen till en storartad friluftfäst, anordnad af den lifskraftiga föreningen "Norden". I skrifvande stund har denna fäst ännu icke gått af stapeln, men om icke alla tecken slogo fel, blef den ett stort evenemang i svenskarnes i Winnipeg lif.

Vi böra alla känna oss tacksamma mot dem, som anordna dessa nationella fäster och för dem bära dagens tunga. Deras värde som samlande makt, som underhållande kraft af der icke alltid så klart brinnande fosterlandskärleken kan icke öfverskattas. Allt för lätt glömma vi svenskar under hvardagens id och äflan det land och det folk, hvarifrån vi stamma, allt för mycket gå vi i hvardagslag främmande för hvarandra och betrakta hvarandra med afundsamma och kalla blickar. Någon dag på året åtminstone måste vi föras samman, måste vi glädjas och röras med hvarandra för att icke nationalkänslan helt skall dö bort.

Men under all glädje midsommartid må där hvila en stämning af allvar, ty all sann glädje måste yttersi bottna i allvaret. Och för oss svenskar är midsommartiden icke blott en de glada, personliga minnenas tid, utan därvid är äfven fästadt ett stort fosterländskt minne. Midsommarafton 1523 intågade nämligen Gustaf Vasa i Sveriges hufvudstad, och därmed var landet definitivt befriadt från allt utländskt ok, därmed lades grunden till den storhetstid, vårt gamla fosterland senare gick till mötes, och den blomstring och välgång, det nu åtnjuter.

Vi svika ingalunda vårt nya fosterland, om vi älska och ära vårt gamla. Sverige är vår mor och Canada vår brud, och ju mer vi akta vår mor, desto bättre äro vi i stånd att älska och värdera vår brud. Om vi aldrig glömma kärleken till fädernes landet, då skola vi nog också blifva goda medborgare i det nya fosterlandet.

Det är dit vi skola sträfva med all håg, med all längtan: att älska vårt fädernesland och ära vårt nya fosterland. Och i midsommartid, minnenas rika tid, böra vi alla för en kort dag, för några korta timmar tänka på detta för att sedan i hvardagens ki. och strid omsätta den tanken i handling.

VAR GLAD!

Var glad och du är ung!

Minns den gamla satsen, att du ej är äldre, än du själf känner dig.

Glädjen är ett sannskyldigt skönhetsmedel, som ger kroppen sundhet, själen styrka och kraft. Glädjen är lifvets solstrålar, då däremot ledsnaden är dess gråa dis.

Glädjen föryngrar.

Den för hvithäringen till pojke, den drifver blodet i raskare fart genom ådrorna, den sätter färg på kinderna, den plånar ut rynkorna.

Allt här i världen har sin ljusa sida. Gör därför ett försök att få tag i den. Gör det som en lifsplikt att finna glädjeämnen i lifvet. Om du så gör svinna sorgerna som snö för sol.

Leendet tillhör världen. De bittra sorgerna ensamheten.

Är du glad, är du ung. Världen tillhör ungdomen, men den ungdom, som ej ser världen genom glädjens skimrande prismor, eröfrar ej några världar. För att tillhöra den skaran, är ej nog att vara ung till åren allenast. Nej, det är sinnets friskhet, själens spänstighet, som är särtecken på verklig ungdom. Det är endast glädtiga människor, som hysa en bergfast tro på mänsklighetens säkra framåtgående. Sura, pedantiska, auktoritetsförblindade människor tro alltid att det var mycket bättre förr i världen, i "den gamla goda tiden".

Personer, hvars känslolif är rikt, ha vanligen lidit mycket under lifsvandringen, men oftast hafva dessa bättre än andra lärt sig att bära sina sorger för sig själfva och hafva förmågan att visa världen ett gladt ansikte, trots allt.

Den glädje, som varar, är den, som kommer genom ärlig pliktuppfyllelse, som kommer genom att alltid följa samvetets bud. Det är en glädje, som ställer plikten före allt, som genom förståelse för medmänniskors lidande, sträfvar efter inre harmoni.

Var glad och du har funnit Idunas äpple, som ger evig ungdom!

Flugan.

Kåseri för S. C. T. af **Isac.**

Förlåt mig, lilla Eulalia, det är för mig omöjligt att tycka om flugan. Jag hatar i all synnerhet tvänne djur, och dessa äro flugan och ormen i lustgården. Disputera inte med mig, Eulalia! Lärkan må vara ett poetiskt sommardjur, syrsan må knarra, bäst hon gitter under de ljusa sommarkvällarne, då vi i vår stilla sömn gifva "upper-cut" mot myggen, men Eulalia, flugan är alls ej poetisk, gifver oss alls ej någon inspiration af vår- och sommarkänslor, den är endast en smärtsam symptom af sommaren — äfven om den flyger omkring den rykande julgröten.

Jag är inte flintskallig och inte Eulalia heller, men om vi vore det skulle vi utan tvifvel anse, att flugan härstammar från underjordens svafvelrike och har importerats hit af tillverkare för flughåfvar och flugnät. En fluga gör ingen sommar. Men ett par tusental som sätta sig till bords på vår äppelpaj, tant Augustas sockermarränger och farbror Ferdinands skinande hufvudskalleplats kunna göra en sommar och litet till. Tala nu inte om hästflugan, den där bruna, lilla söta varelsen, som man hvarken kan krama sönder med hoftång eller skrämma bort med aktier på ett kvarnbolag i Saharaöknen, då hon kärleksfullt går armgång och slagantring utför vår ryggrad. Låtom oss hålla oss till det lilla husdjuret, husflugan, som ingen mänsklig varelse ännu lärt sig hålla af mer än en kronoskattesedel eller tandvärk under en presidentmiddag.

Nu har vi en annan slags fluga, hvilken en del människor får till skänks, när "de få flugan"; den kryper inte omkring på fönsterrutorna eller sätter ut sjöpriekar på matsalsbordsvaxduken. Den är alls intet djur utan upphofvet till en del snillen eller galningar. Den är lika litet ett djur i eller på människokroppen som t. ex. latmasken, röda hunden, reformen, masken i våra guldkronetänder eller kräftan. Och ej heller hör den till växtriket, lika litet som ansiktsros eller kan lika litet betraktas som ett naturfenomen såsom t. ex. kallbrand. Får man detta slagets fluga på sig och i sig, bör man ligga till sängs med varma hafregrötsomslag och terpentinklutar samt tvångströja tills en förändring till det bättre inträder. Mot denna fluga kunde möjligen den spanska flugan användas, om konung Alfonso af Spanien därtill gifver sitt samtycke. Spanska flugan kan emellertid ej fångas i fågelbur, flughåf eller medels löften om utdelningen af förtjänster på aktier i irrigerat land på Pike's Peak. Såsom en före detta apotekare från Sverige har jag handskats med denna fluga ganska mycket och vet, att den är lika litet en insekt som det där slagets myror, man stundom får i skallen, då man skall utfundera, hvad som menas med den proportionella valrätten i Sverige, eller hvarför vår jord egentligen rör sig kring sin axel, då det finns så mången annan Axel med stiliga mustacher och 150 acres betland i Saskatchewan att röra sig kring.

Men för att nu återgå till vår lilla söta fluga, så måste det om henne eller honom (om flugan inte är engelsk rösträttskvinna) sägas, att hon är ganska flitig. Hon observerar oss, då vi ligga och hvila kalkonmiddag med Californiavin i vår hängmatta på den nyskurade frontporchen. Då kommer hon och hvisslar "I Want to Be" i vårt högra öra och sätter sig på vår näsa för att dricka salt kalsbadervatten från våra svettporer. Apropos, "I want to be", så menar jag inte "Bee" med två e-n och släng på slutet för att angifva, att ni är medlem af en hemlig orden. "Bee", eller den där lilla insekten, som skaffar oss honung till vår smörgås, är visserligen lika arbetsam och flitig som flugan; men den är hjältemodigare. För hvarje sting den gifver vår Norrköpings importerade näsa, offrar den sitt lif, under det att flugan sätter andras lif på spel och behåller sitt eget. Flugan kan bita er i öronen, så många gånger hon önskar, och aptiten räcker till, utan att hon ens förlorar sin röst vid ett val af stadsfullmäktige i Trosa. Men ni förlorar eder själfbehärskning och blir åtalad för smädliga uttryck mot krigsmakten till lands och vatten.

Visserligen är flugan en liten varelse, och ni gör henne endast till en röd tapetprydnad i eder parlor, då ni dänger till henne med en kökshandduk (10 cents styeket hos Eaton's store), men ändock är hon så pass mäktig, att hon gjort en hälsovårdskommissarie i Kansas ryktbar och kunde hafva afgjort balkankriget, om hon satt sig på näsan tillhörande någon af fredsdelegaterna i London. Och efter allt detta blir flugan fetare och fetare, vare sig hon sitter på salig aflidne P. P. Morgans näsa eller på någon af de nödlidandes i Indiens näsor. Dock intet ondt utan det har något godt med sig. Flugan har skapat fluggift, flugpapper och "Swat-The-Fly"-föreningar, samtliga kulturella rörelser bland mänskligheten, hvilka gifva upphofvet till nya truster och eftersträfvandsvärda kontorsplatser.

Flugan har, underligt nog ej erhållit några pris i äggläggningstäflan. Det är orättvist, då man tager i betraktande, att fru Fluga kan lägga sina modiga miljoner ägg om dagen och ändock besöka stadens bargainstores och Kvinnans Politiska Rösträttsklubb och kanske äfven lappa strumporna åt hr. Fluga och småttingarne i familjen. I detta fall torde hon vara lika progressiv som själfva professor Taft på sin tid eller för att nu inte enbart se till detta slaget progressivism som Teddy, hvilken önskar minst tio barn i familjen.

Flugan sätter vårt tålamod på prof, och detta behöfver ej pröfvas, när vi ha med för några år tillbaka skyldiga prenumeranter för Svenska Canada-Tidningen att göra. Det lilla tålamod vi möjligen gå och bära på i bröstfickan bör sparas, tills vi blifva politiskt besegrade, få pore and beans sju gånger i veckan till middagen och skillsmässa som efterrätt, blindtarmsinflammation med påföljande röfverioperation, skarlakansfeber, difteri och kronisk magsyra med räkning på några tusen dollars samt en fisketur utan ett enda napp. Det säges, att "handen är raskare än ögat"; nå, det må vara sannt, om Teddy säger det, men sanningen är, att flugan är snabbare än handen, om hon eller mr. Han-Flugan satt sig på edert ögonlock. Ni hinner ej ens blinka, förrän den lilla dygdädla flugan bitit ett rödt sår på edert ögonlock och satt där en sjöpriek för undvikande af kollision mellan nässpetsen och pannluggen. Flugan är af sig mera bullersam än en dreadnought på atlantiska oceanen eller ett automatiskt piano i våningen inunder, en engelsk rösträttskvinna eller en nyuppöppnad sodavattensflaska.

Eulalia, Eulalia, döm mig icke hårdt, då jag ej kan finna hemtrefnad i vinterflugan, som sätter sig på julgröten och placerar ut de farliga sjöpriekarne för grunden som ligga mellan mandeln kring julgröten. Har du ännu hjärta i kroppen och en $37.69 dräkt förfärdigad af skräddarmästaren C. H. Nelson på Logan ave. ofvanpå din stoftshydda, haf förbarmande med mig och gif mig inte som julklapp till nästa jul ett flugpapper, enär jag har för afsikt att jaga flugor medels panamakanalkanoner i Mexico under sommarens svalkande hetta.

PETTER PAGANINI.

Forts. från sid. 1.

det låter! Det är ju en annans namn; en **man** och **konstnär** skapar sig **ett eget**! Ni är nog stolt, men den rätta stoltheten, den har ni tydligen inte. Och — ja ursäkta mig och bli inte så förargad, det är inte i mitt utan i ert intresse jag säger det här. — ser ni, man måste krypa, innan man gör sådana där försök att gå. Fram, öfver Golgata, men på knä, i stoftet! Det är konstnärens väg.... ta inte illa upp! Jag har pröfvat på det lite, så pass, att jag känner tillvägagångssättet. Farväl, unge man, och tänk på, hvad jag sagt!

— — —

Gud vet, hur många städer han besökte! Och hvad han lefde af, för resten!

Och år gingo. Snart var han ej mera "den unge mannen", som **kunde** lära något, **kunde** blifva något!

Men aldrig ett ögonblick tviflade han på sig själf. Aldrig sjönk han ihop vid tanken på att han kommit vill — kommit vill i skogen och inte hittade hem igen, långt, långt bort i storskogen, som var så bemskt stor, så förfärligt villsam.

Den stora människoskogen, som han inte förstod och som inte förstod honom.

Alltid hade han rätt; alla de andra orätt. Alla, alla.

Han, Petter Paganini, som stukat själfve klockaren därhemma i socknen.... Åh, hvad de voro dumma! Hela högen, professorer och virtuoser — hvarenda en! Han, som t. o. m. satt ihop musik själf — "med förlagsrätt för alla länder"; som han i naiv självförtröstan lät trycka på titelbladet.

Dessa toner, med hvilka han hänryckt bembyns Brittor och Stinor o. kommit så många Jonke och Anse och Lasse att ropa häääj! — dessa framstormade polskor och marscher, som många hundratal näfverskor trampat takten till, skulle de inte duga därutomkring också, så vore det väl tusan!

— — —

Oemotståndligt skredo åren framåt — men inte Petter. Ack, "Petter Paganini" var och förblef Spel-Petter i Djupa, det glänsande lånta namnet förmådde intet uträtta.

Som den enkle Spel-Petter frös och svalt han, luggsletos hans kläder och gränade hans hår, som Spel-Petter från bondbyn knuffades han obarmhärtigt ut från kretsar, hvilka han som "Paganini" envisades tillhöra, men som helt naturligt inte ville ha något med honom att skaffa. Försökte på nytt på andra håll, men med o-bönhörligt samma resultat. Öfverallt.

Ty alltid var det som den kostlige "Paganini", som mästaren, han gjorde sin entré — aldrig som den enkle men hederlige bondspelmannen, hvilken passade så utmärkt med salonger.

Slutligen kom han till Stockholm, till Skansen, som han så länge och så ifrigt längtat efter.

Däruppe bland djurburar och kuller promenerade en äldre, något nervös herre med hatten djupt ned öfver ögonen, nästan på näsryggen. Alla bugade mycket vördnadsfullt för den gamle herrn, men Petter gick stramt bort till honom och framställde sitt ärende.

— Ursäkta att jag har min hatt så här neddragen! Det är för mina ögons skull, sade artigt den gamle, hur många styeken har min herre på sin repertoar, och af hvad sort ungefär?

Nu! tänkte Petter....

Den här gamle, enkle gubben, den skulle han då ordentligt imponera på.

Och Petter blåste upp sig, som en orre vid spel. Sade sitt "namn" med mäktig gest och började räkna upp en hel mängd ståtliga rubriker, hvilka han åsatt sina "kompositioner" — fantastiska, högtrafvande namn, som af någon omständighet fastnat i hans minne. Sålunda hette ett af alstren "Carolina Rediviva", ett annat "Mene tekel", ett "Mozarts högsta tanke", ett "Divide et imperatus", ett "Sancta simplisitas" o. s. v. ända till "Paganinis midsommarnattsdröm", som var en vals i den högre stilen.

—Här är det endast **folkmusik** som kommer ifråga, sade den gamle herrn, mildt leende, jag trodde min herre önskade komplettera "Gödde i Göljarvd" eller biträda spelmännen från Orsa, som uppträder i Bollnässtugan.

— Folkmusik! Äsch! tyckte Petter, och började utbreda sig om sin konst. Hvem kunde inte spela bondpolskor och sådant! Nej, här skulle de få höra på annat.

— Beklagar, att vi inte ha någon användning för min herre....

Men Paganini var envis.

Den gamle Skansensskaparen skakade på hufvudet och ville aflägsna sig. Petter följde efter, pratande och gestikulerande. Till sist blef han af två vakter, som tillkallades, varsamt men bestämt förflyttad utanför Skansens område.

Så var äfven den möjligheten tillspillogifven.

— — —

Det är bittert för en man med storvulet kynne att spela på gårdar och taga upp kollekt i en hatt — bittert, outsägligt bittert för bäraren af ett klingande stort "namn" att få en smörgås i ett kök här, en korfbit där o. s. v.

Ja, lifvet är bittert. Och lifvet är dumt, fånigt, som inte vill ge en "Paganini" hvad han pockar på och behöfver.

— — —

Sin storhetsdröm, sina paltor och sin illa skamfilade fiol tog han med sig till den norrlandsstad, hvars lasarets fattigafdelning han aldrig med lifvet kom att lämna.

Han förskonades med knapp nöd från att dö i något af de uthus, han så ofta i sitt högmodsarmod kamperat uti.

Finalen var i stil med det öfriga.

Legenden om lerfåglarna går alltid igen: de små jordfåglarne, danade af oskyldiga barnahänder och som på Kristi vink lyfte vingarne till flykt. Många kunna sammanknåda och dana stommar och utsira former, nog så ståtliga och fagra till, och med ibland.

Så kommer dagen då det klappas i händer och ropet höjes: fly fågel! Svinga dig upp ur gruset, upp mot himmel och sol och ljus! Visa, att du har lif, fågel!

Men fågeln flyger icke.

Nej, ty det var ingen Kristus som klappade.

Formare, det var guden, du saknade anden, som lefvandegör. Dina skapelser mäkta icke höja sig ur lergrafven. Upp på modellerbordet hinna de, men det är också allt.

— — —

Förty många äro de kallade, men få de utvalda.

Gnistan — eller stanna i lergrafven.

Handelsfördrag med Norge.

Statssekreteraren Bryan och norska sändebudet Bryn underteeknade nyligen handelsfördrag mellan de respektiva länderna. Det gamla fördraget mellan Norge och Förenta Staterna utlöpte den 24 dennes.

Prenumerera på
SVENSKA CANADA TIDNINGEN!

Deering New Ideal Binder
Mästaren på skördefältet.

DEERING skörde- och slåttermaskiner hafva etablerat en standar, jorden rundt. Hvarhälst säd växer, är Deering bindaren känd såsom en pålitlig maskin, en som är alltid färdig på åkern, antingen säden befinner sig kort eller lång, stående eller liggande, för att skära och binda allt.

Deering kvalité är känd jord rundt, men maskinerna äro olika för att möta de skilda behofven i olika dänder. För skördearbetet i västra Canada är där särskilda delar tillsatta, hvilka gör New Ideal bindaren den bästa och mäst värksamma.

Skärrigeln, som är i "Z"-form, tillåter den korta säden att passera utan att stanna på rigeln. Det är mycket lätt att justera "reelen" till höjden som önskas. Den hålles alltid jämn med skärrigeln, antingen den arbetar högt eller lågt. "Smooth section" knifvar kunna användas i stället för "Serrated" knifvar om så önskas. Ändringen göres på ett par minuter. Både de tre packarne och de tre afkastningsarmarna hjälpa till att utföra dess goda arbete. Man behöfver endast nämna den utmärkta Deering knytaren. Ni känner till, hvad den utför.

Många andra goda fördelar, utom de ofvannämnda förklaras fullt för eder af eder I H C agent. Besök honom, eller tillskrif det närmaste filialkontoret för katalog.

International Harvester Company of Canada, Ltd
WESTERN BRANCH HOUSES
Brandon, Man.; Calgary, Alta.; Edmonton, Alta.; Estevan, Sask.; Lethbridge, Alta.; North Battleford, Sask.; Regina, Sask.; Saskatoon, Sask.; Winnipeg, Man.; Yorkton, Sask.
These machines are built at Hamilton, Ont.

Svensk Läkare
Dr. C. E. Johnson
Kontor: 678 MAIN STREET (Ingång i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till vänster). Nästa intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon Garry 4284. Timmar 1—4 e. m., söndagar 3—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 150 Cathedral Ave.,

Björnson & Brandson
LÄKARE
COR. WILLIAM & SHERBROOKE
Mottagningstid: 2—3. 7—8 e. m.
Bostadstelefoner: Garry 321
Garry 769

DR. R. L. HURST,
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Phisicians, London. Specialitet: Bröst-, närv. och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon M. 814.
Kontorstid: 10—12, 3—5, 7—9

DR.
S. C. PETERSON
har flyttat sitt mottagningsrum från Cor. Market & Main St. till Suite 28 Steele Block., Cor. Portage Ave & Carlton Str.
Mottagning kl. 1—4 och 7—8.
Telefon M. 5320.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson
McArthur Bldg., Portage Ave

J. H. C. MACLEAN, L.L.B.
ADVOKAT OCH SAKFÖRARE
NOTARIUS PUBLICUS
Pengar utlånas mot första inteckning.
Phone Main 4729.
301 McArthur Blk. Winnipeg.

Skandinavisk tandläkare.
Dr. T. G. MOXNES,
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

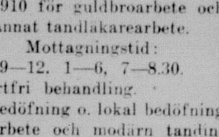

Guldmedalj och diplom i Brüssel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid:
9—12. 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Gasbedöfning o. lokal bedöfning
Broarbete och modärn tandinsättning.
Röntgenstrålar för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvaraf tänderna lossna i tandköttet och käkbenet.)
620½ MAIN STREET
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030

Imperial Bank of Canada
ETABLERAD 1875
HUFVUDKONTOR: TORONTO

Tecknadt kapital	$ 6,620,000.00
Inbetaldt kapital	6,685,000.00
Reservfond	6,685,000.00
Tillgångar	72,000,000.00

Växlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i världen.
Högsta ränta gifves på sparbanksinsättningar från $1.00 och mera.
D. G. ROY,
Manager Kenora-filialen.

De, som läsa bibeln
borde läsa vår broschyr "Hvad säger skriften om helvetet?" Det sista uttalandet i detta viktiga ämne, baseradt på de senaste konkordanserna.
Denna bok jämte annan nyttig bibellitteratur fritt.
International Bible Students Assn.
59 Alloway Avenue. Winnipeg.

A. S. BARDAHL
BEGRAFNINGSBYRA.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK
Första klassens droskor.
Kontorstelefon. Garry 2152
Bostadstelefon: Garry 2151
BARDAL BLK., 121 Nena St.

PATENTERA EDRA IDEER
och förtjäna Pengar
Sänd efter min Fria Bok "HOW TO GET THEM"
Alla Betalningar Återlämnas Säkert om Ni ej Lyckas
FRIA RÅD SKRIF I DAG
JOSHUA R. H. POTTS
306 9th St., Washington, D.C. U.S. o. Utländska Patent
929 Chestnut St., Philadelphia 8 S. Dearborn St., Chicago

CANADA NYHETER.

Utnämning. C. R. Lindén från Seattle, Wash., har utnämnts till tullinspektör, stationerad i Vancouver, B.C.

Eld förorsakade i torsdags skada för $10,000 i en korkfabrik i Welland, Ont. Fabriken måste hållas stängd för någon tid.

John Williams blef vid ett liberalt möte i Melita, Man., förliden torsdag enhälligt nominerad till liberal kandidat för Arthur.

Dömda. Bröderna Graves, som befunnits skyldiga till dråp i samband med Kenneth Lee's död, dömdes i fördags till femton års straffarbete.

Ny järnvägsstation. Från pålitligt håll meddelas, att G. T. P. ämnar för $1,500,000 köpa Eau Claire property i Calgary, Alta., för att dit förlägga en station.

Medalj. Bland dem som tilldelats medalj efter genomgången kurs vid Victoria hospital i London, Ont., märkes miss Nellie Hanson därifrån staden.

I en explosion vid Horse Shoe Falls, Alta., förliden dag blefvo nio män svårt skadade. De fördes till Calgary, och deras tillstånd är mycket betänkligt.

Dödad eldare. David Melander, en eldare vid C. P. R., dödades förliden dag vid Wynyard, Sask., då han föll under några godsvagnar. Han var 23 år och ogift.

Dog af skador, han erhållit i en skenolycka, gjorde förliden onsdag dr. Lambourne från Chicago i närheten af Moose Jaw, Sask. Hans lik skall föras till Chicago.

Utnämningar i Alberta. Till "commissioners for taking affidavits" ha utnämnts Frederick August Henning i Calgary och William K. Andersson i Taber samt till jägmästare Oscar H. Johnson i Ensleigh.

Tillfrisknar. Mr Arvie Queber, hvilken, såsom vi omtalade i ett föregående nummer, legat svårt sjuk i Edson, Alta., är nu åter så pass på bättringsvägen, att han kunnat upptaga arbetet med sin tidning.

Till två års straffarbete och 40 piskrapp dömdes förliden torsdag James McNeil i Regina, Sask. emedan han öfverfallit en liten flicka och försökt begå nesligt våld mot henne. Han var nära att blifva lynchad.

Svenska afdelningen af I. W. W. i Vancouver, B. C., hade förliden söndag i hörnet af Cordova och Carrall st. ett öppet möte med föredrag af en resetalare från U. S. Mötet var talrikt besökt och en hel del föreningslitteratur utdelades.

Mot ömma fötter i sommarvärmen finnes intet bättre medel än Lazarol. Många hafva pröfvat det, och alla blifvit tillfredsställda. För den, som måste gå mycket, finnes dessa varma dagar intet medel mer uppfriskande än Lazarol.

Teulon Skand. Baptistförsamling håller sitt regulära församlingsmöte måndagen den 30de juni i baptistkyrkan. Medlemmarna anmodas att vara på platsen senast kl. half ett e. m. — P. M. Meyer.

Drunknade gjorde i söndags en fransman vid namn Gabriel Demay nära Saskatoon, Sask. Han försökte simma öfver en två hundra yards bred sjö, då krafterna sveko honom och han sjonk i djupet.

Sir Wilfrid Laurier ämnar i sommar resa omkring i Ontario och Quebec för att i dessa provinser tala vid en del möten, innan parlamentet öppnas i höst. Mötena komma med all sannolikhet att hållas ända in i september. Nästa månad kommer Sir Wilfrid att tillbringa i hufvudstaden.

Brände till döds. Mrs McLaughlin från Hamilton, Ont., blef i tisdags f. v. så svårt bränd, att hon afled i fredags. Hon hällde gasolin på spisen, hvari eld ännu brann. Hennes kläder fattade genast eld, och inom några minuter var hon ohyggligt förbränd. Hon efterlämnar tre små barn.

Cyklon. En häftig cyklon gick i söndags öfver trakten af Vienna, Ont., och flera hus och trädgårdar blefvo förstörda. Ingen människa skadades. Samtidigt antändes en stallbyggnad, tillhörande John Mahaid i Bayham af blixten och nedbrann till grunden.

Återfanns som lik. Liket af C. J. McLennan, den unge banktjänstemannen i Vancouver, B. C., som försvann förliden mars månad, påträffades i onsdags kväll i False Creek. Han hade tydligen omkommit genom drukning, och en undersökning skall hållas. Han hade förr varit bosatt i Winnipeg.

Drunkningsolycka. 17-årige Thomas Forsythe drunknade förliden fredag i Grand river, nära Brantford, Sask. Han hade gått ned till floden med en häst för att bada denne. Hästen klef emellertid ned i ett djupt hål, och Forsythe, som suttit på dess rygg, föll af, och ehuru han kunde simma, drunknade han.

Motorcyklist dödad. En fatal olyckshändelse inträffade häromdagen i Cranbrook, B. C., då Carl Johnson kastades från sin motorcykel och erhöll så svåra skador, att döden följde. Mr Johnson var agent för en motorcykelfirma och hade just återkommit från ett besök i Wasa, Marysville och andra städer i distriktet. På något oförklarligt sätt förlorade han kontroll öfver maskinen som med en hastighet af öfver 50 mil i timman nalkades den öster om Harald st. belägna bryggan. Genom ojämnheter i vägen strax innan han hann bryggan kastades han af sin cykel och hamnade en 20 fot därifrån på hufvudet, ådragande sig så svåra skador att han inom kort afled. Den så sorgligt omkomne var endast 27 år gammal och efterlämnar hustru och ett barn.

Ett af de största bolag, som någonsin inkorporerats i Ottawa, blef förliden dag inkorporerat. Canada Transportation Lines, Ltd., är dess namn, och kapitalet uppgår till $25,000,000. Bolaget skall hafva sitt hufvudkvarter i Montreal och i spetsen för det stå: R. C. Smith, F. H. Mackay, George G. Hyde, W. G. Pugsley och R. C. Grant, alla från Montreal.

Öfverkörd och dödad af ett tåg blef förliden dag 13-årige Wilfrid McDonald i St. Thomas, Ont., då han tillsammans med några kamrater slog boll nära hennmet. Gossen kröp under ett tåg, som stannat för några ögonblick, för att taga fram en boll. Tåget satte sig emellertid i rörelse, och den olyckliga gossen blef ohyggligt massakrerad.

Svårt åskväder. I söndags kväll gick det svåraste åskväder i år öfver mellersta och södra Manitoba. Nära Brandon föll äfven en massa hagel, förorsakande stor skada på den unga skörden, och i Douglas antändes en stallbyggnad af blixten och nedbrann till grunden. Nära Bow Island dödades en man vid namn Joseph Geering af blixten, då han åkte i en vagn. Hans kamrat undkom oskadd såsom genom ett under.

I. O. G. T. logen Lineas i Vancouver, B. C., jubileumsfest gick nyligen af stapeln i Orange Hall. Festkommitténs ordförande mr Carl Erikson hälsade i väl valda ordalag de närvarande hjärtligt välkomna. Mr. O. W. Renman, aftonens festtalare, höll en statistisk revy öfver good templar orden i sin helhet med tillämpning på logen Lineas 5-åriga tillvaro, huru den från en liten blygsam tillvaro arbetat sig upp till en mäktig förening. Den öfriga delen af programs met utfördes af logemedlemmar med schwung och säkerhet.

Immigrationen till Canada af skandinaver från Förenta Staterna har under de senaste tolf månaderna varit större än någonsin förut. Om det fortsätter på detta sätt för en tid, komma de skandinviska elementen i de västra provinserna att blifva lika talrika som i de nordvästra staterna. Den skandinaviske immigrationstjänstemannen mr E. J. Cleven har nedlagt ett betydligt arbete i den skandinaviska immigrationsfrågan i Canada och har under ett år varit på ständigt resande fot mellan Staterna och de västra provinserna.

Nya Stockholms kolonien afhåller sin årliga pic-nic den 1 juli invid svenska lutherska kyrkan. Goda komitéer äro tillsatta att beställa om anordningar, program, servering och "sport". Flera talare äro inbjudna och mycken sång beredes för denna fäst i det gröna. Middag skall tillhandahållas mot 25c, och lätta förfriskningar serveras vid stånden.

Detta är vårt lands stora högtidsdag vid hvilken fosterlandskänslan bör taga sig uttryck i vackra former. Gamla och unga från när och fjärran äro hjärtligt inbjudna till vår pic-nic. — P. A. E.

En beklagansvärd olyckshändelse inträffade nyligen i Vancouver, B. C., som åter kräfde en af våra landsmäns lif. Olyckshändelsen inträffade i 2:a blocket på Pender st., East, då en påbörjad byggnad delvis nedrasade och fem arbetare blefvo svårt skadade samt en dödad. Den så sorgligt omkomne var snickaren Wm. E. Anderson, 23 år gammal. Anderson har uppehållit sig i Vancouver sedan 1 juli 1911 och tillhörde Första Skand. Baptistförsamlingen. Wm. E. Andersons föräldrar och syskon äro bosatta i Coeur d' Alene, Idaho samt en broder i Spokane, Wash.

Förhärjande eldsvåda. Den mest förhärjande eldsvåda, som hemsökt Montreal på tretton år, gick härom dagen öfver staden. Flera stora fabriksbyggnader och andra hus blefvo antingen totalt lågornas rof eller delvis förstörda. En vägg föll under släckningsarbetet ned öfver brandsoldaterna, dödande fyra af dem och sårande tre, däraf en allvarligt. De dödas namn äro John C. Forsythe, 28 år, Patrick Hamill, 34 år, John McDermott, 22 år och Webster Molson, 25 år. Elden hade troligtvis uppkommit genom vårdslöst handskande med elden. Den materiella förlusten beräknas till $225,000, och försäkring täcker nästan hela detta belopp.

Skendöd. En elfva år gammal galizisk flicka vid namn Ruth Philpot, boende tio mil från Newdale, Man., skulle leda en ko till en farm icke långt från hemmet. Hon band en kedja från kon om hfvet, men af någon anledning blef djuret skramdt och satte af i sken, släpande flickan med sig. Hon påträffades några timmar därefter af en man, som troende, att hon var död, tillkallade föräldrarna, hvilka äfven fingo för sig att barnet aflidit. Sedan de tvättat henne och klädt henne i hvitt för att begrafvas, slog flickan upp ögonen och en läkare tillkallades. Flickan var då i förfärligt medtaget tillstånd, men hopp finnes dock om hennes vederfående.

Scandinavia, Man. Söndagen den 29 dennes, hålles kyrkoinvigning härstädes af den svenska evangeliskt lutherska kyrkan. Gudstjänsten börjar kl. half 11 f. m. På eftermiddagen fortsättes högtiden med invigningstal af missionssuperintendenten, pastor L. P. Bergström, från Winnipeg och tal på engelska språket af professor A. W. Knox, som för närvarande föreström församlingen. Det är glädjande att se att församlingen gjort sådana framsteg och fått sin nya, vackra kyrka färdig. Må nu också alla svenska lutheraner inom vår koloni samla sig i detta nya hem för att där fostras för det eviga hemmet derofvan, som icke är byggdt med händer! Alla hälsas hjärtligt välkomna till invigningsfesten! — Kom.

COWAN'S
PERFECTION
COCOA
(MAPLE LEAF LABEL)
är rik på näring och lätt att smälta.
malet af utvaldt cacao bönor.
DET ÄR IDEL CACAO.
REN CACAO.
BEGAGNAR NI COWAN'S?

REDOVISNING.

Till formän för mr Leven Lundgren i Teulon, Man., som af läkare blifvit rådd att söka vård vid ett lungsotssanatorium, har för en tid sedan en insamling satts i gång af mr John Johnson med följande resultat:

John Johnson	$10.00
Otto Johnson	1.00
C. Norman	1.00
P. O. Nordin	1.00
Gustaf Peterson	1.00
N. A. Nilson	1.00
Mrs. M. Hellar	1.00
Mrs. Wikander	1.00
J. A. Berglund	1.00
W. Wik	2.50
Fritz Johnson	2.50
H. Oberg	1.00
W. Emsall	5.00
C. Bond	2.00
G. W. Anningman	1.00
F. Johnson	1.00
H. Nystrom	50
Algot Carlson	1.00
Peter Moline	50
Emil Johnson	50
S. Sales	50
O. Heefor	1.00
C. Boden	1.00
A. Haller	2.00
A. Janson	1.00
L. Olson	1.00
E. Lundkvist	1.00
H. Bonsey	1.00
G. Dalkvist	1.00
E. Olson	1.00
Mrs. J. Person	2.00
K. Dahlin	2.00
E. Jonson	1.00
Ljunggren	1.00
N. Lilja	1.00
R. Lidholm	50
E. Lidholm	50
T. Sandberg	50
J. E. Bm.	1.00
Joh. Arnt	1.00
Summa	$56.50

Mr Lundgren ber att genom denna tidning få uttrycka sitt varmt kända tack till alla gifvare och särskildt till mr Johnson, som tagit initiativ till insamlingen.

GENMÄLE NO. 2 I SKOLFRÅGAN.

Det är icke stridslystnad som gör att jag skrifver, utan en känsla af ansvarsskyldighet; och då jag på intet sätt gifvit upphof till denna lilla ordväxling, så må tidningens läsekrets ha tålamod.

Jag skrifver detta med en viss branslig rädsla. Hvem kan annat, då han ser skolmästaren hålla käppen i högsta hugg och hör honom vredgad ropa: Försök inte, skämta inte, var försiktig, ve, ve! Pojken, som skulle gå bort till sjön, baxnade då han hörde mor sin säga: Akta dej, att du inte går ut i vattnet; om du dränker dej, får du stryk, när du kommer hem. — A ja — men — att med rysk patronkärlighet varna och tillrättavisa, där det icke gifves anledning, där det icke behöfs och där det icke höfves, kan väl genom inbillningens makt kännas som salfva för såradt högmod, "men inverkar absolut ej på skolfrågan."

Det är egentligen blott en sak i artikeln af den 22 maj, som är förnuftig. Om jag annars förstår meningen rätt, så har mr C. ändtligen fått klart för sig, att hans lärdom är hans egen angelägenhet — "that's my business" — som inte behöfver utbasunas. Vi kunna då få vänta att han aldrig mer pratar om sina höga lärdomsgrader eller förer till torgs i fribetens land sina utländska ämbeten. Vi ha ett ordspråk som säger: Eget beröm luktar illa.

Det öfriga i artikeln är mästadels unket munväder, eller skarpa svärdshugg — i vädret. Det är ett gagnlöst fäktande, min herre. Jag sökte andraga skäl hvarför vi lutheraner ej kunde eller borde förena vår skolverksamhet med baptisternas; då säger min vällärde opponent, att han hör en "klagolåt som skorrar illa" och gör det barrocka antagandet att jag är en "martyr". Bäst att läsa min artikel en gång till och med mera sinneslugn, så försvinner nog det skorrande ljudet.

Talet om "ovärdigt skrifsätt", om "takt" o. m. s. är bra puerilt, och att söka skyla sig på samma sätt, som så många obotfärdiga män skor göra, under skrifordet: "Domen icke", må väl betraktas som feghet. Har han i sitt nit om egen ära och vinning alldeles glömt bort det ordet, som säger: "Profven allt och behållen det goda"? Kristlig varsamhet och måttet om sanningen förpliktar oss till pröfning både af personer, läror och rådslag. Kände vårt folk denna sin plikt skulle icke så många falla offer för hvarjehanda bedrägerier. Det fins mycket dåligt, som söker skaffa sig utrymmet under ett godt sken. (Härmed vill jag icke säga att C. är en bedragare, men visserligen vill jag säga att hans skolplaner med hänsyn till vårt lutherska folk äro bedrägliga.)

Huru har mr. C. "ådagalagt haltlösheten af den illa dolda subjektiviteten i genmälet"? (Haltlösheten af min subjektivitet!! Min lärde herre har icke ens ådagalagt att någon sådan subjektivitet finns i genmälet och bevisa att den är haltlös, det duger han icke till.) Utan att fästa sig vid det bombastiska uti uttrycket kan man ana att han önskar ha det förstått, att han bortbevisat halten af min subjektivitet med följande kostliga sats: "Det är ett i luften sväfvande ingenting". — Kan "ett ingenting" sväfva i luften? Hva'sa'? Hvadmer, om han "anser" en viss skolplan outförbar? Icke är den derför omöjlig att förverkliga. Den som ingen erfarenhet har i uppbyggandet af en skolverksamhet är icke kompetent, att på egen hand och på rak arm afgöra hvad som är möjligt eller icke i den saken.

För ofrigt, hvem har ingifvit mr. C. att med så öfvermodig tvarsäkerhet afgöra denna skolangelägenhet?

Forts. å sid. 8

Vackra siffror.

Statistiska uppgifter utvisa att Medicine Hat växer ofantligt fort.

Staistiska uppgifter från Medicine Hat för maj månad visa en stor tillväxt mot motsvarande månad förlidet år, visande platsens snabba växt. För månaden maj 1912 uppgingo de af byggnadsinspektören utfärdade tillstånden till $217,129 mot $397,770 för maj 1913, sålunda en ökning på 85 proc. Tillstånden visa, att många residens börjat byggas under maj månad, något som är af stort behof i Medicine Hat, då på grund af brist på boningshus många människor bo i tält. Under maj månad 1912 uppgingo inkasseringarna till $15,083, mot $24,918 för samma månad i år eller en ökning på öfver 65 proc.

Som förut omtalats i denna tidning, har Medicine Hats invånare beslutat att bevilja ett spårvägsprivilegium till Montreal Engineering Co., ltd., för en tid af 20 år. Af 1,175 röster voro 974 för privilegiet. Aldrig förut vid någon röstning i staden har det allmänna inträsset varit så stort som denna gång. Denna öfverenskommelse torde vara mycket förmånlig för Medicine Hat, men så ha de bästa lagkarlar i Canada arbetat på den i sex månader. Stadens inträssen äro skyddade på alla sätt. Då staden nätt en folkmängd af 40,000 erhåller den 5 proc. af inkomsterna och sedan 100,000 nåtts 10 proc. Arbetet med spårvägen börjar inom de närmaste dagarna.

Utmärkta tomter i Medicine Hat till billigt pris och på lätta afbetalningsvilkor till salu hos

NELSON, HAMBERG & CO.,
112 Bon Accord Blk. Tel. Main 3289.
P. O. Box 1378.
Winnipeg, Man.

Kronan af hälsan.

Män lid icke längre af nedbrutet, svagt, uttröttadt eller nervöst system. Dr. Metzgers' Vitalizer Battery-återställer er hälsa och styrka naturligt genom att föröka organens aktivitet och lif och snabbt sätta sprudlande lifskraft och verklig mandom genom systemet. Hundratals entusiastiska och frivilliga intyg prisa frikostigt det förvånande botandet af reumatism, svag rygg, mag- eller njursjukdom och varicocele etc. medelst detta underbara torra cellbatteri, som icke kräfver någon tillsättning af ättika eller syra, är 300 proc. lättare att anbringa, gifver 100 proc. större tjänst och säljes till mycket lågt pris utan extra kostnad för vackra broschyrer. Bed oss sända er broschyr med fullständiga upplysningar fritt under fröseglad kuvert.

THE METZGER VITALIZER BATTERY CO.,
Dept. T.
David Building, 326 Eight Ave., East,
CALGARY, ALTA.
Kontorstimmar: 10—12, 2—5, och 7—8 dagligen.

Biljetter till och från Skandinavien

ALEX. CALDER & SON,
663 Main Street, - Winnipeg
Agenter för
ALLAN LINJEN
CANADIAN PACIFIC,
HVITA STJERN LINJEN
SCANDINAVIAN-AMERICAN LINJEN.
Canadian Northern S. S.
Vi äro agenter för alla ångbåtslinjer på alla haf.
Det finaste ångbåtskontor i Canada
Telefon Garry 3086.
Main 3260.

60 Man önskas

att lära barberareyrket. Endast två månaders lärotid. Fria redskap, och lön betalas under lärotiden. Platser erhållas genast då kursen fullbordats, med $15 till $20 lön i veckan. Vi ha hundratals platser där ni kan öppna egen affär.

Stor efterfrågan på barberare. Skrif efter fri katalog eller, än bättre, besök oss.

Om ni önskar blifva skicklig bör ni lära.

INTERNATIONAL BARBER COLLEGE,
Alexander Ave., Winnipeg, Man.
1 dörr väster om Main St.

Observera

Vi ämna höja priset på Cranbrook Fruktträdgårdar $25.00 per acre.

Denna förhöjning träder i kraft måndagen den 14 juli, 1913.

Om ni vill draga fördel af det GAMLA PRISET måste eder undertecknade ANSÖKAN och REMISSA nå vårt kontor senast LÖRDAGEN DEN 12 JULI, 1913.

Cranbrook fruktträdgårdar äro belägna omkring två mil från staden Cranbrook vid en regeringens automobilväg. Cranbrook är en framåtsträfvande liten stad och är belägen på en af de mest fruktbara platserna i British Columbia. En inkomst på $500 till $1,000 är icke ovanlig på detta slags land.

Ett af dessa FEM ACRES LAND gifver eder, då det blifvit väl uppodladt, ett OBEROENDE och en inkomst, som aldrig kan ernås på annat sätt för samma belopp.

Ni kan på samma gång njuta af ett idealhem i ett idealklimat.

Läs hvad tillfredsställda kunder

säga om våra CRANBROOK FRUKTTRÄDGÅRDAR, vi hafva nyligen utgifvit en ny broschyr med kopier af bref från våra kunder, som icke blott besökt sin egendom utan äfven slagit sig ned där. Denna broschyr innehåller utdrag från "Official Bulletin on Agriculture" i British Columbia. Denna broschyr gifver er det verkliga resultatet af hvad som gjorts just på dessa FEM ACRE LAND. Vi vilja sända en af dessa broschyrer på anmodan.

Cranbrook fruktträdgårdar utbjudas i områden på tre acres och mer till pris från $125 till $200 per acre och på så lätta afbetalningsvillkor att hvar och en kan skaffa sig dem.

Låt icke detta tillfälle att skaffa ett idealhem och ett, som inom några få år med litet hårdt arbete i början skall gifva eder oberoende för lifvet, gå er ur händerna utan undersök i dag.

Campbell Realty Co.

741, 743, 745, 746, 747, 748, 749
SOMERSET BUILDING,
WINNIPEG
Phones Main 296—297.

Datum .....
CAMPBELL REALTY CO.,
741 Somerset Building,
Winnipeg, Man.
Jag är inträsserad i edra Cranbrook fruktträdgårdar och skulle önska erhålla eder litteratur därom.
Namn .....
Adress .....

Frys icke nästa vinter

Haf ett varmt hus.

Ett kallt hus måste vara ett fuktigt hus. Muskelreumatism, influensa, bunginflammation och neuralgia förorsakas ofta af en ständigt kylig och fuktig atmosfär. Insatt en McClary's Sunshine Furnace i edert hem denna sommar, och nästa vinter kan ni trotsa de kalla dagarna. En Sunshine furnace skall göra edert hem värdt att lefva i — varmt, trefligt, komfortabelt och hälsosamt.

Kostnaden af en Sunshine

Kostnaden af en McClary's Sunshine Furnace är icke större eller så mycket, som ni ofta betalat för ett åkerbruksredskap. Dock är inget åkerbruksredskap hälften så viktigt för er hälsa och eder familjs välfärd. En Sunshine furnace är det billigaste skyddet mot vintersjukdom, som ni kan insätta edra pängar i.

Kräfver liten uppmärksamhet.

Att taga hand om en Sunshine furnace erbjuder inga svårigheter alls. Det tager endast en minut att öppna de breda, dubbla matardörrarna och kasta in två eller tre skoflar kol, eller en bunt ved, om ni har någon, ni vill bränna upp.

Sedan tager det endast en minut att fylla upp vattenpannan, som är lämpligt och korrekt placerad öfver matardörrarna. Genom att placera vattenpannan så, tager fuktigheten, då den afdunstat, den korta, direkta vägen till rummen, och den lämpliga fuktigheten i atmosfären erhålles.

Ingen gammalmodig, bakbrytande skakning på McClary's Sunshine heller. Ni helt enkelt för ett handtag fram och tillbaka omkring sex gånger, och askan faller i askpannan. Att sedan taga ut askpannan och tömma den är lätt gjordt. Att taga vård om en Sunshine furnace tager mindre arbete än för en vanlig kamin.

Och kom ihåg, att då askan föres ned, undkommer intet damm för att gå upp i huset och slå sig ned på och förstöra möblerna. Allt går upp genom en säkert fungerande dammpipa och sedan upp genom skorstenen. McClary's erfarna värmeledningsbyggare hafva helt enkelt tänkt på hvarje liten, såsom hvarje stor sak för att göra Sunshine till den renaste, mest bekväma, hälsosammaste, varaktigaste och ekonomiska värmeledningen i världen.

Elden under kontroll uppe i huset.

Elden t. ex. är alltid under kontroll utan att man behöfver gå ned i källaren. Blott genom att draga i en kedja, låt oss säga i hallen i första våningen, kan ni få elden att flamma upp inom några minuter. Om det är för varmt, finnes en annan kedja för att dämpa elden. Det enda tillfälle, då ni behöfver gå ned till Sunshine, är, då ni skall slänga in två eller tre skoflar afton och morgon.

Mycket ekonomisk på bränsle.

McClary's Sunshine är mycket ekonomisk på bränsle. Hundratals Sunshine ägare säga, att Sunshine bränner fullt en tredjedel mindre kol än andra värmeledningar, de användt. Den skall med säkerhet värma edert hus till belåtenhet. Vi, de största kamin- och värmeledningstillverkare i brittiska riket, garantera det.

Våra fackmän för att uppsätta dem skola äfven hjälpa er och McClary agenten på eder plats att planera arrangemangen för edert värmesystem. De vilja äfven samarbeta på annat sätt för att försäkra om ordentlig uppsättning af eder Sunshine furnace.

Skrif en rad till edert närmaste kontor för en broschyr om Sunshine furnace. Den innehåller enskildheter om många andra drag hos Sunshine furnace, som vi icke kunna uppräkna i denna annons.

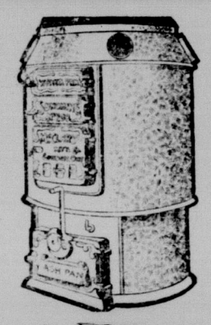

Stora dubbla matardörrar.

Fyllning af vattenpannan.

"Rocking Down" the Ashes

McClary's Sunshine Furnace

LONDON ST. JOHN, N.B. — TORONTO HAMILTON — MONTREAL CALGARY — WINNIPEG SASKATOON — VANCOUVER EDMONTON

HÖGT SPEL

Ett reseäfventyr berättadt af

REINHOLD WINTER

Forts. fr. föreg. n:r.

FJÄRDE KAPITLET.

Rhenfallet vid Schaffhausen.

Vi uppnådde på bestämd tid Schaffhausen, till stor förargelse för mr Jefferson, som hade velat hålla vad om, att vi antingen skulle komma för tidigt eller för sent.

— Låtom oss nu anropa lyckans gudinna om hennes bistånd i vårt förehafvande, sade Ferdinand, då vi hoppade i land på kajen och så skyndsamt som möjligt blandade oss i vimlet af de resande. En bärare stod i närheten; vi lastade våra kappsäckar på hans skuldror och togo sedan skyndsamt vägen tvärs igenom den gammalmodiga och mörka staden till Zuricherbanans station, som ligger mellan vingårdarne på högra flodstranden. Vi hoppades att den efterhängsne plantage-ägaren icke observerat, hvart vi ställde vår flykt och att han icke skulle hitta rätt på oss vidare.

Jag hade kunnat disponera en halftimme för att bese staden, men afstod därifrån, af fruktan för att på nytt stöta tillsammans med amerikanaren. I stället köpte vi oss biljetter för resa till Dachsen, närmaste stationen intill Rhenfallet på vägen söderut, och satte oss sedan att i allt lugn afbida bantågets afgång.

Denna ägde rum kl. 2.30 e. m., sedan den stora mängden af passagerare skyndsamligen blifvit instufvad i de präktiga vagnarne. Med ilande fart satte sig tåget i gång. Villor, parker, fabriker och trädgårdar skymtade förbi, såsom flyende skuggbilder. I ett nu ljusnade nejden upp; ett allt öfverröstande dån ljöd under oss. Vi flögo fram öfver järnvägsbron, strax ofvanför fallet, och sågo i djupet under oss den ljusgröna, skälfvande, ofantliga vattenmassan, som snabbt rusade ned emot afgrunden. Vi sågo längre ned en oerhörd hvirfvel af skum, öfver hvilken en slöja af dunster vaggade fram och tillbaka; men ögonblicket därefter sköt lokomotivet in i en tunnel, dragande den långa raden af vagnar efter sig. Vi passerade under slottet Laufen, som reste sig på klippan, högt öfver våra hufvuden, kommo omsider ut bland vingårdarne på slottets andra sida och stannade snart vid Dachsen.

Från denna station anträdde de flästa resande sin vandring till Rhenfallet vid Schaffhausen. Hos restauratrisen deponerade vi våra effekter och begåfvo oss därefter på väg till fallet, hvars dån fyllde hela trakten med sitt åsklika mummel.

Vägen ledde mellan åkrar och vingårdar, i hvilka senare pittoreskt klädda landtflickor sysslade med att uppbinda rankorna på störar. Ingen vind fläktade öfver nejden. Solen stod högt på himlahvalfvet.

Under den korta vandringen återknöt Ferdinand det af amerikanaren afbrutna samtal, som vi börjat ombord å Neptun. Han frågade:

— Har du någonsin, hemma i Sverige, hör talas om en familj under namnet Altenberg?

Jag måste nekande besvara denna fråga. Själf hade Ferdinand för första gången hört detta namn, då jag för honom berättade om min upptäckt af lilla Mias namnteckning på Lindaus stenlejon.

Hvem den svartögda flickan var, som af barnet kallades Illy, visste han lika litet. Han antog, att hon möjligen kunde vara en anförvandt till fru Altenberg, en syster eller en kusin.

Under detta samtal hade vi uppnått slottet Laufen, som måleriskt tronar på sin klippa högt öfver fallet. Ferdinands sätt och uppförande blef nu något oroligt och jag såg, att hans inre var försatt i spänning. Vi betalade vår entré, genomvandrade slottets nedre våning och kommo ut på de klipputsprång, från hvilkas framstående punkter man har de grannaste vyer öfver fallet, under det till en början all utsikt afsiktligt blifvit bortskymd medelst buskväxter och murgröna.

Hela världen känner detta fall, som erbjuder ett af de skönaste skådespel, Europa har att uppvisa. Vi genomilade de slingrande gångarne, trapporna och tunnlarne och stodo omsider omedelbart framför fallet, ehuru vi ännu icke sågo någonting däraf. En karl kastade en regnkappa öfver våra skuldror; vi lämnade våra hattar i hans vård och trädde fram på de sviktande golfplankorna till den i klippväggen fastnaglade järnbur, som benämnes Fischetz. Man står här alldeles under fallet, så nära att man kan nå den från en höjd af 80 fot nedstörtande oerhörda vattenmassan med händerna.

Anblicken är öfverväldigande. Till och med Ferdinands tankar uppgingo för en lång stund uteslutande i hvad han såg, men snart märkte jag af hans oroliga blickar att han missräknat sig i afseende på hvad han hoppats. Fischetz var tomt, då vi uppnådde det och ingen syntes till under det vi uppehöllo oss därstädes. Vi gingo åter upp, stannade i "Känzeli" och i den åttakantiga paviljongen med de mångfärgade fönsterrutorna på klippans spets, och funno taflan från alla dessa punkter lika hänförande. Men dem vi sökte funno vi ej. Bland de talrika främlingar, som trängdes omkring fallet denna dag, syntes familjen Altenberg.

Vi lämnade slottet, begåfvo oss genom tunneln och öfver järnvägsbron till flodens andra strand, nedstego skyndsamt utför de i klipporna inhuggna trapporna och uppnådde slottet Wörth.

Ferdinand hade icke längre sinne för någonting. Han såg icke den underbara tafla, som fallet från denna sida erbjöd. Hans blickar irrade hit och dit och slutligen — vi hade beträdt den lilla holme, på hvilken slottet är beläget — stannade han plötsligt, som om han blifvit förvandlad till en stod.

All färg hade flytt från hans kinder. Jag följde riktningen af hans blickar och såg en syn, som äfven på mig gjorde ett starkt intryck.

Invid den stenbalustrad, som kantar randen af slottsholmen emot flodens ena sida, stod en reslig, medelålders man och höll sin ena arm fast och stadigt omkring lifvet på ett förtjusande vackert barn, en flicka, som stod på själfva balustraden. Den lilla stojade i vild fröjd och hennes ljusa lockar fladdrade kring de rosiga kinderna. Närmast mannen satt en vacker kvinna på omkring 30 år, på en tältstol, med armbågen stödd emot ett bord, och lutad öfver balustraden böjde sig en ung, mörklagd flicka. Hennes ansikte visade sig i profil. Ögat stirrade liksom drömmande ut i rymden och det låg öfver hennes anletsdrag någonting obeskrifligt, som talade om ett rikt inre lif, om en stark själ och en kraftig vilja. Och bredvid denna harmoniskt byggda och skönt mejslade gestalt funno vi, ifrigt pladdrande — master Harry Jefferson, plantageägaren från Syd Carolina.

Jag lade sakta min hand på Ferdinands axel och bad honom lugna sig. Med möda lösslet han sig ur förtrollningen. Vi nalkades balustraden.

Ett par svenska ord, som växlades mellan fadren och barnet, kom mig att fatta ett raskt beslut. Med hatten i hand närmade jag mig och anhöll, att, med landsmansskapets rätt, få presentera mig och min följeslagare.

Jag märkte en sällsam, för mig fullkomligt obegriplig rörelse i den unga flickans ansikte, då han vände sig emot oss och då hon mötte Ferdinands blickar. Det blixtrade till i hennes svarta ögon, och jag tyckte att de på en gång tolkade en vild glädje och en undertryckt harm. Men blott ett ögonblick fick jag fortsätta min iakttagelse. Presentationen upptog mig för de närmaste minuterna och Ferdinand kunde jag isynnerhet härunder icke observera.

Det var som vi förmodat. Den resande herrn med den stolta hållningen bette verkligen Altenberg och var, som han sade, godsägare från norra Sverige. Det vackra fruntimret var hans hustru och barnet deras femåriga dotter Mia. Den unga, mörkögda flickan presenterades helt enkelt såsom fröken Illy Sauviér.

Af den stelhet och kyla, Ferdinand trott sig upptäcka, hos familjens medlemmar då han med dem sammanträffade i Bavarias hufvud, kunde vi nu icke märka en skymt. Alla räckte de oss med intagande och rättfram hjärtlighet sina händer och uttryckte en oförställd glädje öfver mötet med oss. Fröken Illy öfvergöt Ferdinand med en flod af glöd ur sina underbara svarta ögon och jag såg, huru min stackars vän darrade i alla leder, då han höll hennes lilla hand i sin. Hennes ansikte strålade och det leende, hvarmed hon mötte honom, kunde på hvem som helst verka mer än förtrollande.

Master Jefferson hälsade oss med ett bullrande och kort skratt, bedyrande att han hoppats träffa oss här och föreslog, att vi skulle kvarstanna här i åtta dagar.

Ferdinands hela väsen blef under loppet af några minuter helt och hållet omskapadt. Och skälet härtill var — att han aldrig riktade sina blickar på fröken Illy, utan att mötas af ett huldrikt, varmt leende.

Ingen kunde vara mer behaglig och älskvärd än Ferdinand Rosenbrand och när han föresatte sig att göra eröfringar, lyckades han merendels alltid. Det förra visste jag af gammalt; det senare kände jag ryktesvis och båda delarne fann jag nu vara sanning. Det syntes mig obestridligt, att han på den unga flickan gjort ett djupt intryck; men om jag för hans egen skull borde lyckönska till eller beklaga detta förhållande, därom var jag ännu icke ense med mig själf.

Det var några förtjusande timmar vi tillbringade vid Rhenfallet. Ferdinands rika, poetiska natur gjorde sig nu på ett glänsande sätt gällande. Hans samtal voro i hög grad fängslande, hans anmärkningar snillrika och hans skämt lekande och kvickt, utan att vara elakt eller sårande.

Vi hade vandrat tillbaka öfver järnvägsbron och befunno oss på nytt i den åttakantiga paviljong, som höjer sig på högsta klippan, invid slottet Laufen. Fröken Illy stod lutad emot en skärt rosenfärgad fönsterruta och hennes ansikte fick härigenom en glans, som om det belysts af en inre eld. Bredvid henne stod Ferdinand.

— Har ni hittills sett något skönare än detta? frågade hon och höjde för en sekund sina blickar upp till honom.

— Aldrig, svarade han; men jag är säker på att det var hennes egen skönhet, som denna negation gällde. Åtminstone hvilade hans blickar uteslutande på henne i stället för på vattenfallet.

— Se! uppmanade hon och drog sig undan från fönstret, för att ge honom plats.

Han lutade sig ned, men hans blickar lämnade henne ej och han hviskade, med en röst, som vibrerade af en djup rörelse:

— Jag vet, att jag aldrig skall få se något skönare än det, hvarpå mina blickar nu hvila.

Den unga flickan rodnade och sänkte blicken.

Ingen mer än jag hade observerat denna lilla scenen. Herr och fru Altenberg vände sig åt en annan sida och amerikanaren, som lutade sitt platta ansikte emot den mörkblå fönsterrutan, den för utsikten sämsta af alla, tog Ferdinands ord efter bokstafven samt anmärkte:

— Jag har aldrig hört någon människa vara så begifven på öfverdrifter, som ni, min herre. Jag slår vad med er om, att ni, då ni en gång får se Niagara, skall totalt förgäta, att ni någonsin sett denna lilla regnbäck och denna ömkliga katarakt.

Ingen svarade på denna anmärkning, hvilket tycktes något förarga master Jefferson. Han satte sig misslynt på en stol midt på golfvet och började undersöka, om hans förråd af cigarrer var tillräckligt för dagen.

Men tiden led och vi måste tänka på att lämna stället. Våra nya vänner hade för afsikt att med aftonens sista bantåg afresa till Zürich, och Ferdinand och jag hade — samma väg. Mitt förslag om ressällskap upptogs med tillfredsställelse och så gjorde vi oss redo att lämna slottet Laufen.

Då vi åter passerade slottsvåningen, köpte Ferdinand en massa fotografier öfver fallet, från olika sidor, och skänkte lilla Mia, hvilken jublade af glädje öfver denna present. Ute på klippan hade han plockat tvenne murgrönsblad. Det ena lade han i sin plånbok. Det andra räckte han fröken Illy, under det han frågade:

— Vill ni, som ett minne af ert besök här, gömma detta blad, min fröken?

Hon såg något tveksam ut då hon mottog bladet, men lade sedan detsamma i resehandboken, som hon bar i handen.

Därpå lämnade vi slottet, stego upp i omnibusen, som gick till Sachsen, och sutto om en stund i en kupé på bantåget till Zürich.

FEMTE KAPITLET.

En grand af Spanien uppträder.

Vi färdades genom ett intagande, delvis förtjusande landskap och kommo utan äfventyr till Winterthur, där tvänne järnvägar, den ena från Chur, Rheinneck och S:t Gallen, tillstöta. En ny flock resande öfversvämmade här vårt tåg och bland dessa kommo vi närmast i beröring med en lång, mager och zigenarbrun herre, som slog sig ned i soffan midt emot oss. En onekligen mycket nobel hållning gaf åt denne mans i öfrigt obetydliga figur någonting, som ovillkorligen bjöd aktning. Hans ansikte var ovanligt välbildadt, men kallt och dystert. Endast hans ögon röjde en liflig själ med starka känslor och lidelser. Hans blickar irrade späjande hit och dit, men slutligen stannade de orörliga och med ett omisskänligt uttryck af på en gång udran och beundran på fröken Illys ansikte.

Ferdinand, som allt hittills varit glad och munter, rynkade ögonbrynen på ett sätt, som lät mig förmoda, att han med mycket oblida känslor varsnade främlingens blickar. Att hans bekantskap med den unga flickan var allt för kortvarig att tillstädja honom att tillrättavisa den envise betraktaren var tydligt och af honom själf till fullo insedt. Han sökte på alla sätt att fästa herr Altenbergs uppmärksamhet på förhållandet, men denne hade för tillfället icke ögon för någon annan än lilla Mia, som stod vid vagnsfönstret och med höga fröjderop gaf sin förtjusning och sin beundran tillkänna.

Jag hviskade till Ferdinand, att vi på något sätt skulle söka engagera amerikanaren med mannen med zigenaransiktet, men han skakade blott på hufvudet, under alla tecken till ett dåligt lynne.

Fröken Illy tycktes själf icke i ringaste mån vara generad af den beundran, hon tilldrog sig, och detta bidrog att nedstämma Ferdinands lynne. Han uppbjöd all sin förmåga att ensam och uteslutande fängsla hennes uppmärksamhet, men lyckades häri endast till hälften. Den unga flickan syntes drömmande och förströdd och ofta gledo hennes blickar öfver till hennes mörke vis à vis, som icke för en minut tog sina ögon ifrån henne.

Master Jefferson prätade med fru Altenberg om plantagelifvet i sydstaterna och beskärmade sig bitterligen öfver slafveriets upphäfvande, under påstående, att detta slutligen skulle blifva hela Amerikas ruin.

Från ingen sida hade vi något afbrott i den pinsamma belägenheten att vänta. Vårt enda hopp var att vi snart nog skulle uppnå Zürich och att den oförskämde, som ännu icke till någon af oss yttrat ett enda ord, därefter skulle försvinna.

Klockan var öfver tio på aftonen, då vi nådde vår resas mål. Den stora, öfverbyggda banhallen strålade af gaslågor och äfven utanför på bangårdsplatsen voro lyktorna tända. Vid dessa breddgrader är det nämligen redan mörkt klockan 10 om julikvällarne.

Det dröjde en stund innan vi fingo våra effekter ordnade och anförtrodda i en bärares vård. Under tiden hade den stirrande främlingen försvunnit och jag hörde ur Ferdinands bröst en suck, hvilken ungefär sade: Gud ske lof, att han är borta!

Men denna glädje blef icke långvarig. Ett litet äfventyr, som kunnat sluta illa nog, brakte oss i närmare beröring med den i Ferdinands ögon så obehaglige mannen. Vi hade beslutat att taga logis på hotell Baur au lac och att begifva oss dit till fots, längs den breda, vackra och med träd planterade Banhofstrasse. Utgången från banhallen, för ankommande resande, var på stationshuset östra, mot floden Limmat vända sida. Följaktligen måste vi vika om sydöstra hörnet på den vidlyftiga byggnaden och gå snedt öfver bangårdsplatsen.

Då vi kommit ut på densamma hörde vi ett högljudt gräl, som fördes mellan tvänne engelsmän, hvilka sutto i en öppen droska, och en bärare, som stod bredvid densamma och pockade på högre betalning för någon tjänst, han gjort de åkande. Oväsendet blef allt högljuddare och hetare och slutligen gaf den ene engelsmannen bäraren ett slag i ansiktet med sin knutna hand, under det den andre reste sig upp, ryckte tömmarne från kusken och gaf hästarne ett par våldsamma slag med piskan, hvilken han äfven bemäktigat sig.

Det tycktes nu arta sig till en formlig batalj. De illa misshandlade hästarne ryckte till och rusade vildt framåt, under det bäraren hoppade upp vid fotsteget, mötte våld med våld och samvetsgrant återgaf de ursinniga knytnäfsslag, som engelsmannen lät hagla öfver honom.

Detta uppträde fordrade i verkligheten vida kortare tid än, som åtgår att beskrifva detsamma. Vi hade stannat, för att icke komma i vägen för den besynnerliga stridsvagnen, men plötsligt skyggade hästarne och rusade rakt emot oss. En hvar skyndade åtsidan, men lilla Mia snafvade och föll samt intrasslade därvid sina små fötter i en sebal, som hon burit på armen. Hon låg midt i vägen och tycktes vara ohjälpligt hemfallen till en förfärlig död under hästhofvarne och vagnshjulen.

Ett fasans ångestrop ljöd från fru Altenbergs läppar och i nästa sekund låg hon afsvimmad i sin mans armar. Fröken Illy störtade fram för att rycka barnet undan faran och äfven Ferdinand och jag ilade till så fort vi kunde. Det var dock tydligt, att vi alla skulle komma för sent. Då — i yttersta ögonblicket skyndade en smärt, mörk gestalt fram emot hästarne, ett par stadiga händer grepo i tyglarne och bemästrade af en kraft, som måtte varit oerhörd, störtade båda djuren på knä, två steg framför den af skrämsel nästan halfdöda Mia, som ännu kvarlåg på gatstenarne.

Allt detta hade varit ett ögonblicks verk. Då faran var öfver, upplyfte räddaren flickan i sina armar och bar henne fram till hr Altenberg, hvilken emellertid satt sin hustru på en soffa. Skenet från en gaslykta föll klart på räddarens ansikte. Det var den mörke resanden, som under resan från Winterthur till Zürich oaflåtligt haft sina ögon riktade på fröken Illys ansikte.

Fadrens tacksamhetsbetygelser voro rörande. Han tryckte sitt barns räddare upprepade gånger i sin famn och öfverhopade honom med tacksägelser. I Illys ögon sågo vi tårar blixtra.

Vi anropade en droska, upplyfte i densamma fru Altenberg, som snart återkom till sansen, och åkte sedan till hotellet, där äfven främlingen sade sig skola taga logis.

Han och herr Altenberg hade emellertid växlat kort. Främlingen befanns vara Don Miguel Juan Olivarez y Alcaraza Mendoza, grand af Spanien.

Ankomna till hotellet påmindes vi allesammans, hvar för sig, om en sak, som vi med löje upptäckt under resan till Zürich, ehuru vi genom Mias fara, för en stund kommit att förgäta densamma. Vi voro samt och synnerligen till hälften ihjälhungrade, ty under uppehållet vid Schaffhausen hade ingen af oss, med undantag af master Jefferson, tänkt på någonting så materiellt som att äta.

Så fort vi hunnit ordna våra toiletter samlades vi därför i hotellets matsal och superade table d'hote med sådan aptit, att uppassaren troligen höll oss för att vara tyska undersåtar.

Måltiden var i intet fall egnad att göra Ferdinand glad och belåten, i synnerhet som spanjoren fått sin plats mellan Illy och fru Altenberg, hvilka båda han underhöll på ett sätt, som tydligt lade i dagen, att han besatt en bildning och en elegans, hvaraf icke alla hans landsmän kunna berömma sig. Att den tacksamma modern skulle med välvilja bemöta sitt barns räddade var naturligt. Men äfven Illy egnade honom en så i ögonen fallande uppmärksamhet och hänsyn, att det intresse hon skänkte honom möjligen kunde misskännas.

Min stackars vän led härunder bittra kval, hvarom hans lättrörliga ansikte också skvallrade. Än flammade hans kinder af en hög rodnad och än försvann från dem all färg, under det hans ögon klart visade, huru grymt svartsjukan marterade hans inre.

Jag hade fått min plats midt emot Illy och kunde därför lätt och osedd observera henne. Den unga flickans beteende föreföll mig mycket besynnerligt. Jag såg, huru hon med ett, som det tycktes, allt uppslukande intresse lyssnade till Don Miguels tal, men då och då sköt en snabb, forskande blick ur hennes ögon och träffade Ferdinands ansikte; och jag tyckte mig märka att de småleenden hon egnade spanjoren och den uppmärksamhet hvarmed hon afhörde honom, aldrig voro varmare eller större än efter sådana ögonblick. Min iakttagelse väpnade mig med harm och ovilja emot henne och döfvade totalt den gnista af varmere intresse, som äfven i mitt bröst vaknat till lif, då jag första gången möttes af strålarne ur hennes blickar.

Hvad jag gärna skulle velat läsa i hennes inre, för att se, hvilka känslor, som där rörde sig! Att hon lifligt intresserade sig för Ferdinand, var uppenbart, men hvarför gjorde hon det? Hans häftiga lidelse hade omöjligen kunnat undfalla henne. Det tycktes mig, som triumferade hon i sitt inre öfver densamma och som om hon på en gång älskat och hatat den unge mannen.

Äfven herr och fru Altenbergs uppförande var mig i vissa fall gåtlikt. De tycktes föga eller inte bry sig om att Illy med god smak emottog spanjorens hyllningar, liksom hon förut emottagit Ferdinands. Dessutom kunde jag omöjligen för mig klargöra, på hvad fot familjen stod till master Jefferson. Af deras samtal hade jag tyckt mig märka, att de i dag icke sågo hvarandra för första gången.

Ändtligen tog den odrägliga måltiden slut och vi sade hvarandra god natt. Ferdinand gjorde en stel bugning för Illy, men den unga flickan räckte honom småleende sin hand och såg på honom med en blick, så varm och magnetiserande, att hvarje moln på min stackars väns panna ögonblickligen skingrades. Han stammade några obegripliga, afbrutna ord och rodnade som ett barn inför förtrollerskans leende. Och den sällsamma flickan tycktes vara nästan lika upprörd som han; hennes blickar hvilade länge och med välbehag på honom och ännu i dörren vände hon sig om, böjde lätt sitt hufvud, smålog mildt och tillviftade honom med sin näsduk en legion af glada förhoppningar och drömmar.

Ferdinand stod kvar midt på golfvet och såg efter henne. Det gjorde mig ondt om min vän, ty jag insåg nu för visso, att han råkat ut för en farlig samvetslös kokett, hvilken endast gjorde sig ett nöje af att leka med honom.

Jag fattade hans arm och drog honom med mig ut. Snedt emot hotellet, på andra sidan Thal-gasse, ligger den vackra promenadplatsen Stadt-Gardten, anlagd på udden emellan Limmat och skansgrafven. Dit styrde vi våra steg och började att vandra omkring i dess slingrande gångar.

Ferdinands känslor voro i högsta grad uppjagade och han förefoll mig betänkligt febersjuk. Jag försökte att tala vänskapens och förnuftets språk till honom, men han hörde icke på mig. På allt hvad jag sade, svarade han blott:

— Hon älskar mig; jag är säker på att hon älskar mig!

Jag följde Ferdinand upp på hans rum och fick honom slutligen att gå och lägga sig. Därpå drog jag mig själf tillbaka, sedan jag föreslagit honom en utflykt på sjön i god tid påföljande morgon.

I korridoren mötte jag Don Miguel, som tycktes taga sig en stunds promenad fram och tillbaka på de mjuka mattorna.

VI.

På Zürichersjön.

Jag vaknade påföljande morgon med känslor, hvilka just icke voro angenäma. Jag hade helt plötsligt blifvit inkastad i ett äfventyr, hvars följder voro oberäkneliga, men som tycktes lofva föga annat än obehag. Ferdinands lugn och lycka ansåg jag vara till spillo gifna och jag kunde icke uttänka något medel att rycka branden ur hans bröst. Att tala till honom gagnade till ingenting. Jag visste det; men jag ville ändock försöka. Då jag öppnat hans ögon stod det honom fritt att undvika den fara, hvaraf han hotades, eller att blindt störta sig i densamma.

Den tid, jag kunde disponera för min resa, var dessutom mycket begränsad och jag måste snart nog vända om. Tre eller fyra dagar var allt hvad jag kunde offra på Schweiz. Jag ansåg därför bäst vara att så snart som möjligt skilja mig från mitt sällskap och gå min egen väg, efter den marschroute, jag redan före afresan från fäderneslandet utstakat.

Då jag blifvit klädd begaf jag mig enligt löfte, till Ferdinands rum. Han var redan i ordning och väntade mig. Vi gingo utför trapporna, beslutna att göra en liten roddtur ut på sjön i den vackra morgonstunden.

Då vi lämnade våra nyeklar till portieren, började denne att leta i en bundt bref och telegram, som låg på hans byrå. Vi ämnade, utan att gifva akt, härpå, skyndsamt aflägsna oss, men mannen bad oss vänta och efter ytterligare några sekunders sökande räckte han Ferdinand ett telegram.

Detta kom allt för oväntadt att icke framkalla min väns nyfikenhet. Han afslet brådskande kuvertet och jag såg hans ansikte hastigt växla uttryck, från den yttersta oro till den mest talande öfverraskning och förvåning, under det han läste de få raderna.

Då han slutat stod han en lång stund tyst och eftersinnande, därpå genomögnade han telegrammet ännu en gång och slutligen räckte han det åt mig.

Jag läste följande:

"Friherre Ferdinand Rosenbrand!

Zurich. Hotell Baur au lac.

Käre son! Jag har en resande vän att tacka för din adress och begagnar därför tillfället att sända dig våra hälsningar pr telegraf. Jag vill icke beklaga mig öfver din plötsliga afresa, ehuru den gjorde oss rätt myeken sorg; men jag beder dig nu allvarligt, och din mor förenar sig varmt häri: kom åter till oss och allt skall bli godt igen. Jag lofvar dig på heder och samvete, att jag icke vidare skall söka påtvinga dig din kusin, Leonore. Hon har nu helt plötsligt fått en tillbedjare, för hvilken jag vet, att hon mycket intresserar sig. Jag har för min del ingenting emot detta parti och kanske få vi snart rusta till bröllop åt den älskliga flickan. Din mor och jag hälsa dig hjärtligt. Du måste ibland skrifva eller telegrafera till oss. Din fader.

Ephraim Rosenbrand".

Telegrammet var afsändt från Stockholm klockan 11.45 aftonen förut.

— Jag begriper icke detta, sade Ferdinand, då jag återlämnade depaschen. Hvem har väl kunnat underrätta min far om min adress?

Vi uttömde oss i gissningar och antaganden, hvaraf den ena var osannolikare än den andra. Till slut måste vi ömsesidigt erkänna, att vi icke förstodo, huru det i själfva verket hängde ihop med detta telegram. Vi hoppades emellertid, att de närmaste timmarne skulle uppdaga förhållandet och föra oss tillsammans med den där resanden, som underrättat friherre Ephraim om Ferdinands adress.

Emellertid hade vi uppnått sjöstranden. Det lyckades oss genast att få hyra en roddare och en båt och så gledo vi sakta ut på den smala sjöns ljusgröna vattenyta.

(Forts.)

Hon undkom operationen

Hur mrs. Reed i Peoria, Ill., undgick kirurgens knif.

Peoria, Ill. — "Jag önskar att hvar och en måtte erfara hvad Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound uträttat för mig. Jag led i två år. Doktorn sade att jag hade en växt och att min enda räddning vore en operation. Min moder köpte åt mig Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound, och i dag är jag en frisk kvinna. Jag led i flera månader af flytning, och eder Sanativa Wash hjälpte mig. Det är mig ett nöje att för alla människor omtala hvad edra mediciner uträttat för mig. Ni kan offentliggöra mitt intyg och visa det för hvar och en som vill se det, och jag besvarar beredvilligt bref". — Mrs. **Christina Reed**, 105 Mound St., Peoria, Ill.

MRS. LYNCH UNDGICK ÄFVEN EN OPERATION.

Jessup, Pa. — "Allt sedan mitt fjärde barns födelse hade jag svår organisk åkomma. Jag hade smärtor som ingen kunde tro, som ej själf utstått dem. Sjukdomen räckte i tre månader och jag afskedade två läkare, som endast kunde hjälpa mig genom operation.

Då rekommenderade en väninna Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound, och sedan jag begagnat det i två månader var jag en frisk kvinna." — Mrs. **Joseph A. Lynch**, Jessup, Pa.

Kvinnor, som lida af kvinnosjukdomar, borde försöka Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound, som är det hittills värksammaste läkemedel i världen. Särskildt borde hvarje kvinna försöka detta innan hon underkastar sig operation.

Plågasicke mer

af dålig mage, då äkta Linfröextrakt från Östersundsmagasinet i Stockholm välkända tillvärkning finnes. Detta medel botar absolut magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög afföring och därmed följande svindel, mattighet, tryckande känslor i magropen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Rekommenderas på det bästa af hrr läkare. Pris pr paket $1.00. Porto 11c.

Till salu hos T. EATONS och de flästa droguister.

MRS. J. HALVORSON,
778 14th Str., Edmonton, Alberta, Canada

PATENTERA EDRA IDEER och förtjäna Pengar

Sänd efter min Fria Bok "HOW TO GET THEM"

Alla Betalningar Återlämnas Säkert om Ni ej Önskar

FRIA RÅD SKRIF I DAG

JOSHUA R. H. POTTS

306 9th St., Washington, D.C. U.S. o. Utländska Patent
929 Chestnut St., Philadelphia 8 S. Dearborn St., Chicago

Mycket bra

Detta är en hamfär som hvem som sälst kan använda.

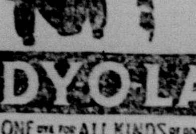

JAG FÄRGADE MED

DYOLA

ONE DYE FOR ALL KINDS OF GOODS

Kan ej misslyckas. Mycket enkelt. Rekvirera gratis färgprof och broschyr 105.

JOHNSON RICHARDSON Co., Ltd.
Montreal — — Canada.

OGIFTA HERRAR OCH DAMER, UNGA OCH GAMLA,

som tröttnat på ensamheten, sök eder bekantskap medelst brefväxling, som hundratals andra hafva gjort, i äktenskapssyfte, för tankeutbyte, eller för nöjes skull. Damer fritt. All correspondens hålles hemlig och den noggrannaste ärlighet iakttages. För närmare upplysningar sänd 10 cent och tillskrif

SWEDISH SOCIAL CLUB.
P. O. Box 279, Valier, Mont., U. S.

PATENTER

$ $ $ $ $ $ $ $ $ $ $

anskaffas och säljas. Har ni en idé, en uppfinning eller ett formulär? I så fall patentera den och förtjäna pengar på den. En enkel uppfinning inbringar ofta tusentals dollars åt uppfinnaren. Nästan alla som patenterat goda uppfinningar hafva blifvit rika på dem.

Tänk på en förbättring af någon nyttig artikel, gör en blyertsteckning af den och sänd den till mig, så skall jag säga er om den är god. Ingen afgift för mitt utlåtande. Om den är god, skall jag patentera och sälja den åt er. Gör det i dag. Fabrikanter och kapitalister betala stora belopp för goda patent. En enkel hushållsartikel, postorderartikel, farmredskap, en nyhet, leksak, spel eller annan nyttig sak, som är ny, kan patenteras och säljas för godt pris kontant. Patenter skapa förmögenheter. Besök eller sänd skiss i dag. Fri bok.

H. J. SANDERS, Patentadvokat,
35 So. Dearborn St., Chicago, Ill.
105 Crilly Bldg.

GRAND TRUNK PACIFIC

Kortaste vägen

MELLAN **Winnipeg** SAMT **Saskatoon** OCH **Edmonton**

—Winnipeg—
Afg. 4:00 e.m.—Ank. 8:50 e.m.
—Saskatoon—
Ank. 8:30 f.m.—Ank. 9:38 e.m.
—Edmonton—
Ank. 9:15 e.m.—Afg. 9:00 f.m.

Elektrisk belysning i restaurations- och sofvagnar; elektriskt ljus både i öfre och nedre kojer.

Jämn bana förträffliga måltider artig personal.

Fullständiga upplysningar och biljetter från stationsmästare och tågagenter.

W. J. QUINLAN,
District Passenger Agent.
Tel. Main 7098—5378.
260 Portage Ave., Winnipeg

THE OLD RELIABLE

CUNARD LINE

ESTABLISHED 1840

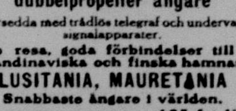

Oöfverträffad flotta af fyra-, tre- och dubbelpropeller ångare

Alla försedda med trådlös telegraf och undervattens-signalapparater.

Snabb resa, goda förbindelser till alla skandinaviska och finska hamnar.

LUSITANIA, MAURETANIA
Snabbaste ångare i världen.

FRANCONIA, LACONIA 625 fot långa, 18,150 ton
Största ångare till Boston.

Den jättestora snällpost-ångaren
CAMPANIA 620 fot lång. 30,000 hästkr.
En af de snabbaste på N. Y. Liverpool routen.

De kolossala nya ångarne
(de underbara flytande hotellen)
CARONIA, CARMANIA 676 fot långa, 20,000 ton

IVERNIA, SAXONIA 600 fot långa, 14,120 ton
Bekanta för sin stadiga gång.

—Nya Canada Routen—
öfver den natursköna St. Lawrence
MONTREAL-QUEBEC-LONDON
(SE LONDON, VÄRLDENS STÖRSTA STAD)
ANDANIA, ALAUNIA, ASCANIA (Nya)
10,000 till 13,000 ton
Nyaste ångare på Canada Routen
BEFORDRA ENDAST ANDRA OCH TREDJE KLASS
till mycket låga biljettpriser.

Se våra agenter angående speciella nya Tredje klass bekvämligheter samt vidare underrättelser om de kommande

STORA MIDSOMMAR-EXKURSIONERNA.

THE CUNARD S. S. CO., Ltd.
Dearborn and Randolph Streets, CHICAGO.
S. McCLELLAND, WINNIPEG, MANITOBA.

Prenumerera på
SVENSKA CANADA TIDNINGEN!

VILDMARKENS DOTTER.

AF JAMES OLIVER CURWOOD.

Bemyndigad öfversättning från engelskan af Emilie Kullman.

Forts. fr. föreg. n:r.

Bäfvande sprang Jan Thoreau ut för att möta slädarna. Där funnos sju indianer och en hvit man. Jan gick fram för att närmare skärskåda den hvite mannen. Han bar två pistolhölster och en bössa. Otvifvelaktigt var det icke en missionär utan en kompaniets agent, ålagd att bevaka dess skatter.

Jan skyndade tillbaka till hyddan med hjärtat uppfylldt af en sällsam glädje.

— Det icke vara någon missionär med, Mélisse! utropade han triumferande och föll jublande på knä bredvid henne. Du blifva god och vacker lik henne, men du icke döpas af missionär. Han icke vara kommen!

Några minuter senare inträdde Cummins. Hans ena hand var sargad och blödde.

— De där eskimåhundarna äro ena demoner! brummade han. Om de kunde stå på benen, skulle de äta våra djur lefvande! Vill du hjälpa mig med det här?

Jan började ögonblickligt förbinda den sårade handen.

— Såret inte vara djupt, sade han, och utan att se upp, tillade han: Missionär inte komma.

— Nej, svarade Cummins kort. Inte posten heller. Han följer med den.

Han lade icke märke till att Jans fingrar plötsligt började darra, icke heller såg han den förskräckta blick, som sköt fram ur gossens sänkta blick, som sköt fram ur gossens sänkta ögon. Jan afslutade förbandet utan att förråda sin rörelse och återvände med Cummins till kompaniets magasin.

Följande morgon anlände tvenne Chippeways med ett spann bastardhundar från södern. Sedan fick Cummins icke mycken tid öfrig för Mélisse. Snön smälte hastigt, och solens dagligen tilltagande värme påskyndade trappers. Mukees folk från de västliga Barren Lands anlände först och hade med sig stora massor af myskox- och renhudar samt en hel armé bredfotade, långbenta Mackenziehundar, som drogo likt hästar och gnällde likt slagna valpar, då draghundarna och eskimåhundarna rusade på dem.

Från öster, väster och söder styrde nu alla kosan till lägret. Innan tredje dagen var tillända efter det kompaniets förråd anländt, hade en mängd slagsmål, trätor och oenighet efterträdt den frid och det lugn, hvari Cummins hustru dött. Hundarna och männen skreko och skränade. Ett halft hundratal hundar, som voro nästan lika vilda som vargarna — från hvilka många af dem härstammade — kastades plötsligt i ett enda tumult.

Hundarna slogos oafbrutet från det de första djuren anlände, från daggryningen, dagen i ända och rundt lägereldarna om natten. Både hundar och människor drabbade ideligen samman. Snön var fläckad med blod, och lukten däraf eggade varghundarnas ilska. Ett halft dussin bets ihjäl för hvart dygn. De, som dogo, voro hufvudsakligast de i södern födda — blandningar af dogg, Great Dane och fårhundar — samt de olycksaligt långsamma Mackenziehundarna.

Från sin ansenliga höjd skådade jättefuran ned på det vilda lif, som kommit och vanhelgat den graf hon vaktade. Och likväl rådde vid sidan af all denna oenighet och blodiga strid en stor, pulserande lycka — hjärtan klappade öfversvallande af ögonblickets glädje, nya vänskapsband knötos, gamla stärktes, detta brödraskap, som sammanhåller allt under den kalla, grå nordanhimmeln, blef allt innerligare.

Bland jägarna förekommo inga slagsmål; ingen vrede mot någon man förmärktes i de häftiga tillrop, som beledsagade pisksnärtarnes hvinande. Om en Hudsons-Bay-hund bet ihjäl en Mackenziehund, var detta en sak, som rörde hundarna och icke deras ägare. De grälade ej.

En dag jagade en ilsken eskimåhund en jättestor draghund in under den stora furan och dödade honom där. Då Cummins på eftermiddagen kom från kompaniets magasin, såg han en skara män med blottade hufvuden syssla omkring grafven. Han gick så nära, att han såg, att de byggde en barrikad af unga träd omkring densamma, och han kände sin strupe sammansnöras, då han vände sig mot hyddan och Mélisse. Han lade också märke till att inga eldar voro uppgjorda i närheten af den åt hans döda hustrus minne helgade platsen; och allt djupare och bredare blefvo de gångstigar i snön, som ledde till hans hydda och som de vilda skogsmänniskorna trampade, hvilka kommo för att se på den lilla Mélisse.

Detta var dagar af oförliknelig fröjd och gamman för babyn liksom för kompaniet. Hyddan var till hälften fylld med underliga saker, ty alla, som kommo, gåfvo Mélisse något. Där funnos isbjörnständer, som de små svarta männen haft med sig och som de i sin tur fått från kustbefolkningen; besynnerliga afgudabilder, skurna i trä; pälsstycken, buskiga räfsvansar, lodjurstassar, torkade frukter, kandisocker, inköpt i magasinet till fabulöst pris, och mysk — alltid och ideligen mysk — från Mukees folk i de västra trakterna.

Jan njöt af den hyllning, som sålunda ägnades Mélisse. Den bildade ett band mellan honom och Cummins' folk. Han kände sig dragen till dem, och han umgicks friare bland dem och skaffade sig vänner.

SJUNDE KAPITLET.

Festen.

Jan hade icke spelat på sin fiol sedan Jean de Gravois kom; men en afton stämde han den och sade till Mélisse:

— De varit goda mot mig, min Mélisse. Jag gifva dem fiolmusik.

Det var den stora aftonen i lägret — den afton, som från Athabaska till Hudson's Bay är känd såsom renrostningsfesten. En vecka hade förgått, och det fanns inga fler skinn att tillgå. I kompaniets liggare hade hvarje man blifvit vederbörligen krediterad, och i kompaniets magasin lågo pälsverken lyckligt och väl uppstaplade. Trenne renar hade blifvit dödade af Per-ee och hans jägare; och då Jean denna afton tog ned sin fiol från väggen, flammade en väldig eld ute i det fria, och på spett, som höllo sex tum i diameter, höllo renkroppar på att rostas.

Luften var fylld af festens ljud och lukt. Öfver hundarnas morrande och gläfsande hördes skogsbefolkningen höja sina röster i vildt lofprisande — denna enda dag på året glömmande den tystnad, som den tog med sig in i vildmarken. Gälla röster utstötte meningslösa skrik öfver eldens knastrande och sprakande. Rentarmspiskor hveno genom luften. Chippeways, Crees, eskimåer och andra trängdes i det röda skenet. Kommissionärens män skreko och sjöngo som galna — detta var nämligen kompaniets årliga fest, som skulle locka många af dessa samma män tillbaka igen vid slutet af nästa jaktsäsong.

Väldiga lägor med hvitt bröd voro placerade i närheten af elden, likaså en tunna riktigt smör, som förts femtusen mil öfver hafvet i och för detta tillfälle och stod uppsatt på en gevärslåda. En jättelik kopparkittel med kaffe puttrade och ångade öfver en mindre eld.

De många ångor och dofter, af hvilka luften var mättad, lockade hundarna att sätta sig utanför sina husbönders väntande krets. De sutto där med dreglande käftar och smällde med tänderna. Och öfver alltsammans blickade biljoner stjärnor ned från himlen, norrskenet flammade i den bleka natten, och röken steg sakta rakt upp och mot norden, tack vare den milda bris, som våren sände från södern.

Jan banade sig väg genom kedjan af hundar och den inre cirkeln af män, tills eldskenet klart belyste hans glänsande hår och svarta ögon. Så satte han sig på kanten af en brödlåda och började spela.

Nu var det icke Cummins' och den lille Mélisse's ljufva musik, som han spelade, utan en vild, klagande melodi, som han funnit i höstvindarna. Med högtidlig, vild skönhet, som tystade alla ljud, bröt den fram öfver den sprakande elden och männens och hundarnas tumult. Lifvet omkring honom blef med ens som tillintetgjordt. Jan, som satt med sänkt hufvud, såg ingenting — såg icke den förvåning, som afspeglade sig i de små svarta männens ansikten, där de sutto på huk ett stycke ifrån, såg icke den stirrande häpenheten i de ögon, som betraktade det mirakel han utförde. Det enda han visst var, att en djup tystnad rådde omkring honom, och snart sjöng hans fiol en lågmäldare och ljufvare sång, som blef allt lägre och ljufvare, tills han öfvergick till det, som han älskade mest af allt — den musik, som fyllt den lilla hyddan, då Cummins' hustru dog.

Plötsligt bröts tystnaden af en sakta jämmer, som nästan liknade vindens klagan. Den uppsteg bakom männens krets, och snart ljöd en oändligt dyster kör från hundratals hundars strupar till svar på Jan Thoreaus musik. För Jan ljöd det som en lifvets sång. Dess oändliga vemod och öfvergifvenhet grep honom in i själen, och omedvetet höjde och sänkte sig hans röst i likhet med djurkörens klagan. Men för de andra var det något, som vidunderligt öfversteg deras fattningsförmåga, ett mystiskt mirakel, som fyllde dem med bäfvan ännu medan de voro bundna af musikens underbara förtrollning.

Cummins såg förändringen hos sitt folk och förstod hvad den innebar. Han såg den omgifvande eirkeln bli allt trängre, och han såg de spända ansiktena vändas från den spelande och till hundflocken, som satt på bakbenen med nosen vänd mot skyn och utstötte sitt klagoskri.

Plötsligt stämde han upp en vild sång och banade sig väg genom de nedbukade eskimåerna fram till Jan.

— För himlens skull spela inte mer af det där! ropade han i gossens öra. Spela något gladt!

Jan lyfte upp hufvudet som ur en dröm. Ögonblickligen märkte han den sällsamma verkan hans musik haft, och han förde stråken öfver fiolens strängar i hastig och stormande rytm och började med klar stämma sjunga en för dem alla välbekant visa.

Cummins instämde genast, viftade med armarna, hoppade och skuttade i eldskenet. Förtrollningen var bruten. Williams och Mukee samt kompaniets öfriga män sjöngo med: och där förut en tyst krets af skräckslagna män stått, rådde nu ett öronbedöfvande skrän.

Hundarna sänkte åter sina hufvuden och slickade sig om munnen vid de retande ångorna. Med ett skrik störtade Mukee och trenne Crees fram till elden, försedda med långa stänger, och vid det rendjurskropparna vändes på sina väldiga spett och deras drypande fett sjudande föll ned i lågorna, blefvo männens och hundarnas vilda kör och Jans musik allt högljuddare, tills Cummins' starka stämma ljöd blott som en hviskning i tumultet.

Den tredje renen hade blifvit vänd två gånger på sitt spett, och Mukee och hans Crees bidade nu under tystnad. Då kom ett sista jubelrop från den väntande skaran, och därpå följde ögonblicklig tystnad, då Cummins sprang upp på en af brödlådorna och frenetiskt viftade med armarna öfver hufvudet.

— Nu! skrek han. Nu!

Och med blixtrande ögon ställde sig Jan framför Cummins, och från hans fiol ljöd den vilda melodien och fick ett ännu vildare gensvar från otämda röster.

— Nu! skrek Cummins åter.

Vildmarkens sång, känd från Athabaska till Hudson's Bay, bröt ut i en vild entusiasm, som nådde skyarna.

Cummins drog upp sin revolver och fyrade af den i luften.

— Nu! skrek han.

Under högljuddo skrik, som öfverröstade sångens sista ord, ryckte Mukee och hans Crees undan spetten, och den rostade renen föll ned på snön. Jan drog sig tillbaka och betraktade med fiolen under armen de vilda sällarna, då de med dragna knifvar, som blixtrade i eldskenet, trängde sig fram. Williams — kommissionären — som fläsade efter sina vokala ansträngningar — kom och ställde sig bredvid honom.

— Tycks arta sig till slagsmål, inte sant, Jan? En gång såg jag ett slagsmål vid en sådan här rostningsfest.

— Jag också, sade Jan, som icke tagit ögonen från den larmande skaran.

— Det var långt borta i nordväst, fortsatte Williams; bortom det stora slaflandet.

— Långt bortom, sade Jan och lyfte lugnt blicken. Det var nära Stora Björn.

Kommissionären stirrade häpen på honom.

— Ni såg det!? utropade han.

Men Jan vände sig bort, som om han ingenting hört, och giek förbi hundarna för att hänga upp sin dyrbara fiol på väggen i hyddan. Kommissionärens ord hade väckt djupa minnen till lif inom honom, och för första gången sedan han kom till lägret sade han icke ett ord åt Mélisse, ehuru den lilla var vaken och som vanligt vid strålande lynne.

(Forts.)

FARM OCH HEM.

LÄNGTAN HETER MIN ARFVEDEL.

Längtan heter min arfvedel
slottet i saknadens dalar.
Sakta ett underligt strängaspel
tonar igenom dess salar.

Säg, hvarom kväller du, klagande ström,
djupt ur de skumma gemaken,
du, som mig sjunger om dagen i dröm,
sjunger om natten mig vaken.

Hvem är den själ, som i suck och ton
andas från hemliga strängar,
ljufligt som doften från humlornas bon
flyter på gulnade ängar?

Somrarna blekna och solen gå ned,
timmarna värda mig tunga,
rosorna dofta i vissna kvarter,
minnena hviska och sjunga.

Klinga, du klagande strängaspel,
sällskap i drömmande salar!
Längtan heter min arfvedel,
slottet i saknadens dalar.

E. A. Karlfeldt.

Växtsjukdomarnas bekämpande.

Vid det Internationella landtbruksinstitutets i Rom nyligen hållna 4:de generalförsamling, hvarvid äfven flera amerikanska landtbrukare och agronomer deltogo och där många viktiga frågor förelågo till behandling, väckte ett af Sveriges ombud, professor Jakob Eriksson framställdt förslag angående växtsjukdomarnas bekämpande 'särskild uppmärksamhet. I en broschyr med titeln "l'Etat sanitaire des plantes cultivées", som utdelades till samtliga länders delegerade, hade prof. Eriksson lämnat en historik af frågan i allmänhet samt framställt vissa förslag till påskyndande af dess lösning, och då ärendet förekom till behandling, uppstod en liflig diskussion, som inleddes af prof. E. och hvari denne uttalade ett erkännande åt institutets permanenta komité för dess förståelse af frågans om växtsjukdomarnas bekämpande stora betydelse, men äfven ett beklagande af att den rapport, som vunnit komiterades godkännande, ej blifvit oafkortad för generalförsamlingen framlagd. Det väsentligaste önskemålet vore emellertid att få ett internationellt samarbete till stånd mellan de olika ländernas växtpaleontologer för att vinnå bättre kännedom om de mest förlustbringande växtsjukdomarnas natur samt om medel och åtgärder för dess sjukdomars bekämpande. Prof. Eriksson hade därför inom den ärendet handläggande speciella kommissionen föreslagit upprättandet af tre växtpatologiska stationer inom olika länder, nämligen en vinrankans och frukträdens sjukdomar, en för rotfrukternas och en för vinrankans och frukttdädens sjukdomar. Det har ofta ifrågasatts, att ett sådant internationellt samarbete måtte knytas till det Internationella landtbruksinstitutet i Rom, men frågan har trots upprepade öfverläggningar å kongresser och konferenser ej ännu vunnit sin lösning.

På den nu hållna generalförsamlingen framhöll prof. E. vidare, hur de af växtsjukdomarna orsakade förlusterna årligen på hela vår jord uppgå till omkring 5 milliarder kronor, och dock hade föga gjorts för deras bekämpande. De åtta år, som förflutit sedan frågan härom först väckts, eller år 1905, visade, att kejsar Augusti gamla sats "Festina lente" lefde kvar äfven i det nutida Rom. Ett fortsatt uppskof kunde medföra, att frågan ginge fram af sig själf, utan institutets medverkan. Emellertid ville prof. E. under nuvarande förhållanden ej framställa något positivt yrkande.

I den följande diskussionen deltogo bland andra svenska sändebudet frih. Bildt, kongressens president markis Capelli, d:r Muller m. fl., och beslöt generalförsamlingen att uppmana de till institutet anslutna 53 staterna, att upprätta fytopatologiska stationer och att snarast möjligt och senast i maj 1914 i Rom sammankalla en kommission af specialister i växtsjukdomar samt att en sådan kommission måtte fortfara att sammanträda vid hvarje institutets generalförsamling.

För trädgården.

Har ni gjort flera olika planteringar ärtor och majs?

Nyp blomstren från nyligen utsatta smultronplantor. De taga för mycket kraft från plantan och hämma växtligheten.

Sätt icke småfrukter och buskväxter emellan fruktträden, ty de bli snart till hinder. Potatis och bönor kan man så med fördel. Majs är olämplig ty den gifver för mycken skugga.

Ett fel med de flesta trädgårdar är att man plantar grönsakerna för tätt och sedan icke tunnar ut plantorna. Det är omöjligt för rotfrukter att utveckla sig om de icke ha rum. Hvarje planta borde ha lika mycket rum som behöfves då den blir fullväxt. Tidiga rädisor kan man ju tunna ut efter bordsbehof och rödbetor kunna sås tätt, ty en del kunna upptagas tidigt och stjälkarna stufvas. Grönsaker växta för bladverkets skuld såsom lettuce, persilja och spenat behöfva mera rum än sådana som odlas för sina rötter. Plantor med refvor som gurkor och meloner plantas gärna tätt, emedan insekterna förstöra en del.

Något om hårets vård.

Bland det allra viktigaste för hårets behandling är huru det champoneras. Ett champoneringssätt, som passar ett visst slags hår, kan vara ytterst skadligt för ett annat. Det är just detta, som så få damer fått riktigt klart för sig. Endast erfarenheten och ett noggrannt aktgifvande på håret kan ge klarhet i, huru det in i alla detaljer bör skötas för att fara väl.

Om håret har den allra minsta benägenhet för att falla af, bör det icke champoneras mer än en gång i månaden. Äfven det allra festaste hår får icke tvättas oftare än hvar fjortonde dag. För det matta och färglöst bruna håret, som kallas "jordfärgadt", är tvättning med afkok på kvillajabark kanske det allra bästa. Sydamerikanska kvinnor, som ofta ha det präktigaste och mest glänsande hår, använda alltid kvillaja att tvätta det med. Efter tvättningen och sedan håret torkat, ingnides hårbottnen med litet briljantin.

Öfverdrifven borstning är lika skadlig för håret som ett alltför energiskt champonerande. Men det som är af mycket stor betydelse är det dagliga, milda och ihärdiga masserandet af hårbottnen. Man bör snarare trycka fingrarna mot hårbottnen än gnida; afsikten med denna massage är att framkalla en lifligare cirkulation. Detta är långt nödvändigare än den ihärdiga borstningen.

Om man inte vill använda kvillaja för champoneringen, är en äggula hårdt vispad med en knifsudd soda utmärkt. För fett hår är detta blandadt i en half liter ljumt vatten ett utmärkt champoneringsmedel. Håret insmörjes därmed och gnides, så alltsammans löddrar sig, med jämna, roterande rörelser. Börja gnidningen ofvanför pannan, gå sedan uppåt mot hjässan, så mot tinningarna, vidare uppåt igen, tills händerna slutligen mötas i nacken.

Vikten af att alltid använda fullt rena borstar och kammar kan inte framhållas för ofta. I synnerhet om sommaren samlar sig det fina dammet från håret i borsten, som därför måste efterses särskildt noga.

En kam, som förlorat en ten, bör aldrig användas. Det vackraste hår kan fördärfvas af en trasig eller dålig kam. Den bör vara gles och jämnt och väl slipad, så den glider lätt genom håret.

Kvillaja-champonering en gång i månaden, massage af hårdbottnen med fingertopparna, användandet af litet fin briljantin, borstning och kamning med rena kammar och borstar äro de enkla men absolut nödvändiga reglerna för den kvinna, som vill behålla sitt hår friskt och vackert både sommar och vinter.

FÖR KÖKET.

Stufvad fisk. En half kopp öfverlefvor af kokt fisk, en kopp väl kryddade, stufvade tomater, två matskedar stötta skorpor, två matskedar smör, salt och kryddor. Smöret smältes i en eldfast form, tomaterna, fisken, kryddorna och de stötta skorporna nedlägges däri, hvarefter alltsammans uppvärmes.

Äggsås. Smör och mjöl fräsas i en kastrull och blandas med fiskspad. Såsen afredes med ett par äggulor och silas, hvarefter hackade äggulor tillsättas.

SMÅ RÖN.

Svartlackerade skor. Hvarje gång man användt skorna, smörjer man dem med litet ägghvita, det ger skorna en vacker glans och svärtar inte kjolarna.

Gardinringar kunna löpa trögt på gardinstången om denna t. ex. är något rostig. Den hjälpes med att gnida den med något fett, t. ex. vaselin.

Då man är trött i fötterna af att stå mycket hjälper det mycket att emellanåt resa sig på tå och strax därpå stå på hälen — gör denna öfning några gånger och det kännes en lättnad!

Fettfläckar på marmor, porslinsskulpturer, alabaster och dylikt aflägsnas med magnesia och bensin. Vet man ej hvaraf fläcken består kan man använda vätesuperoxid, hvarmed äfven bläckfläckar aflägsnas. Marmor får aldrig behandlas med syror, med ättika eller dylikt.

Vårda gödselhögen väl — det ligger pängar i densamma — och låt inte gödselvatten onyttigt förfaras.

Fetthalten i mjölken kan ej höjas genom att använda något som helst fodermedel i det syftet. Allt beror här på individualiteten hos kon. Vägen till hög fetthalt är alltså: målmedveten afvel.

Bästa Liniment
eller smärtstillande för den mänskliga kroppen.
GOMBAULT'S
Caustic Balsam
Den har ingen like.

FÖR — Den genomtränger, lindrar och helar, och för gamla sår blå- DEN — nader och svulster, skafsår utvärtes, kräfta och liktor- MÄNSKLIGA — nar, etc., har Caustic Balsam ingen like som KROPPEN. — liniment.

Vi vilja säga till alla som köpa den, att den icke innehåller något giftämne och är därför oskadlig till utvärtes bruk. Flitigt användande skall bota många kroniska sjukdomar, och linimentet lämpar sig utmärkt till utvärtes bruk.

Ett fullkomligt tryggt och säkert botemedel för halssjukdomar, bröståkommor, ryggvärk, vrickningar, svulster, difteri, lungsjukdomar röjmatism och styfva leder.

Aflägsnar ömheten, styrker musklerna.

Cornhill, Texas. — "En flaska Caustic Balsam gjorde mera godt för min röjmatism än $120.00 betalda i doktorsräkningar." — Otto A. Beyer.

Pris $1.50 pr flaska. Säljes af apotekare eller sändes af oss pr express mot förutbetalning. Skrif efter broschyr "R".

THE LAWRENCE-WILLIAMS Co.
Toronto, Ont.

Skylten för en duktig mejerifarmare

WE USE THE
DE LAVAL
Cream Separator

Där finnes mer än en miljon sådana skyltar å de bästa farmarne i landet. De äro nästan alltid ett teeken till framgång och praktisk utveckling. De äro en ganska tilltalande åskådningslektion för farmaren som ej har en. De visa vägen till bättre saker i mejeriskötsel.

Hvarhelst någon De Laval brukare är utan en De Laval brukares skylt, sända vi med nöje en emaljerad skylt kostnadsfritt.

Hvarhelst någon mejerifarmare — stor eller liten — är utan en De Laval Separator åtefoljer De Laval brukarens skylt — detta teeken till framgång och utveckling — separatorn då han köper den.

Hvarför ej köna en De Laval Separator nu? Försök en åtminstone, genom vår agent på platsen, och blif öfvertygad. Det kostar ej någonting och kanske sparar er mycket. Aldrig fanns där bättre tillfälle att göra ett så viktigt och fördelaktigt köp som just nu — och "skylten för en duktig mejerifarmare" följer med köpet.

De Laval Dairy Supply Co., Limited.
MONTREAL PETERBORO WINNIPEG VANCOUVER

Landsmän!

Vid behof af
TÄLT, MARKISER, VERANDA GARDINER, PRESENNINGAR, SEGEL, BÄRSÄCKAR, eller annat till tältmakeriyrket hörande, tillskrif mig om hvad ni önska, uppgifvande mått och jag skall med nöje sända eder profver med prisuppgift.

Förstklassigt arbete till moderata priser garanteras.

Central Tent & Awning Works.
P. O. Box 360. Oscar Johnson. Phone 86 North.
766 Fort William Road, Port Arthur, Ont.

Eddy's senaste tändsticka
Säker---Tyst
Icke - giftig
Den nya "Ses-qui"

De enda tändstickor af detta slag i Canada.
Topparna äro fullkomligt ofarliga. Ni eller edra barn kunna bita i dem eller svälja dem utan fara.
Sålda i två storlekar — vanlig storlek och fickstorlek. Skydda er själf genom att endast använda Eddy's nya "Ses-qui".

Fråga er handlare.

ABSORBINE
botar inflammerade, sträckta och svullna senor, "Ligaments", kross-skador, lamhet, "splint", "side bone" eller spatt. Inga blåsor, ingen hårlöshet. Hästen kan användas. $2.00 per butelj franko. Beskrif sjukdomen för erhållande af instruktioner och bok 2E gratis.

Absorbine Jr. liniment för människor. Botar sträckta, sönderslitna ligaments, förstorade körtlar, ådror och muskler — helar varsår — lindrar smärtor. Pris $1.00 per butelj hos handlande och franko.

Det stafvas A-B-S-O-R-B-I-N-E, och tillverkas endast af
W. F. YOUNG, P. D. F.,
178 Lymans Building, Montreal, Que.

Tillhandahålles äfven af: Martin Bole & Wynne Co., Winnipeg; The National Drug & Chemical Co., Winnipeg och Calgary och Henderson Bros. Co., Ltd., Vancouver.

DEN GAMLA, BERÖMDA LÄKAREANSTALTEN,
N: ROSENBERG CO.,
DR. C. P. FRIESE, MEDICAL SUPT.
BEHANDLAR MED STOR FRAMGÅNG
Privata och nervösa sjukdomar,
förorsakade af ungdoms-dårskaper, onaturliga vanor, med alla deras förfärliga följder, såsom förslappning, förlust af lifskraft, opasslighet för affärslifvet, njur- och blåssjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omsorgsfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner.

"LIFVETS HEMLIGHETER"
en af oss utgifven bok på 48 sidor, omhandlande lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, deras följder o. s. v.; den borde läsas af hvarje ung man. Sändes fritt i förseglad omslag till hvar och en som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till
N. ROSENBERG CO., 180 No. Derborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

Gör tio dagsverken på en dag

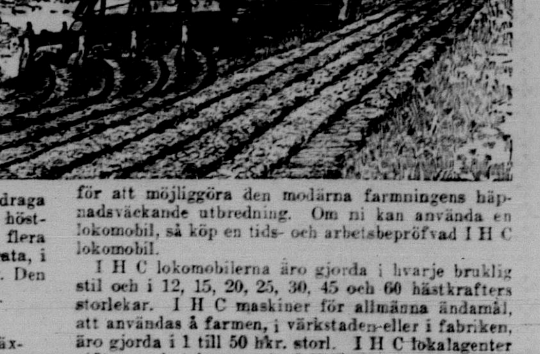

En dags plöjning under goda förhållanden brukade blifva två till tre acres—blir ännu på många farmer. Men ej för den farmare, som äger en I H C lokomobil. Han plöjer tjugo till trettio acres pr dag eller mera, beroende på utrustningen, och gör det lättare än en man, som går sexton mil eller mera på en dag, hållande i handtagen på en vanlig plog. Har ni 160 acres eller mera plöjbart land, förlorar ni pängar för hvarje dag ni uraktlåter att ha en I H C lokomobil att arbeta.

Då plöjningen är färdig, börjar just lokomobilens årsarbete. Med den kan ni draga tre radsåningsmaskiner eller mera samtidigt. I höst tiden tager den hästarnas plats för tre eller flera bindare, som skära en öppning, bred som en gata, i er sädesåker. Den lämnar kraft för tröskning. Den drager produkterna till marknaden.

Köp en I H C Olje-lokombil

med dess enkla, kraftiga maskin och utväxling, väl skyddad mot smuts, damm och grus; dess präktiga, väloljade lager; dess lätthet i proportion med kraftutvecklingen; dess frihet från farliga gnistor och besvärlig rök och sot; dess användbarhet och pålitlighet för alla ändamål har ej gjort litet för att möjliggöra den modärna farmningens häpnadsväckande utbredning. Om ni kan använda en lokomobil, så köp en tids- och arbetsbepröfvad I H C lokomobil.

I H C lokomobilerna äro gjorda i hvarje bruklig stil och i 12, 15, 20, 25, 30, 45 och 60 hästkrafters storlekar. I H C maskiner för allmänna ändamål, att användas å farmen, i värkstaden eller i fabriken, äro gjorda i 1 till 50 hkr. storl. I H C lokalagenter gifva er kataloger och fullständiga upplysningar eller tillskrif

International Harvester Company of Canada, Ltd
WESTERN BRANCH HOUSES
At Brandon, Man.; Calgary, Alta.; Edmonton, Alta.; Estevan, Sask.; Lethbridge, Alta.; North Battleford, Sask.; Regina, Sask.; Saskatoon, Sask.; Winnipeg, Man.; Yorkton, Sask.

WINNIPEG

Myggen är mycket efterhängsen så här års. Det bästa medlet mot myggbett är Lazarol.

Svensk-öl förarades härom dagen redaktionen af mr J. A. Gustafson. Vi kunna intyga, att det var godt och läskande.

I missionskyrkan i Elmwood talar mr J. E. Carsten söndagen den 29 juni öfver ämnet: "Tre drabbningar i lifvet". Alla äro hjärtligt välkomna.

När prenumerationsafgiften är förfallen, borde det för hvarje läsare kännas som en plikt att ofördröjligen betala den nya prenumerationsafgiften.

Affärsresa. Mr P. B. Anderson af Swedish Importing Co., afreste förliden dag på affärsresa till Saskatchewan. Mr Anderson kommer att vara borta några veckor från Winnipeg.

Sökte döden. En okänd man blef i lördags dödad af ett tåg i St. James. Tydligen föreligger självmord. Mannen såg ut att vara omkring 40 år och var troligen galizier till börden.

Föll från en spårvagn i hörnet af Graham ave. och Main st., gjorde mrs Standall, 287 Gwendoline St., i torsdags. Hon blef därvid ganska svårt skadad, ehuru ingen egentlig fara föreligger.

Henri Bourassa, den kände journalisten och nationalisten, anlände i torsdags till Winnipeg och kom närmast från Saskatoon. Under sin vistelse här i staden höll han några politiska tal. Han har bott på Royal Alexandra hotel.

Häktad för rån. Herbert Bray, omkring 19 år gammal, arresterades i söndags på Main st. för rån. Han hade en laddad revolver på sig, en mask och andra saker, som göra honom mycket misstänkt. Han har antagligen flera rån på sitt samvete.

Svår anklagelse. En ung styfdotter till John Lavell har hos polisen anklagat denne för mycket svåra saker, hvilket hade till följd att Lavell förliden torsdag blef arresterad. Flickan omtalade för polisen att fadern försökt begå nesligt våld mot henne.

Skamligt. Under rusets inflytande förliden onsdag öfverföll Kenneth McDonald sin moder och slog henne ganska illa. Han arresterades, och sedan han bekänt sig skyldig, dömdes han till $10 böter, hvilket straff synes oss vara väl lindrigt tilltaget för en så skamlig handling.

Öfverkörd och dödad af tåget blef i söndags morse nära North Transcona R. Anderson. Mannen, som troligen var berusad, hade lagt sig ned på spåret med hufvudet på ena skenan. Föraren såg honom ej förrän det var för sent och en vagn gått öfver honom. Anderson, som arbetat för John Marsh company i Transcona, var 40 år gammal och ogift.

Nordens midsommarfest har, när detta skrifves, ännu icke gått af stapeln, och kunna vi därför icke ännu lämna något referat öfver den. Detta skall emellertid komma i nästa nummer. I dag, måndag, är vädret ganska mulet, men hoppas vi, att molnen skola skingra sig till i morgon, och den stora dagen randas med skinande sol och sommarblå himmel.

Walker teatern. Underrättelsen om att mr Walker lyckats engagera Raymond Hitchcock och dennes sällskap på öfver 80 personer i den sensationella operetten "The Red Widow" för nio dagar under utställningsveckan i Winnipeg skall utan tvifvel hälsas med glädje af alla tidningens läsare. Utom mr Hitchcock uppträder i denna pjäs flera andra välkända operettaktörer. "The Red Widow" är icke blott en mycket väl hopkommen pjäs, utan har den äfven mycket vacker musik. Flera andra goda pjäser väntas inom den närmaste framtiden till Walker teatern, och sommarsäsongen synes blifva lika lofvande som den senaste, lyckade vintersäsongen.

Medlemmar af den norska Gleeklubben skola hålla konsert i Kenora, Ont., den 5 juli.

Prof. E. Lundkvist afreste i måndags till Hilltorp, Man., (Scandinavia), där han talar vid midsommarfasten.

Mr. Olof Halten, ledare af norska Gleeklubben, afreser denna vecka till den stora skandinaviska sångarfästen i Devils Lake, N. D., den 26, 27 och 28 juni.

Mr. John Almeen, en framstående farmare i Grafton, N. D., har varit på besök i staden. Mr Almeen äger en del mycket värdefulla tomter i Winnipeg samt en half sektion farmland några mil söder om staden.

Besökande. Mrs Erika Olson från Teulon, Man., besökte oss en dag förra veckan. Hon var på genomresa från Prince Rupert, där hennes son, mr. Alfred Olson, är bosatt. Hon tyckte emellertid icke vidare om Prince Rupert.

Bröllop. Mr John Torell ingår nästkommande lördag äktenskap med miss Ellen Halvarson. Vigseln sker i brudgummens hem, 159 Montrose ave., Elmwood. Mr Torell är förman vid Winnipeg Electric Railway. S. C. T. gratulerar!

Stämmer G. T. P. W. J. Robinson, förut anställd vid G. T. P., har stämt detta bolag, emedan han, då han var i dess tjänst utan grund blef anklagad för att låta en passagerare resa på ett tåg utan att betala biljett och sedan utan någon uppsägning blef afskedad. Han begär $10,000 i skadeersättning.

Skyldiga för tidningen äro alltför många af dess läsare och därför är det oss omöjligt att realisera några planer på tidningens utvidgande. Detta kunna vi icke göra, förrän alla börja aflägga sina afgifter i tid. Om ni är skyldig för ett eller flera år, gör ni er själf och oss en stor tjänst genom att insända pengar.

På fisketur. Mr J. A. Gustagson och K. Flemming samt ingeniör Alb. Erikson företogo i lördags en fisketur till Minaki, där ingeniör Ericksson äger flera värdefulla tomter. Som vi, när detta skrifves, ännu icke sett sagda herrars gemytliga anleten i Winnipeg, förmoda vi, att de fortfarande äro på fiskafänge vid det vackra Minaki.

Häftig eldsvåda. Tolf boningshus vid Garwood och Fleet ave. härjades i söndags af eld, som började i ett hus, 643 Garwood ave., som nu hålles på att uppföras. Tre af husen blefvo totalt förstörda, och de öfriga illa åtgångna. Förlusten beräknas till cirka $11,000. Man tror, att elden uppkommit därigenom att sågvärmen antändt en del spån.

Afled på tåget. Ole Thorson, 27 år gammal, farmare vid Buchanan, Sask., afled i lördags på ett tåg på väg till Winnipeg. Ole Ingulsund, som var honom följaktlig på resan, sade, att han skulle föra Thorson till sjukhus härstädes för att där blifva behandlad för någon sjukdom, han lidit af i tre år. Den aflidne har en broder bosatt i Buchanan.

Baptistkyrkans veckoprogram. Onsdagen den 25, kl. 8.30 bibeläsning och bönestund. Torsdagen den 26, kl. half 3 e. m., möter kvinnoföreningen hos mrs Åberg, 150 Hespler ave. På kvällen möter sångföreningen till öfning i kyrkan. Fredagen den 27 afhåller Ungdomsföreningen sitt affärsmöte kl. 8.30 e. m. Söndagen den 29 möten vid vanliga tider. På f. m. kl. 11 och kvällen kl. 7 talar A. J. Petersson från Tyndall. På e. m. hålles nykterhetsmöte af ungdomsföreningen, talare J. E. Carsten från Brandon, med ämne: "Den fjärde samhällsuppfostraren". Tisdagen den 1 juli afhåller söndagsskolan sin sedvanliga utflykt till Kildonan Park. Kommen och tagen del med uti vårt härliga missionsarbete!

På besök i Canada. Tre systrar, misses Inga, Andrea och Majie Fragstad från Trondhjem, Norge, äro f. n. på besök hos mrs Arvie Queber härstädes. De äro här på tre månaders lustresa, hufvudsakligen för att se sina respektive bröder. De kommo från Norge med Christianiafjord, den första båten på norska-amerikanska linjen och voro passagerare på dess första resa. Färden öfver Atlanten var mycket behaglig och ämna de återvända med samma båt.

GENMÄLE NO. 2 I SKOLFRÅGAN.

Forts. från sid. 5.

Är icke hela denna agitation igångsatt för att om möjligt förhindra vårt luth. folk att upprätta en egen skola? Alla C:s yttranden tyda därpå. Skolan i B. är angelägen att till sig draga alla skandinaver, som önska högre bildning. Det skulle gifva baptisterna ett väldigt uppsving. För att ernå detta mål har "boarden" eller "senaten" eller C. förklarat att studenterna i college skola vara fridlysta och detta därför att man någonstädes funnit att "en högre moral med rätta bjuder det". Men utom college råder icke en sådan fridlysning. Den "högre moralen" är begränsad till ett ganska litet område. Hvarför det? Ligger det kanske en död hund begrafven under denna högre moral? När en student träder in i Freshmanklassen får han strax njuta förmånen af denna högre moral, som påstås skydda honom för allt partiväsen. En ganska locknde hägring! Men antag att denna s. k. högre moral verkligen gör sig gällande vid skolan och antag att denna samma moral är en ärlig och pålitlig meningsriktning hos t. ex. mr. C., hvarför skulle den då icke också "med rätta" bjuda honom att icke antagonisera lutheranernas skolplaner? Det kunde lätt hända att en ännu högre och renare moral bjuder lutheranerna att icke under några omständigheter sammanlänka sin skolverksamhet med baptisternas.

Detta motstånd till och försök att omintetgöra vår skolverksamhet vittnar alls icke om frisinne, men väl om afundsamhet. I den heliga urkunden läsa vi om några män som bekämpade återuppbyggandet af Jerusalems murar. Nehemia hade fått befallning att utföra det stora och svåra arbetet och hade redan med sitt folk gjort början därtill, då Samballat, en heronit och Tobias, en träl, framkommo med sina meningar rörande detta företag. Samballat sade: Hvad är det de vanmäktiga judarne göra? Skall man tillåta dem det? Skola de få offra? Skola de någonsin få färdigt? Och Tobias sade: Huru de än bygga skulle en räf, om han sprunge upp, rifva ned deras stenmur. — När vi i den neromnämnda artikeln läsa sådana besinningslösa ord som dessa: "Ett sådant läroinstitut kan icke förverkligas", — "svenskarne i detta land hafva ingen anledning att understödja ett skolföretag, som grundar sig på ortodox renlärighet", — "det är ett i luften sväfvande ingenting" (rasande vildt t. o. m. i jämförelse med Tobias räf), tycks det som hade vi framför oss en modern parafras af den gamla texten.

Mr. C:s uppfordran att angifva namnen på studenter, som varit utsatta för baptistisk agitation, ämnar jag icke efterkomma, men nog kunde det ske om jag ansåge det tillbörligt. Efter de underrättelser vi få i sista skolartikeln, om "ideal, frisinnad kristendom" och "fridlysningen i college", torde ett sådant angifvande af namn också öfverflödigt. Det torde hända att de personer jag kunde namngifva icke tillhörde college, utan preparatoriet, och enligt C:s uppgift gäller fridlysningen endast college. Detta torde förklara hvarför i trots af det prålande frisinnet, som "strängt efterlefves", det har kunnat hända att en luth. studerande måst känna sin isolering där på platsen, då kamrater utpekat honom och sagt: Se, där går en lutheran.

Det framgår af C:s uppgifter, att ett af mina antaganden är på god väg att vinna insteg vid B. skolan. Så vackert det än låter att tala om ideal, frisinne, fria, religiösa åsikter, en högre moral etc. då det gäller kristendom, så förledande och bedrägliga äro dessa fraser. De peka hän emot en lösgörelse ifrån de bibliska lärobegreppen, ifrån hvarje bestämd kristlig öfvertygelse och ett omfattande af det blott allmängiltiga, det förnuftigt ideala, det sinnligt smekande och det moraliskt haltlösa.

Att borgerliga förhållanden skulle ha någon betydelse för våra andliga behof, är väl någonting alldeles nytt. Det påståendet göres att vi i frihetens land behöfva religiösa åsikter och därtill fria sådana. Liksom ryssen t. ex. icke skulle behöfva några religiösa åsikter, eller som om friheten skulle alstra andliga behof hos människan som icke under andra förhållanden förefinnas. Det är dock sant att i frihetens land kan den fria tanken fritt utveckla sig till ett frisinne, som leder till fritänkeri; men behofvet däraf är en inbillning, en subjektiv absurditet.

Det säges att vi ha ett prejudikat uti isländarnes förening af sin skolverksamhet med methodisternas. Men faktum är väl ändå, att detta oregelbundna fall aldrig kan betraktas såsom ett prejudikat för Canada konferensen. Det är "ultra eires". Men frånsedt detta, så undra vi om våra bröder isländarne äro tillfredsställda med en sådan anordning af skolväsendet. Af enskilda samtal med deras ledande män framgår, att de längta efter den dag, då de skola kunna upprätta en egen skola. Vore den antydda förbindelsen i alla hänseenden fullgod, skulle en sådan åtrå icke finna rum ibland dem.

Att de planer vi ha rörande skolverksamheten ingalunda äro opraktiska, ensidiga eller trångbröstade, bevisas med all önskvärd tydlighet däraf, att många samhällen ingenting högre önska än att få vår skola förlagd i sin midt och stå redo att bjuda oss alla möjliga förmåner. Men om nu äfven detta anses vara "ett ingenting som sväfvar i luften", så be vi ödmjukt att få peka på Augustana synodens skolverksamhet. Icke mindre än tio läroverk ha i Förenta Staterna uppbygts af vårt lutherska folk enligt samma plan, som vi framställt. Dessa skolor ha tillsammans 3,250 studenter, deras egendomsvärde stiger upp till $1,300,000, deras årliga utgifter öfverstiga $286,000 deras bibliotek innehålla mer än 62,000 volymer och flera af dem ha ansenliga fonder, hvilka ock ständigt ökas. Augustana synoden har stor heder och mycken glädje af sina skolor. Den vore i dag icke hvad den är om dessa strängt ortodoxa skolor icke upprättats. Äfven i andra riktningar ha samma grundsatser praktiserats. Tjugutvå barmhärtighetsinrättningar äro i verksamhet inom Aug. synoden och de förökas hvarje år. Deras sammanlagda värde är något mer än $1,202,000 och den årliga utgiftssumman är cta $357,000. Vår gemensamma bokhandel, The Aug. Book Concern, värderas till $255,000. Våra allmänna inrättningars myntvärde öfvergår tre millioner. Hvad synes eder, ärade landsmän? Ha vi ingen anledning att understödja ett skolföretag hvars föregående äro beprövade och erkända, äro så inspirerande och ärorika? De fattiga lutherska immigranterna ha genom sin ihärdighet, sin målmedvetenhet och sin trohet mot sanningen uträttat stora ting, så stora ting, att de borde komma alla svenska hjärtan att klappa varmt och tacksamt mot Gud och mana till samling omkring den lutherska kyrkans fana. I denna storartade skol- och barmhärtighetsverksamhet ha vi sådana prejudikat som kunna tilltala svenska hjärtan, som mana till manliga värf, som äro oss värdiga såsom fria svenska män och kvinnor. Låtom oss icke nu, då vi hafva sådana föredömen, börja gå kräftgången! Våra barn skulle skämmas för oss. — En billig vara är vanligen dålig och blir i längden den dyraste.

Detta är mitt sista genmäle i denna fråga. Slutdomen i frågan lämnar jag åt ett folk som förr åtminstone vetat, att icke allt, som glittrar, är guld.

P. A. E.

Också en middagsgäst.

En resande kom nyligen till den goda staden N. och promenerade stora gatan framåt, då han plötsligt fick sikte på en skylt med inskriften: "Restauration en trappa upp".

— Dit går jag och äter middag, sade den resande till sig själf och kilade upp för trappan. Han öppnade dörren och befann sig i ett rum, där ett bord stod dukadt och en gammal herre satt vid bordet.

— Nä, ändtligen! utbrast den gamla herrn och steg upp. Jag trodde att ni blifvit förhindrad, efter som ni lätit oss vänta så länge. Min son kommer strax, men vi börja, om ni behagar. Anna, ta' in soppan!

— Jag får be herrn tala högre, för jag a' lite' döf, infoll den resande.

— Jag beklagar. Var så god och tag plats. Sesä, en riktigt full tallrik! Har ni sökt läkare?

— Ja, men förgäfves. Men hvad är det här — jag tror min själ, att soppan är alldeles kall.

— Vi ha väntat så länge. Och min son, som inte kommer.

— Nä, det är mig alldeles likgiltigt, om han kommer eller inte.

— Hvad behagas?

— Jag har kommit hit för att äta, men inte för att göra bekantskaper.

— Huru?

— De mätte ha'ondt om kött här i sta'n, för soppan smakar då bara vatten.

— Det går för långt! (För sig:) Det var en högst obehaglig figur, som min son bjudit hit i dag.

— Fröken! Säg till i köket om en biffstek, så vet jag åtminstone hvad jag får.

— Ursäkta, är det med grosshandlar P. jag har den äran.

— Jag är ingen grosshandlare.

— Hvad är herrn då?

— Hungrig är jag.

— Och hvem har bedt er komma hit och klandra min mat?

— En skylt ofvanför porten. Där stod restauration.

— Men det är ju dörren midt emot! (Tablå.)

Olika värdering.

En bondgumma, efter alla tecken att döma väl situerad, har undergått en svår operation. När hon utskrifves från sjukhuset, vill hon också ersätta läkaren.

— Hvad kostar det?

Läkaren ser på henne och säger därpå frågande:

— Hur är det, orkar gumman med 75?

— Intet knussel här. En så rar doktor ger jag hela kronan.

Läkaren hajar till, men är situationen vuxen:

— Nej, rätt skall vara rätt. Här är 25 öre tillbaka.

Hvarpå gumman tar sina 25 öre och går, glad öfver att åtminstone ha visat sin goda vilja.

Det betalar sig att annonsera i SVENSKA CANADA TIDNINGEN.

ETT GODTKÖP.

50x100 fots tomter. Nära spårvagn och flod, något trädbevuxna, i det bästa läge för förstadshem. Pris $5 till $8 per fot, villkor: en tiondedel kontant, återstoden i afbetalningar. Detta är edert tillfälle att erhålla ett trefligt hem på samma gång som en första klassens insättning.
Kontoret öppet om kvällarna.
UNITED REALTY CO.,
334 Main Street, - Winnipeg.
Managern talar svenska och norska.

Försäljare önskas.

Vi hafva ett exceptionellt tillfälle för försäljningsman af Real Estate. Denna egendom har inspekterats och blifvit godkänd. Vi hafva sålt till öfver tjugo svenska familjer, af hvilka några äro bosatta på egendomen. Det är god förtjänst i detta anbud för en energisk man.
Besök —
MR. WELLS,
741 Somerset Bldg, Winnipeg, Man.

FÖRSÄLJARE ÖNSKAS.

Jag önskar genast några svenska försäljningsmän att sälja en af de bästa och lättaste real estate propositioner i marknaden idag. Vi vilja gifva all nödvändig hjälp för att uppgöra affären. God förtjänst garanteras redan från början. Detta är ett ovanligt tillfälle för en energisk man att förtjäna mycket pängar.
Sök hos H. F. Linde, svensk manager.
THE MARX WATT REALTY CO.,
209 Logan ave., Winnipeg, Man.

DUFVAN
Svensk Rak- och Frisérstuga
238 Logan Ave.
rekommenderas i ärade landsmäns benägna hågkomst.
E. R. Dahlin, ägare.

Köper och säljer fastigheter. Förstklassiga egendomar såväl inom som utom staden. Gör ett besök och öfvertyga eder. Belåtenhet garanteras.
530½ Main St. (Närmast Dreamland Teater.)
LEE and ROOD
REAL ESTATE LÅN & ASSURANCE.
GIFTERMÅLSTILLSTÅND
NATURALISATIONSPAPPER

C. H. Nilson
DAM- och HERRSKRÄDDARE.
325 Logan ave
Telefon Garry 1310.
Winnipeg .. .. Man.

The **Market Hotel**
Mitt emot City Market, WINNIPEG
Utmärkt servering och bästa gästrum
Skandinaver välkomna.
P. O'CONNELL, Ägare.

Occidental Hotel.
B. & H. RIPSTEIN & CO.
Förstklassiga rum och finaste servering
Hörnet af Main St., och Logan Ave
Telefon 1688

PRIVILEGIERAD AF STATEN.
Kan Ni Engelska
Ni MASTE lära att tala och skrifva Engelska, ifall Ni ej hela Ert lif vill utföra det sämsta och tyngsta arbetet för den lägsta betalningen. Var ej nöjd med det sämsta. Det är Viljan som gör en man till hvad han är och blir. Lär grundlig Engelska och Ni gör det ojämförligt mycket lättare för Er att förtjäna penningar, få goda platser och på allt sätt förbättra Edra lefnadsomständigheter. Det är icke nog att kunna lite svensk-amerikanska. Ingenstädes kan Ni lära en gelskan lättare, bekvämare och billigare än genom vår skriftliga, personliga och omsorgsfulla undervisning i Ert eget hem per korrespondens. Flern svenskar lära engelskt genom vår Skola än i någon annan Skola i världen. Ingen annan undervisning i engelska har någonsin kunnat uppvisa sådana förvånansvärda resultat som från denna Skola. Detta vilja vi REVISA för Er. TUSENTALS landsmän hafva genomgått denna korrespondens-kurs i engelska och ALLTID med glänsande resultat. Det finnes ingen anledning hvarför ej NI skulle göra detsamma. Vi garantera Er utmärkt resultat, eller returnera den lilla skolafgiften. Skolpenningarna läga nog för hvarje arbetare, och dessutom extra läga JUST NU. De kunskaper Ni vinner äro för Er värda HUNDRATALS DOLLAR. Insänd därför nu genast blott Ert namn och adress och Ni mottager omgående alldeles kostnadsfritt fulländiga upplysningar om denna så synnerligen lätta och intressanta undervisning. Jämte TUSENTALS beedigade intyg. Skrif NU GENAST till
SVENSKA KORRESPONDENS-SKOLAN.
AFD. C., COLLEGE POINT, NEW YORK

The Walker CANADA'S FINEST THEATRE
One Week, Commencing JUNE 28th.
Werba & Luescher present,
EDDIE FOY
and the SEVEN LITTLE FOY'S
in the Broadway Musical success
"OVER THE RIVER".

FÖR EN VÄLSMAKANDE LÄSKEDRYCK BEGÄR ALLTID
Svensk-Öl
tillhandahålles hos Eder handlande eller tillskrif
THE SWEDISH CANADIAN SALES, LIMITED.
234 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

Utmärkta tomter i
MEDICINE HAT
finnas till salu för moderat pris och på lätta vilkor hos
Nelson, Hamberg & Co.
112 Bon Accord Blk., Tel. Main 3289. P. O. Box 1378.

Möbler af första rang.
ARTISTISKA DRAPERIER OCH GARDINER.
BÄSTA KVALITETER I LINOLEUM OCH VAXDUK
PORSLIN OCH GRANITVAROR.
KAMINER.
Allt som behöfves för full möblering och uppsättning af hushåll.
Kom och hör våra priser och vilkor.
KONTANT ELLER PÅ KREDIT.
OVER-LAND
Hörnet af Main St. & Alexander Ave.,
WINNIPEG, MAN.

A. L. McINTYRE
Marmor och granit huggeri.
63 Princess St., Winnipeg. Telefon Garry 1988.
Hvarför icke skrifva och höra mina priser? Jag kan spara 15% för eder. Insänd en försöksorder för hvad ni behöfver antingen grafvård, monument eller grafstaket.
Allt vårt arbete är garanteradt. Ni behöfver arbetet. Jag behöfver affären och vill behandla er ärligt. Hvarför dröja?

Crystal Bad- & Frisersalong
217 LOGAN AVENUE.
Ett godt varmt bad verkar alltid uppfriskande äfven på den varmaste sommardag. Försök det.
Vår frisersalong är absolut förstklassig och anställer endast det bästa folk.
Poolrum med fem goda poolbord.
J. E. PETTERSON CO.

G. C. Thornstad Co.
210 Somerset Bldg.
Köp och försäljning af hus, stadslotter och farmland, etc.
Vi göra affärer endast med absolut förstklassig egendom och säkra placeringar.
Om ni skall köpa eller sälja, så lönar det sig att ringa upp
MAIN 1748.

SKANDINAVISKA BAKELSER
gjorda af Peerless Bakeries, 1156—58 Ingersoll st., Winnipeg. Skandinaviska handlare i Manitoba och nordvästerns städer och köpingar kunna öka sin omsättning genom att sälja mina populära småbröd och hälsosamma toasts i sina butiker. Sänder prof på anhållan.
G. P. THORDARSON, Skandinavisk bagare.

Wall Plaster
"EMPIRE" märket är standardkvaliteten. Lätt i vikt — starkt — fullkomligt oförstörbart. Gör väggar och tak brandfria och ogenomträngliga för ljud.
Efterskrif specificerande broschyr.
Ensamtillverkare:
Manitoba Gypsum Co., Ltd.
WINNIPEG, MAN.

Har ni ömma fötter
eller är ni utsatt för
Myggbet
bör ni genast insända en dollar till en flaska
LAZAROL
ty detta är ett absolut förstklassigt medel mot dessa två åkommor, såväl som för många andra sjukdomar, som man i denna sommarhetta lätt kan ådraga sig. För ömma fötter tages endast en linnelapp, som blötes i outspädd Lazarol och med hvilken man öfverstryker fötterna. Man blir då genast fri från ömheten. För myggbett tages ren Lazarol, hvarmed tvättas på det svullna stället, och svullnaden, såväl som klådan försvinner så godt som genast. På detta, såväl som allt annat finnas tusentals intyg. Alla, som användt Lazarol och Lazarin, förklara, att de äro utmärkta läkemedel. Efterfråga dessa varor hos Eder närmaste skandinaviske handlare, och om han icke har dem, så bed honom genast rekvirera.
LAZAROL ..... 1 dollar pr. flaska
LAZARIN ..... 1 dollar per burk
Insänd kontant eller Money Order till
AUG. NELSON
BOX 1378, - - - WINNIPEG, MAN.